

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th Street
Philadelphia 41, Pa.

Квітень

4

April

1963

Дівчинка з лялькою

Фотоетюд

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK XX КВІТЕНЬ Ч. 4

Видає Союз Українок Америки
раз в місяць за винятком серпня

Редагує Колегія — Лідія Бурачинська,
Осипа Грабовенська, Олена Лотоцька,
д-р Наталя Пазуняк, Ірина Пеленська,
Марта Тарнавська і Марія Юркевич.

Листування й передплату висилати
на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1963 \$5.00
Піврічна передплата \$2.75
Річна передплата в Англії 1½ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 2 ф. ст.
Річна передплата у Франції 10 н. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокое число 50 центів

Зміст:

Михайло Орест: *

За історичну правду

О. Лотоцька: Моя об'їздка

М. Когутяк: Центральний Відділ СУА

М. Яримович: Творимо нові Відділи

І. Бенцаль: Приєднуємо членок

С. Онуфрик: Придбання чи вдержання
членок?

І. Кашубинська: Діяння Відділу

О. Грабовенська: Роля організаційної
референтки

Л. Колодчин: Дім СУА в Дітроїті

Д-р О. Берест: Divorce — епідемічна
хвороба Америки

С. Яблонська: Китайські подорожі

М. Б. Д.: Екзотична гостя

К. Штуль: Зустріч із мандрівницею

Присутня: Жива Газета

Д-р З. Ясіничук-Гріффо: Відтовщування
голодівкою

Л. Б.: Змагання до рівности

Сесія Комісії Народнього Мистецтва

На Буковині: Буденна сорочка

Із господарського показу

Л. Бачинський: Гніздечка пташат

Н. Наркевич: Марусинчин Великдень

Г. Черінь: Це моя земля

На обгортці:

На світліні мала Ганнуса Рогожа
з Брукліну з лялькою з етнографічної
збірки СУА. Світлина появилася у ча-
сописі "New York World-Telegram"
з нагоди виставки нар. мистецтва, що
її зорганізував 72 Відділ СУА в Пу-
бличній Бібліотеці Брукліну.

OUR LIFE

Vol. 20 APRIL No. 4

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Phone DA 4-7304

Subscription in the United States
of America \$5.00 per year, half year
\$2.50. Subscription in Canada \$5.00
per year, half year \$2.75. Subscrip-
tion in England 1½ pound sterling,
per year. Subscription in Austra-
lia 2 pound sterling per year. Sub-
scription in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July
8, 1944, at the Post Office at Phila-
delphia, Penna., under the Act of
March 3, 1879.

Single Copy 50 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

ФРАНЦІЯ:

Mme. Anna Pasternak
16, rue de 5 Diamante
Paris 13e
France

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
1 Barwon St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

Передплата 1963

Багато наших читачок, приси-
лаючи передплату за 1963 рік,
вплачує давню суму 4.00 долари.
Звертаємо ще раз увагу на те, що
в 1963 р. наша передплата збіль-
шилась до 5 дол. і прохаємо всіх,
що вплатили менше — вирівняти
різницю.

Про збільшення передплати ми
заповідали в грудневому числі й
на цій сторінці подаємо теперіш-
ню висоту її для ЗДА й інших
країн.

Адміністрація Нашого Життя.

КВІТНЕВЕ
ЧИСЛОНашого Життя
побільшене
до 40 сторінок!

Включає огляди праці орга-
нізаційних референток на-
ших Округ
та збільшену частину звітів
Відділів.

На терені СУА

6. квітня — Прогулька до Вашингто-
тону — 43 Відділ СУА у Фила-
делфії.
6. квітня — Господарський показ —
10 Відділ СУА у Филаделфії.
7. квітня — Господарський показ —
43 Відділ СУА у Филаделфії.
4. травня — Свято Жінки-Героїні —
Окр. Рада СУА в Сиракузах.
4. травня — Свячене — 43 Відділ СУА
у Филаделфії.
5. травня — Свячене — 43 Відділ
СУА у Филаделфії.

КРІЗЬ НОВІ ФІЛЬМИ

Заличання батька — Courtship of
Eddie's Father. Грають Ронні Говард
і Глен Форд.

Приємна комедія, в осередку якої
стоїть повдовілий батько із сином-
хлопчиком. Спроба поновного одру-
ження приводить до різномірних си-
туацій.

Добра земля — The Good Earth.
Грають Луїза Рейнер і Пол Мюні.

Сфільмована повість Перли Бак по-
казує життя північного Китаю на пе-
реломі цього століття. Середовище
дбайливо випрацьоване.

Великий Карузо — The Great Ca-
ruso. Грає Маріо Ланца.

Життя великого співака з виїнят-
ками з опер стає гарним музичним пе-
реживанням.

У розшуках — In Search of the
Castaways. Грають Гейлі Милс і Кейт
Гемшайр.

Діти капітана Гранта беруться роз-
шукати його слід і переходять різні
пригоди від Анд до Австралії.

Михайло Орест

Споріднені з небом, незаймані гори
Не знають понижень, не знають покори:
Тирана, що топче країни і скін
Приносить, не пустять вони до вершин.

А наш простосердий і кроткий чорнозем
Не міг опиратися бурям і грозам —
І гоном зловісним чи кроком тяжким
Ворожі віки перейшли понад ним.

І тільки могили, могили, могили
(То птиці, яким обпалилися крила!)
Ростуть на безмірній його рівноті —
І янголи плачуть об їх многоті.

Але у день гніву могили здригнуться
І раттю грізною до меж понесуться,
І зступляться там у потужні вали:
Щоб діти щедроти буття зажили.

І Дух Богоносний в ожилі долини,
Зичливістю світлий, велично прилине,
Об'явлень нових він посіє слова
І ніжно збере невичерпні жнива.

Львів, 1944

Із збірки „Держава слова“

За історичну правду

Український народ на протязі свого історичного буття зазнав багато важких поранень. Брані були цілі міста „на меч“ за княжих часів, руйновані були цілі околиці за нападів східних кочовиків. Гинули цілі села від помсти поляків за протипольські повстання перед Хмельницьким і будувала Москва свої міста й канали на козацьких кістках після Мазепи. Але всі ці жорстокості зблідли в обличчі голоду в 1933 р. З усіх ран ця ятрить найсильніше і найдовше. Чи тому, що розмір її досі нечуваний в історії народів? Чи тому, що вона не була впливом воєнних дій, заспокоєнням хвилинного почуття помсти?

Була холодно організованим масовим убивством 7 мільйонів людей в Україні і на Кубані, в тому понад 2 мільйонів дітей. Плянувала акцію голоду верхівка комуністичної партії ССРСР, очолюваної Сталіном, при співучасті Хрущова, Косіора, Постишева, Кагановіча, а переводило на місцях ГПУ при допомозі бригад комуністів і комсомольців. Факт, що ці бригади склалися у великій мірі з української молоді збільшує трагізм цих подій. Загал української інтелігенції був ліквідований перед 1933 р. Лиш одиниці розуміли тепер суть національної трагедії, але ці швидко були нищені, якщо не поспішили накласти на себе руку. Нещасні українські селяни вмирали у страшній самотності. Ніхто не виявив їм співчуття, не організував ніякої допомогової акції.

Після 30 років виявилось, що спомену цього голоду не можна викинути з пам'яті народу, навіть з пам'яті людства. Воно настільки живе, що совєтська влада сьогодні не може поминути його мовчанкою. Вона змушена шукати виправдання для садистичного масового вбивства. Не трудно знайти винувника між мертвими. З подиву гідною легководушністю скинено вино на одну людину, на Сталіна. Не лиш у Сов. Союзі, Американська телевізія в 1963 р. зв'язує „голодову смерть 5 мільйонів російських селян“ з класовою боротьбою Сталіна. Московська біла еміграція готує пам'ятник „жертвам комунізму в ССРСР“.

В такому навітленні входить явище голодової катастрофи України до світової історії. Не як вислід національної політики московської імперії супроти України, а як наслідок боротьби комуністичної ідеології у нутрі російського народу. Лиш виїмки світової історичної літератури подають правдиво навітлені факти.

В обличчі таких фактів повстає перед українською спільнотою поза Україною у всій повноті і ширині завдання унапрямити світову опінію на шлях історичної правди. Не лиш відбути жалобу із-за важкої смерті мільйонів наших братів, сестер і дітей, але зачислити жертву українського народу до боротьби за його існування. Це є в першу чергу завдання української науки, але вона може діяти лиш при загальній підтримці всього свого суспільства.

Моя об'їздка

Цілий місяць провела я на терені нашої організації. Почавши від округи Клівленд з 6 Відділами через округу Дітройт із 9 Відділами та округу Шикаго з 5 Відділами я відвідала віддалений 16 Відділ у Міннеаполісі та досі незорганізоване жіноцтво у Денвері, Коло. На терені трьох Окр. Ради я зустрілась із членством біля 20 Відділів США.

Звідомлення з об'їздки буде подане пізніше. Тут хочу поділитись тільки загальними враженнями із цієї радісної, безпосередньої зустрічі.

Союз Українок Америки росте, членства прибуває. Не тільки чисельно ростуть наші гурти й у наших рядах бачимо все нові обличчя. Але й тут і там постають нові скупчення, нові Відділи США. Восени заснувався новий Відділ у Бриджпорті, Конн. (73), а напередодні моєї об'їздки постав новий Відділ у Шикаго (74). Мені самій пошастило під час побуту в Денвері завершити засновання 75 Відділу США. Відновлення діяльності Окр. Ради у Шикаго — це також цінний організаційний здобуток.

Разом із цим чисельним ростом зміцнюється організація всередині Окружної Ради набувають авторитету і сповнюють щораз більш успішно своє завдання. На їх терені виробляються провідні одиниці, що вміють охопити своїм зором цілу округу. А праця Відділів пливе тяглим, живим руслом. У ній живаються жіночі гурти, виробляють нові методи, шукають нових завдань. Поволі проймаються гордістю на свої осяги, зрозумінням свого призначення в житті. Членка США не тільки любить свій Відділ, але вона й дорожить цим своїм членством і горда за нього.

Бо й має з чого! Скільки разів зауважила я, що атмосфера згоди й порозуміння промінює з наших Відділів на нашу громаду! Буває, що й на терен Відділу вдирається відгук гризні й колотнечі. Але частіше бачимо благодатний вплив жіночої руки на розгарячену атмосферу наших партійно-політичних спорів.

При цьому треба пам'ятати, що українська жінка значно більше обтяжена новим поселенням, як чоловік. Недавня анкета на терені США виказала, що 85% нашого членства середнього віку працює зарірково, до того виконує свої обов'язки виховниці й господині дому. Треба подивляти, що при тому в неї ще є сила й охота для громадської роботи!

Із такими радісними підсумками повернулася я з подорожі. Під час зустрічей із членками я старалась накреслити суть нашої організації. Я порівнювала її з широкою схемою демократичної держави, що дозволяє кожній людині найкраще розгорнути свої сили. Унутрі нашої організації, на основі статуту, що ми самі його ухвалили, ми вчимося співжити і співпрацювати. Надто довго бо жили ми бездержавним життям! А це веде за собою виломлювання з порядку, неповагу да авторитету, брак толеранції й виrozumіння.

Отут, у Союзі Українок Америки ми визбуваємось цих прикмет. У взаємному довір'ї, у взаємній пошані ми координуємо нашу працю і вчимося поступатися малим на користь великого. У рядах нашої організації проходимо школу державницького думання й діяння. В цьому вже одному її найвище призначення.

Правда, ми ще тільки на дорозі до того. Трапляються ознаки не підготованія й незрозуміння. Наприклад — скільки разів чула я, що під час річних зборів порівнює легко скоплетувати Управу й до роботи охочі все знайдуться. Але кандидаток на голову мало! Праці членки не бояться, але відповідальності не хочуть на себе брати.

Хочеться вірити, що це тільки етап. Що ми ростемо й дозріваємо в нашій організації і щораз більше входимо в її суть і призначення. І переборемо з часом і цю нехоть, що впливає з цінної прикмети жіночої душі — потреби служіння іншим.

Назагал мушу ствердити, що повернулася я з об'їздки з почуттям великого вдовolenня. Коли

членки дякували мені за „застрик“, що потребували його для дальшої праці в організації, то дозвольте мені, дорогі членки, подякувати Вам за „застрик“, що його Ви мені дали теж для дальшої праці в нашому Союзі Українок Америки.

Олена Лотоцька

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ВІДДІЛ США

Не всі з нас мають змогу жити в своїй громаді. Є серед нас сотні, а може й тисячі таких родин, що їх доля закинула в далекі сторони, де проживають серед чужого моря. Фахівці, що мусять держатись місця своєї праці, недужі, що мусять проживати в краєвих кліматичних місцевостях, військові, що відбувають військову службу. Вони боляче відчують свою самоту і тужать за своїми. Знаю їх долю, бо й сама це переживала, перебуваючи кілька літ в одному з південних стейтів. Із якою радістю вітала я кожен український часопис, а вже кожне число журналу Наше Життя!

Багато жінок-українок, що живуть так самотно, напевне відчують те саме. А все ж могли б нав'язати контакт із нашою організацією, що дало б їм почуття якоїсь приналежності, якоїсь участі в організованому житті жіноцтва. Усім нам відомо, що при Гол. Управі Союзу Українок Америки існує Центральний Відділ США, який об'єднує всіх тих „самітниць“, що не мають змоги належати до Відділів США.

До них усіх звернене це моє слово. Та й до усіх тих, що живучи серед своїх громад, знають про таких наших „заточенок“. Напишімо до них і порадьмо їм вписатись у членки Центрального Відділу США! Я певна того, що висота річної вкладки 5 дол. і така ж сума на передплату Нашого Життя не відстрашить нікого від членства в нашій Союзнянській сім'ї. Навпаки — ця духовна зв'язь із своєю жіночою організацією розвіє тугу в неодній самотній жінки та додасть їй силу вдержати себе і своїх дітей при українській спільноті.

Марія Когутяк

Чи ви вже подарували міській бібліотеці „Дух Полумя“ — твори Л. Українки англійською мовою?

НАШЕ ЖИТТЯ — КВІТЕНЬ, 1963

Організаційні справи

В наших Округах

ТВОРИМО НОВІ ВІДДІЛИ

Організаційна праця округи Шикаго спрямована наразі в одному напрямі, а саме на **заснування нових Відділів**. Наше місто розлоге і в ньому дотепер є 4 Відділи, а могло б бути більше! У цілому наша округа начислює 5 Відділів.

Та це не така легка справа. Щоб заснувати новий Відділ треба вести підготовку не раз і кілька місяців. Так було в нас із найновішим нашим здобутком — **74 Відділом СУА** (праця розпочата 22 Відділом, а завершена Округною Радою), де важливу роль відіграла комунікація. Спільне зацікавлення жіноцтва — це одна з передумов заснування Відділу. Наприклад — у **29 Відділі СУА** згуртувались молоді жінки, що всі вже покінчили студії в Америці. Їх спільне зацікавлення — це проблема виховання дітей. Це й дало почин до створення дитячої світлички, яка проходить із великим успіхом і приносить їм повне моральне вдоволення.

У недавно заснованому 74 Відділі те саме. Членки його вже призадумуються над заснуванням світлички і це був би їх перший крок у громадській праці.

Мабуть, вкортці буде відновлений Відділ із **тут народжених жінок** на півдні міста. Він існував уже давніше, але через несприятливі умовини припинив свою роботу. Тепер ці тут народжені жінки поставили собі за завдання створити при Відділі танцювальну групу, для вивчення українських танків не лиш своїх дітей, але й тих, що володіючи слабо українською мовою, хотіли б пізнати

культуру і звичаї своїх батьків.

У **36 Відділі СУА** згуртовані жінки із давньої еміграції. „Ми своє відслужили“, кажуть вони. Але правильно відбувають свої сходи та радо жертвують на всі кличі Централі СУА. Своєю працю ведуть при церкві Пречистої Диви Марії.

51 Відділ СУА у Милвокі відсвяткував недавно тому своє 10-ліття. Своїми імпрезами й іншими починами дав гарний вклад у життя громади. Маємо вістки, що приєднують нових членок.

Найсильнішим Відділом у нас є **22**, що від років має вироблене становище у громаді і живий контакт із американськими кругами. На імпрези Відділу приходять не лиш жінки, але й чоловіки і часто повторюють — „чому вони краще вміють усе зорганізувати від нас і чому їм усе вдається?“

Перед нами мапа Шикаго і наш вказівний палець вказує на **південь**. Там спрямована наша увага! Там мусить постати новий Відділ і то ще в цьому році!

Питання — **кого приймаємо в члени СУА?** Всіх! Але найкраще, коли кандидатка зголоситься сама, з постановою записатися в члени. Гірше є з членкою, що її привели „насилно“, зглядно за намовою приятельки. Вона заявляє, що вписується лиш тому, що та і та туди належить, хвилева намова минає й пізніше членки ніде не видно.

На мою думку Відділ, що начислює від 30 до 50 членок найкраще працює, бо всі членки беруть чинну участь у житті Відділу. Відділи, що начислюють понад 100 членок не можуть зактивізу-

вати усього членства і хто знає, чи не було б добре розглянути цю справу в майбутньому.

Дуже важливу роль відіграє своя **домівка**. Відділ повинен мати місце, де всі члени почувалися б як у себе вдома. Скромна, в українському стилі прикрашена кімната, кілька мистецьких картин, своя бібліотека — це все притягне українське жіноцтво. Закуп власного дому — це чергове завдання, що стоїть перед Союзнянками Шикаго.

Марія Яримович

Орг. Референтка Окр. Ради
в Шикаго

ПРИЄДНУЄМО ЧЛЕНОК

1. Щоб досягнути практичний вислід, не треба робити далекосяглих плянів, а поставити собі **конкретні, здійсненні завдання**. Наша організація настільки відома, визнана й шанована, настільки заслужена своєю дотеперішньою діяльністю для української справи, що належати до неї є, або скажімо — повинно бути не тільки обов'язком. Належати до неї є честю для кожної української жінки. Коли так будемо підходити, то нетрудно буде кожній нашій членці приєднати бодай одну нову членку. Це подвоїло б наше число.

2. Окрему увагу треба би звернути на такий момент: Впродовж років **відстає** від кожного Відділу певна кількість членок. Нашим завданням повинно бути повернути їх знов до нашої організації. Перш-усього треба провірити причину, чому вони відстали. Потім повести акцію повернення

їх, застосовуючи відповідні методи та усуваючи перешкоди, якщо якінебудь є.

3. Чи не найголовнішим завданням у цьому напрямку є праця серед молоді. Щоб запевнити майбутнє нашої організації, мусимо в першу чергу дбати про доплив молодшого членства. Тут можу покликатись на свій досвід праці між **тут народженими**. Мусу сказати, що це є дуже вдячний елемент і при відповідному підході їх дуже легко позискати для СУА.

4. З практики всіх українських американських організацій знаємо, що для забезпечення росту організації, а тим і її існування в майбутньому, вони переводять спеціальні **кампанії приєднання членів**. Такі кампанії можемо й повинні постійно переводити й ми. Для того необхідно зредагувати й видати короткі памфлети про історію, діяльність і цілі нашої організації та поширити їх серед загалу нашого жіноцтва. При тому ця література мусить бути двомовна, бо багато жінок українського походження, що не володіють українською мовою, все ж почувають себе українками і при відповідній нашій поставі до них радо вступили б у ряди нашої організації.

5. Не треба доказувати, яку велику вагу має в цій акції ціла **діяльність нашої організації**. Коли її імпрези матимуть відповідний рівень, акції розголос, а Управа повагу й пошану у громаді, тоді це само собою притягатиме нових членок. Але для цього треба співпраці всіх членок, бо тільки зі зрозумінням і підтримкою всіх можна так поставити Відділ, а тим самим цілу організацію.

Іванна Бенцаль

Орг. Референтка Окр. Ради
в Нью Йорку

ПРИДБАННЯ НОВИХ ЧЛЕНОК ЧИ ВДЕРЖАННЯ ІХ?

Коли переглянемо список членок Відділу, то в кожному знайдемо „паперових“, що не беруть участі у житті Відділу. Ще добре, коли заплатять вкладку! Але не приходять на щомісячні збори, не відвідують імпрез, не цікавляться

акціями Відділу. А таких членок у цілому СУА поважні сотні.

Яка тому причина? Це питання слід проаналізувати.

Придбанню і вдержанню членок сприяє душа Відділу. Це є збір прикмет, що їх тут вичислюю. А саме — активна праця Відділу, товариська співпраця членок, соборницький і понадпартійний підхід, авторитет Відділу у громаді.

Нових членок можемо поділити на дві групи. Перші — це організаційно вироблені одиниці, а другі, що зовсім не були ще в організації. Перші входять в організацію й активізуються в ній неначе в своїй хаті. Другі почуваються чужими серед зжитого гурта членок. Для них усе нове й мало відоме — хід нарад, дискусії, критика. Для тих членок треба виявити зрозуміння. Щиро віднести до них, зацікавитись ними, пояснити все нове, прийняти тепло, дружньо, як нового члена сім'ї СУА. Коли членка висловить свою думку, нехай і невлучну, її треба прийняти без завваг, а старатись поважно вяснити.

Найдрібніші тертя, чи непередумані критичні завваги затроюють атмосферу й утруднюють вростання нових членок. Про це треба завжди пам'ятати, як членам Управи так і загалові членства.

Знов новій членці треба пізнати організаційну побудову і статут СУА, вдуматися в його завдання, розглянути засоби праці. Потім пізнати схему Управи Відділу та дотеперішні його осяги. В цьому допоможуть конвенційні чи ювілейні книги, що зберігаються в кожному Відділі СУА.

Придбанню членок і вдержанню їх допомагає активна праця Відділу. Коли Управа рухлива і Відділ раз-у-раз дає про себе знати, він має більше притягаючої сили, ніж такий Відділ, що лиш вряди-годи себе проявляє.

Приєднанню нових членок і вдержанню їх сприяє також авторитет Відділу у громаді. Там де Відділ є всюди заступлений, де він успішно співпрацює з іншими організаціями, де з голосом Відділу рахуються — там членка вважатиме за честь до нього належати. Правда, постава Відділу мусить бути така, щоб його вважали рівнорядним чинником у громад-

ській праці, а не „допоміжною робітньою силою“.

Дуже від'ємним явищем у деяких Відділах є те, коли на заг. зборах не можна знайти кандидаток на голову чи членок Управи. Через те пропадає на зборах багато цінного часу, а й праця в СУА видається всім непосильним тягарем. А це напевне не сприяє придбанню чи вдержанню членок. Коли б цю частину зборів підготувати заздалегідь, хочби навіть із допомогою Номін. Комісії, то ми заощадили б собі багато хвилювань і вдержали б у Відділі привітну, погідну атмосферу.

Софія Онуфрик

Орг. Референтка Окр. Ради
у Рочестері

ДІЯННЯ ВІДДІЛУ

У праці Відділу треба узгляднити три сфери діяння — унутрі Відділу, серед громади і співпрацю з Окр. Радою і Централєю СУА.

1. Нашу працю **унутрі Відділу** ділимо між себе. Для тієї цілі вибираємо Управу з поділеними функціями голови, заступниці голови, секретарки й касієрки, бо її не може виконати одна особа. Хоч ніде правди діти, в нас так буває, що вся робота звалюється на голову. Забувається, що вона така сама працівниця, як кожна інша, заробляє на хліб насуцний і має родину і хату. Треба вимагати співпраці всіх членок і то не лиш для добра організації, але й для добра їх самих. Коли праця розложена на більше осіб, тоді ніхто не перевтомлюється нею, не хвилюється з приводу невиконаного, відпадає багато непорозумінь, а з тим і прикрощів. Тут мусимо брати приклад із американських організацій, де кожен член вважає себе рівним партнером, як щодо користей, так і обов'язку праці. Тому в них немає труднощів при розподілі роботи і страти часу при виборі Управи.

Останніми роками, щоб краще розвинути працю Відділів СУА, впроваджується до Управи ще референток для поодиноких діянок. Звичайно вибирають референтку організаційну, культ.-освітню, імпрезову, виховну, сусп. опіки, пресову і господарську. Не

можу тут з'ясовувати, в чому полягають обов'язки кожної з них. Це вони устійнюють на першому засіданні Управи після річних зборів і висувують свій плян праці.

Кожна референтка повинна розглянутись: а) чого потрібно членкам; б) що треба подати членкам і в) котрі з членок мають відповідне вміння й помогли б розбудувати ділянки праці. При схопленні цих даних референтка зможе без труду накреслити плян праці і його виконати.

Коли Відділ працює оживлено й усі ділянки праці в ньому розвинені, тоді доручається референткам гуртувати довкруги себе членок, що мають ближче зацікавлення їх ділянками. В такий спосіб постають секції, що дуже влегшують працю кожної референтури.

2. Коли говоримо про нашу **поставу у громаді**, то на перший плян висувається співпраця з нашими організаціями зі спеціальним узглядненням молодечих, а дальше контакт із американським світом. Нас не сміє бракувати ніде. Жінка повинна бути всюди, щоб своїм жіночим оком і материнським серцем пильнувати лад у громаді.

При тому ми повинні дбати про те, щоб все і всюди нам віддавали належне місце й признання. Це не з пустої амбітності чи самохвальби. А тому, що занадто часто в нас недоцінюють жіночої роботи, або вважають її samozрозумілою жертвою, яку можна збути кількома словами похвали.

3. В більших українських громадах існує кілька Відділів СУА. Практика виказує, що найкраще працюють Відділи з числом около 50 членок, що живуть в одній дільниці чи парохії. Для нормування співпраці Відділів в одній місцевості постали **Окружні Ради**, а пожвавлена праця деяких округ дала наглядне виправдання того почину.

Але треба вдуматись у завдання Окр. Ради. Референтки Окр. Рад мають дещо відмінний засяг праці, як референтки Відділів. Вони повинні мати перегляд своєї ділянки в цілій окрузі, бути лучниками між референтками поодиноких Відділів, як рівнож вдержувати зв'язок із референткою Цен-

тралі СУА. Зв'язок цей повинен бути обосторонній, бо вони повинні не тільки жадати від Централі потрібних матеріалів, але також передавати до Централі цінні місцеві матеріали.

Кожен Відділ повинен утримувати з Окр. Радою якнайтісніший зв'язок. Окр. З'їзди, Конференції Референток — це дуже корисна нагода для обміну досвідом та оцінки своїх власних досягів. Запрошуючи представниць Окр. Ради на річні збори, імпрези а хочби ширші сходини Відділу — даємо Окр. Раді вгляд у нашу працю, що не тільки найкраще засвідчить про нас, але й послужить прикладом для других.

Все кругом нас поступає вперед у напрямі скорочення і влегшення праці. Тому ми не можемо лишитися позаду. Мусимо також шукати нових організаційних форм, що відповідали б зміні нашого життя і новим його вимогам.

Ірина Кашубинська

Орг. референтка Окр. Ради СУА у Клівленді

РОЛЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ РЕФЕРЕНТКИ

Родина, товариство чи держава, що мають у себе упорядковану організаційну систему і доцільність у плянуванні праці, можуть спокійно глядіти в майбутнє. Врогом ч. 1 кожної організаційної клітини — це хаос, безділля, життя з дня на день, що неминуче доведуть до занепаду.

Лиш безнастанний рух дає життя, творить нові цінності, є мірилом живучості організації. Як це розуміти в Союзі Українок Америки?

Це — нові ідеї, нові напрямні, шукання модерних методів праці, примінювання нових засобів, пізнання психіки членки і її заінтересувань, вщиплювання гордості дисципліни, вироблення гордості на ім'я Союзянок — вкінці всі проблеми, що їх приносить щоденне життя і заставляє нас до них приглянутись. Цей рух — це найбільший скарб кожної організації.

Пригляньмось, як він проявляється у різних відмінах наших Відділів.

У нашій організації половину Відділів створили наші піонерки

і будівничі СУА, що мають за собою велетенську працю, а своє серце віддали організації. Час поспіблив їх голови й сповільнив їх темпо. Але їх відданість організації вдержує ці Відділи навіть при меншій активності.

Другу половину Відділів творить новоприбуле членство середнього віку. Воно є вповні своїх інтелектуальних і фізичних сил і від нього можна сподіватися більшої активності. Тим часом спостерігаємо, що праця здебільшого спочиває на одиницях, а загал відтягається від обов'язків. І тут починається праця організаційних референток.

Це правда, що за працю Відділу в першу чергу відповідає голова. Вона координує працю референток згідно з пляном Відділу, але вибрані загальними зборами референтки мають їй допомагати. Тут на перше місце висувається організаційна референтка, якої праця є основою.

Організаційна референтка не наче лікар, що пильно слідкує за живим організмом, записуючи точно всі відрухи його росту чи занепаду. Вона держить руку на живчику Відділу.

Найважливішим її завданням — це **приєднання членок**. Вона не повинна пропускати ніодної нагоди, щоб заохотити знайомих жінок до вступлення в члени, або бодай поінформувати їх про осяги СУА. Нехай це не подіє відразу. Але згодом ця думка увійде в їх свідомість і врешті розбудить охоту.

Організаційна референтка повинна мати **список членства**, вести книгу приявних на місячних сходинах. Вона має час від часу перепитати членок, чому не приходять на сходини та поінформувати їх про працю Відділу і нею заінтересувати їх. Вона повинна бути тактовна й терпелива (це відноситься до всіх референток), спокійно вияснити, коли комусь щось неясне. Вона мусить мати на увазі добро Відділу, а в ньому пошану до членки.

Організаційна референтка співдіє в улаштуванні **місячних сходин**. Там де сходини не відбуваються правильно, вона повинна допомогти, щоб вони відбувались. На самому початку має поінфор-

мувати членок, що один вечір чи одне пополудне в місяці належить їх організації. Сходини мають бути підготовані, цікаві і приємні: членка має мати з них користь і вдовolenня. Але це не значить, що сходини мають бути виключно для розваги! Вони мусять вмістити ділову частину, в якій інформуємо наше членство про заплановану працю, осяги, вказівки Централі. Це допомагає нашому членству зрозуміти зміст нашої організації, виховує його в пошані до провуду, привчає його до виконання всіх доручень. Це ж бо є школа громадського життя.

Організаційна референтка повинна постарати собі інструкції **парламентарного ведення зборів**, запізнатися з ними, повчити членство і допильнувати, щоб вони були переведені в життя. Засада, щоб не говорили всі нараз, щоб шанували думку другої людини, щоб рішення западали більшiстю голосів, а не були подиктовані меншістю чи однією людиною — є чи не найважнішим здобутком цієї системи.

Організаційна референтка повинна вести **хроніку й архів Відділу**. У хроніці віднотує всі важніші події, а в архіві зберігає світліни, програмки, афіші і давні книги Відділу.

Основна клітина СУА — це Відділ. Коли праця в ньому йде упорядковано, то це відбивається на цілості організації. Відділ повинен бути в тісному зв'язку з Централю й Окр. Радою, а організаційна референтка повинна мати перед очима цілість організації, для якої вона посередньо працює у своєму Відділі. Тільки у такій дисципліні виховане членство і свідоме ідей Союзу Українок Америки, зможе зрозуміти і виповнити місію і призначення української жінки у вільному світі.

Осипа Грабовенська

Орг. Референтка Окр. Ради у Філадельфії

ДІМ СУА В ДІТРОЙТІ

1. Ідея будови Дому СУА

Думка про її здійснення зродилася щойно в останніх роках. Потребу домівки ми завжди відчували. Але спонуку до того дали щойно зустрічі й розмови з

молодими членками СУА. Коли ми з ними переводили З'їзди або на ради в американських домівках, то побачили, як дуже вони хотіли б такий дім мати. Це було б притягаючою силою для них!

Також подумали ми про те, що можна б у такому домі влаштувати пораду суспільної опіки. Маючи в Дітройті Комісію Суспільної Опіки СФУЖО, міг би постати в нашому домі щось неначе Community Center і цей Дім служив би не тільки жіноцтву, але й цілій українській громаді.

Первісна спонукка також має своє значення. Це значить — домівка на засідання, ширші сходини, імпрези, а також приміщення на архів і музейну збірку.

Постала вона ще перед другою світовою війною. Конкретно започаткувалось на засіданні в домі покійної нашої почесної членки Марії Слюсарчук, здається у другій половині 1957 р. Тоді присутні (7-8 осіб) дали по 1 дол. і в той спосіб започатковано Фонд Будови Дому СУА у Дітройті. Справа та була обговорювана на Окр. З'їздах та Заг. Зборах Окр. Ради СУА. Рішено, що кожен Відділ має дати 100 дол. на Фонд. Відділи дотепер всі це завдання виконали. Деякі влаштували на цю ціль пікніки.

2. Будуємо чи купуємо Дім?

Наразі на це питання відповідати не можна. Перш-усього розбудуємо наш Фонд, що виносить тепер 2,100 дол. Потім Відділи вирішать як тому бути. Тепер у Дітройті дуже відчувається потреба гарного, репрезентативного дому. Думаю, що коли б ми кинули клич будови Дому для громади, то він прийнявся б.

У нас назагал переважає думка, що Дім треба збудувати, а не купувати. Готовий будинок не надається для цілей організації, а перерібки дуже багато коштують.

Лідія Колодчин

Орг. Референтка Окр. Ради у Дітройті

Кожна організована громадянка знає, що своєчасно внесена передплата на журнал є здоровою фінансовою підставою для розвитку видавництва.

НОВІ КНИЖКИ

Ганна Мандрика: Вибране. За редакцією Стефанії Бубнюк і Теодори Гаврисишин. Передмова Ольги Войценко. Накладом Комітету Українок Канади. Вінніпег, 1962. Ст. 104.

У цьому невеликому збірнику появились — життєпис, статті і промови цієї видатної жінки. Ганна Мандрика була уродженкою Києва. Та проживаючи в Канаді від 1929 р. вона багато сил вложила в український жіночий рух цієї країни й могла похвалитись поважними осягами. З її ініціативи заснована Українська Жіноча Рада лягла в основу пізнішого Комітету Українок Канади.

Книжка вміщує силуетки Лесі Українки, Ольги Кобилянської, Олени Пчілки, Софії Русової та дає короткий огляд жіночого руху. Знайомлючи широкий загал із постаттю цієї громадської діячки, збірка може також принести користь жіночим гуртам.

Микола Глобенко: З літературознавчої спадщини. Націоналістичне В-во в Європі. Париж, 1961. Із передмовою проф. Ю. Бойка. Ст. 248.

В одному томі зібрано ряд статей цього талановитого літературознавця, що були розсіпані по різних журналах. Серед них дуже цікаві силуетки Котляревського, П. Куліша, Нечуя-Левицького, Франка, Яновського й Лятуринської. А найбільше уваги він присвятив Шевченкові, розглядаючи його постать в різних аспектах.

Жаль бере на думку, що такий великий майстер не міг розгорнути свого знання в основних, джерельних працях. Але й те, що він залишив має велику цінність з уваги на мало досліджені часи більшовицького терору в літературі. Та й своєю недовгою співпрацею в Енциклопедії Українознавства він допоміг там поставити літературну і споріднені галузі знання. **Л. Б.**

ПОДЯКА

Пані Марії Заплатинській із Філадельфії складаємо ширю подяку за передачу давніх річників і чисел нашого журналу. За цю увагу щире Спасибі!

Адміністрація Нашого Життя

Divorce — епідемічна хвороба Америки

Кожне подружжя в якійнебудь країні — щоб було тривале — потребує двох чинників — любови і матеріального забезпечення. Коли рівновага між одним а другим захитана, воно загрожене або й зовсім захитане.

В Америці матеріальний принцип грає далеко більшу роль від кохання. Це є великою загрозою для американського родинного життя. Немає офіційної статистики, скільки в Америці річно є розводів. Але обчислено, що після другої світової війни приблизно на чотири подружжя припадає один розвід!

Слід відмітити, що Злучені Держави Америки мають найбільш ліберальний розводний закон на світі, що признає т.зв. „круелті“ за достаточну причину розводу. За „жорстокість“ може бути признане звичайне родинне непорозуміння. В деяких стейтах, як напр. Нью Йорк, де вимагають віроломства як причини розводу, існують бюра, які за доляри доставляють доказів подружньої зради, якщо потрібно, то й із світлинами.

Спитаймо тепер, які є причини тих частих розводів в Америці? На те питання дав мені відповідь мій колега-лікар. „Розводи в Америці тому такі часті, сказав він, бо вони легалізовані законом“. То є правильно. Наприклад, у Советському Союзі розводів дуже мало, тому що вони законом дуже утруднені.

На мою думку в Америці скоро розпадаються дуже молоді подружжя (дівчина 16-17 років, а хлопець 20-22 р.) Доки ще обоє працюють, то якимось при помочі батьків воно йде. Але коли жінка вродить дитину, а чоловік утратить працю, подружжя розлітається. Таких подруж в Америці щораз більше і хто знає, чи в тій групі не є найбільший відсоток розводів.

Обсервований випадок: Молодий чоловік років 20, присланий до психіатричного обсліду після того, як здемолював свою хату і знищив телефонічну сполуку. Його історія така: рік тому одружився з 17-літньою дівчиною. Подружжя спершу замешкало в його

батьків. Коли в них народилася дитина, а чоловік втратив працю, жінка подалась за розвід і перенеслася з дитиною до своїх батьків. З розпуки й туги за жінкою і дитиною, що він їх обоє дуже любив, молодий чоловік в приступі памороків знищив кімнатне устаткування і зірвав телефонічну сполуку.

Друга відома мені причина розводів — це неохота утримувати родину (*non support*). Звичайно вона трапляється тоді, коли чоловік п'є і про родину не дбає.

Врешті є ще одна група розводів, невідома в інших країнах. Це тоді, коли жінка виходить заміж з наміром якнайскорше розвестись, щоб у той спосіб забезпечити собі удержання з аліментів. Суд признає їх жінці відповідно до маєткового стану чоловіка.

Обсервований випадок: Молода ще вдова з 7-літнім сином одружилась із мужчиною, з яким жила „на віру“ два роки. Але після шлюбу вона відокремилась із сином і зажадала розводу. У висліді: аліментація для жінки з чужою дитиною!

Велика вибагливість американських жінок у подружжі відрашує від нього чоловіків. Кажуть, що є кілька мільйонів нежонатих мужчин в Америці, бо бояться женитись.

Багато жінок виходить заміж ради матеріального забезпечення і їх вимоги в міру їх задоволення ростуть. Такі речі, як дім, авто, холодильник, пралька, радіо вважаються тут за samozрозумілі. Але задивляючись на свояків чи сусідів жінки бажать усе кращого. Коли чоловік не в стані задоволити цих забаганок, тоді одного дня він може втратити все: дім, авто, жінку й діти!

Обсервований випадок: Суд прислав для психіатричного обсліду мужчину літ біля сорок після того, як він підпалив власну хату. Історія цього пацієнта така: був одружений 15 років із жінкою, молодшою на 10 років. У подружжя було троє дітей. Щоб задоволити вимогливу дружину, чоловік працював на двох місцях у поблизькому місті. З підмогою своїх батьків він побудував гарний дім та купив

добре устаткування. Але все це не вдоволяло вибагливої жінки й одного дня вона зажадала розводу. Причину то вже знайшов адвокат, покликаючись на якусь „жорстокість“. Суд признав жінці все: хату з устаткуванням, авто й дітей. Чоловік лишився з тим, із чим починав, коли женився. З розпуки й для протесту проти такого присуду він підпалив дім. Хата не згоріла, але його арештували за підпал і відставили до психіатричного обсліду. Шпиталь признав його умово здоровим і відослав на суд.

Спитаємось тепер, як мається справа з „сексом“ у подружжі? Навіть без дослідів д-ра Кінзея відомо, що 75% жінок у подружжі полово байдужі або скажімо з часом не надто заінтересовані в статевих взаєминах.

Це зовсім природне. Від жінки вимагається забагато. Вона має родити, виховувати діти, вести домашню господарку, часто й заробляти гроші, а вночі бути за любку, коли вона не прагне любовощів, а тільки відпочати по праці. Зрозуміло, що в такій ситуації кохання в подружжі часто ходить манівцями.

Спитаймось тепер, що діється з розведеними партнерами? Розведені жінки тільки в одній четвертині знов виходять заміж. Часом вони одружуються наново з чоловіком, що з ним розвелися. А мужчини в трьох четвертинах пробувають щастя в новому подружжі.

А що діється з дітьми розведених батьків? У тому питанні лежить найбільша трагедія розводів. Статистика виказує, що молодецька злочинність зростає з числом розводів.

Кожна дитина, коли має правильно духово й фізично розвиватись, потребує опіки обоїх батьків, себто батька і матері. Ніякі особи з родини чи з виховних установ не можуть їй того заступити. Тим часом діти розведених батьків виховуються в дальших або ближчих свояків, незаінтересованих у їх судьбі або в дитячих захистах, де вони духово нидіють, не розвиваються і попадають під

шкідливий вплив злочинних елементів.

Коли в ССРСР після революції проголошено вільну любов й улегшено розводи, мільйони безпритульних залляли край. Державі грозив хаос. Більшовики на свій спосіб розв'язали цю проблему: безпритульних злочинців в короткій дорозі фізично знищено, а розводи припинено законом.

В Америці тепер також лунають голоси, щоб утруднити розводи федеральними законами. Але заки це станеться, у телевізії показують щотижня розводів процеси зі судової залі і тим ще більше популяризують їх.

Найбільшою загрозою для Америки видається не атомової бомба, проти якої будується власна атомово зброя. Але розводи і зростаювання! Давні піонерки, що коложити країну знутри.

Джерела:

Richard Lewinson: A History of Sexual Customs.

Ruth Shoule Cavan: American Marriage.

John McPortland: Sex in our Changing World.

ПОДЯКА

Пані Антонії Кульчицькій, що так невтомно впродовж 19 років вела секретарську роботу в нашому Відділі, складаємо щиро подяку за довголітній труд і добру волю, яку вклала в наш Відділ. Дай, Боже, ще довгі літа співпрацювати!

Управа 46 Відділу США
у Філадельфії

ЖУРНАЛ ДЛЯ БАБУСИ

3-поміж постійних фундаторів журналу зголосились у цьому часі м. Марія Голуб із Каламазу і Людмила Сердюк із Трентону. Це вже третій рік вони фундуєть журнал бабусям. Щире Спасибі!

Нову передплату для бабусі уфундував 32 Відділ США з Брістолу, Па. Щира дяка за те!

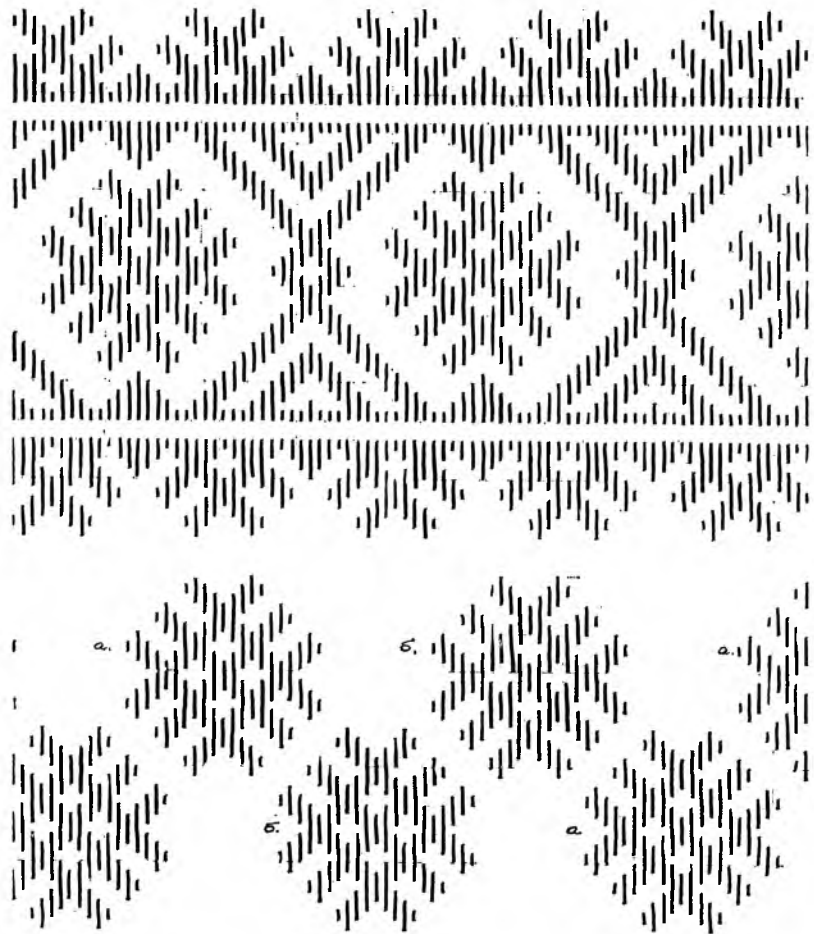
Прохаємо всіх торічних фундаторів журналу, — відновити передплату для бабусі. Це велика приємність для жінок-залишенок, за яку вони щиро вдячні.

Відновлюйте Вашу передплату вчас, чим досягнете миле почуття у порядкуваності, а видавництво зрівноважений бюджет.

Наша анкета в 1963 р.

Живе зацікавлення, що його викликало наше опитування, каже, щі ми підняли актуальну тему. Українська жінка любить вишивку й хотіла б вглибитись у скарбницю наших узорів. Відповіді здебільшого влучні. Та не вистачає пізнати й розуміти один тільки взір. Треба розглянутись в усьому нашому багатстві взорів і стібів.

Продовжуємо нашу анкету. Подаватимемо в кожному числі український взір. Запрошуємо всіх учасниць і тих, що хочуть ними стати — приглянутись до його вигляду й побудови. А тоді відповісти на питання, що їх ставимо.

УКРАЇНСЬКИЙ ВЗІР

1. Яким швом вишиваний взір?
2. Із якої околиці він походить?
3. Для якої частини одягу чи хатнього предмету був створений і як примінений?
4. Як можна його примінити в сучасному міському побуті?

Для учасниць цілої анкети, що дадуть найкращу відповідь на всі питання, призначені три нагороди у формі альбомів узорів.

Китайські подорожі

Для європейського подорожника тут немає полегш, оборони, чи опіки. Навпаки — тільки ворожість населення та утруднення з боку неприхильної влади, яка не хоче брати на себе відповідальності за безпечність чужинних подорожників. Тим паче у віддалених від залізничних шляхів провінціях. Окрім кількох, — незначних у порівнянні до величчя краю залізничних шляхів — можна подорожувати вглиб Китаю в браку автомобілів, або хоч битих доріг, прерізними стародавніми способами: на коні, на ослі, на тачках, човном (розуміється там, де є вода), піхотою та накінець на кріслі.

Ні, я зовсім не жартую, — це є гідний спосіб подорожування багатих та визначних китайців, їхніх жінок та родини. Це крісло накрите величезною скринією, — яку обліплено кольоровими матеріяльними, або непромакальним полотном — несуть за чотири дручки на плечах, двох, або чотирьох носіїв, залежно від ваги та важности особи в кріслі. Їзди у кріслі я волю не згадувати! Те саме із кінною їздою. Хоч, звичайно, я дуже люблю їздити на коні, але з огляду на вузькі, ховські доріжки, виложені камінними плитками, де треба їхати гусаком — мов би в похоронній процесії — в Китаю я волю подорожувати піхотою, або, коли можна, човном.

Чому не на кріслі?

Передусім, я ще не досить стала важною особою тут, щоб мати своє власне крісло та своїх чотирьох носіїв, а врешті треба бути китайцем, щоби любити цього роду враження.

Я не пропадаю за ними. Холітуючись у скринці на плечах чотирьох носіїв, я маю враження, що їду, — не за похороном, як на коні, — а таки вже в самій домовині, яку китайці колишуть у ритм своїх дрібних кроків.

З похоронним маршем напереді, ілюзія була б цілковита...

На пів години така прогулянка може навіть бути розвагою, але не на довгу кількатижневу ман-

дівку. По правді, то я вже й забула, як то їдется автотом, пароплавом, або хочби нашою милою, драбинястою фірою. Ах, щоб ви знали з якою ніжністю часом я згадую тепер наші драбинясті вози! Коли подумаю тільки про широку дорогу, великий драбинястий віз на чотирьох колесах — та з двома сидженнями — яка мрія! Ні, й тим разом я зовсім не кепкую собі з возу, а тому називаю його мрією, що коли б у мене тут віз, то я могла б на нього усе нараз покласти: усі кіно — й фотоапарати, запас їжі, трохи одягу на зміну, мішок рижу, ще й сама туди сіла б. Один віз вистачив би замість цілої каравани з п'ятьох

коней, яку тут я мушу тягати за собою. Окрім цього двох інших китайців-поганячів і навантажених ладунком трьох коней. На двох інших конях їдемо ми, — я спереду цієї малесенької каравани, а мій слуга зі своєю величезною рушницею, з якою він не розлучається, ззаду неї.

І це все для мене одної, — хоч це є найменша каравана — справжнє караванятко, яку можна зустріти в Юнані. Тут звичайно каравани числять 20-30 коней, або мулів, та десятеро, або й більше китайців-поганячів.

Чи зрозумієте тепер, чому драбинястий наш віз звідси видається мені мрією? Сидиш собі попереді, поганяєш коників, поспівуєш пісню та оглядаючи чарівні краєвиди, — переїздиш на день без втоми до 40 км.

З возом була б мені тут ще інша вигода.

На ніч мені не треба було б поспішати до китайської оселі, до непривітного, брудного заїзду караван, а де зупинилась би край дороги, там і заночувала б. Зачепиш з обох боків за драбину три, чотири півокруглі тростини, накриєш їх непромакальним полотном і готове тобі, затишне шатро. На дно возу постелиш трохи сіна, зо два коци від нічного холоду й готове запашне ліжко! Увечорі розложиш під возом вогонь, на яким звареш вечерю та хай сховаються всі найкращі заїзди Китаю. Раненько збудить тебе цвірінкання пташок у лісі, встанеш, протягнешся добре та підеш до потоку скупатися. Потім з'ївши грінку хліба, неодмінно разового (я за ним пропадаю) — та ще й зі сиром, — поїдеш собі далі на мандри.

Коли сонце світить, можна зняти полотняний дах. Але зате, коли дощ — сидиш під ним, мов курятко під крилом квочки, й кепкуєш собі з заплаканого неба. Особисто для мене тут з возом була б ще інша вигода!

Зупинивши його край дороги, з-під цієї замкненої буди, непомітна, я свобідно могла б фільму-

Софія Яблонська в одному з далекосхідних строїв, що їх придбала під час своїх подорожей.

Writer Sophia Yablonska in an exotic garment of Far East

Екзотична гостя

Крізь нашу й американську пресу перейшла буря захоплення чарівною флорентійкою, що її увічнив більш як 400 років тому славний італійський маляр Леонардо да Вінчі. І хоч вона чи пак її портрет уже давно повернувся до Лувру, то все ж варто нам познайомитись із тлом цієї картини світової слави.

Леонардо да Вінчі був не лиш малярем, але різьбарем, архітектором і механіком; займався будовою твердинь, літаючих машин і астрономією; любив природу, музику й поезію; як теоретик мистецтва написав „трактат про малярство“; як механік доказав неможливість „перпетуум мобіле“; сконструював перший парашут; вивчав багато різних шруб-закруток і не доробився мільйонів...

Найславніші його твори — це стінопис останньої вечери Ісуса Христа з Апостолами в монастирській церкві Марії делле Граціє в Міляно. Дальші відомі картини — це „Скельна Мадонна“, „Св. Анна“, „Леда“ й вище згаданий портрет Мони Лізи. На ньому бачимо дружину флорентійського міщанина, Франческа ді Бартолемо дель Джіокондо. Мальований на дереві, має всі прикмети малярської техніки славного Леонарда. Сполука постаті з тлом-простором, якого обриси трохи замрячені в світлотінях, щоб постать виступала виразніше і яркіше. Особливо звертає увагу неповторний усміх Мони Лізи. Вираз її очей спокійний, самовпевнений, можна сказати визнаючий, та трохи погіршливий.

Там, де він висить у Луврі, забігала колись студентка Джакеліна Бувіє, теперішня „перша леді“ Америки. Мабуть очарована типічною „жіночістю“, якою дихає портрет, вона придбала

вати весь рух на дорозі, — переїзд різних караван та носіїв, тубильців та їхню працю на рижових полях — так щоб вони навіть не помітили мене, ні мого апарату, якого вид завжди їх полохає.

Ах, коли б у мене тут був віз, — а властиво коли б у Китаї були наші, широкі дороги, то напевне в мене вже тут був би наш віз, хочби я мала спровадити його зі самого Чорткова.

Але тому, що в мене немає воза, а в Китаї доріг для возів, то я далі мандруватиму по Юнані з моїм караванятком. Юнан, 1937.

навіть сталий квиток вступу і приходила сюди в вільні хвилини. Напевне її мучила нерозв'язана загадка усміху Мони Лізи і погляду її очей. Завдяки її старанням Джіоконда приїхала в гостину до Америки.

Видно, що Леонардо цинив цей портрет. Він не продавав його, а повіз із собою до Міляно, де перебував 8 літ на дворі князя Людовіка Сфорци. Щойно коли в 1516 р. його запросив погостювати в Парижі молодий король Франц I — Леонардо продав йому портрет Мони Лізи за величезну ціну.

Від того часу Мона Ліза прикрашувала палати французьких королів. За Франца I вона висіла в палаціку Фонтенбло, за Людовика XIV у палаті в Версай, а Наполеон переніс її до Туйлері. Звідтіля вже забрали її до Лувру.

Та на тому „мандрівка“ Мони Лізи не припинилась. У 1911 р. Парижем потрясла несподівана вістка, що Мону Лізу вкрадено. Два і пів року шукала її поліція, аж поки не знайшла її в готельній кімнаті під ліжком італійського муляра Перуджія. У 1956 р. болівіанський пройдисвіт Віллегас кинув у Луврі каменем на неї, але ушкодив їй тільки ліву руку. Останньою подорожжю були відвідини Америки. Подорожжю цієї подорожжю ще свіжі в нашій пам'яті й тому не будемо їх повторяти.

Сповнилася мрія „першої леді“ і багатьох інших, коли оця французька італійського походження, глянула на них із стіни Мистецької Галерії своїми критичними, карими очима і всміхалася таємниче...

М. Бачинська-Донцов

ІЗ ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІ

До співпраці з бібліотеками

Хоч я завжди була тієї думки, що місце в друкованих виданнях слід використовувати на речі важніші за звичайне листування, хочу відгукнутись кількома словами на „еретичну“ думку п-ні Тарнавської в лютневому числі.

Її думку поділяє не тільки багато думаючих жінок, але й багато осіб, що займалися і займаються систематичним ознайомленням чужинців з українськими справами. Якщо мова про англійські видання, то квалітативна селекція на мою думку необхідна, не

тільки в обдаровуванні, але й у домаганнях членів-українців у публічних бібліотеках. Є ж бо багато друкованого англійською мовою, що може нам принести тільки шкоду (не завжди це в першій хвилині зауважується) або що просто нічого путнього про нас не каже.

Було б добре мати зорганізовачу групу (чи комісію) для рекомендацій, які книжки, журнали чи памфлети і т. д. надаються до змериканських бібліотек. Це можна вирішувати на підставі різних критерій, у кожному разі треба зазнайомитись із даною книжкою і її змістом хоч би через рецензії кваліфікованих критиків. Також можна орієнтуватись на рекомендації українських наукових установ або Наукового Публіцистичного Інституту.

Без домагань наших читачів чи читачок, як пише п-ні Тарнавська, тяжко спонукати американські бібліотеки до закупу, чи навіть наглядного виставлення для читачів, книжок з українською тематикою чи про Україну. Мені трапилась уже не раз неприємність почути відповідь бібліотекарки: „У нас немає на це (цю книжку) ніякого попиту“.

Щодо видань українською мовою, то варто справді, як п-ні Тарнавська пропонує, жадати книжок, які справді цікавлять наших читачів, а їх не можна випозичити, бо, скажемо, немає в даній місцевості української бібліотеки.

Порушення цих справ на сходинах кожного Відділу, на мою думку, конечно і то якнайскоріше. Реалізація таких проєктів забирає довший час, а нам із кожного хвилиночки втікає нагода й бібліотеки заповнюються іншими, чужими або й шкідливими для нас виданнями.

Якщо хочемо дарувати, даруймо справді цінні речі. Наприклад — заплановане видання першого тому англійської Енциклопедії Українознавства ще на цей рік. Чому б не передплатити його для вибраних американських бібліотек, публічних, чи університетських?

Марта Бабич-Трофименко

ПАМ'ЯТІ ДРУЖИНИ

У пам'ять своєї дружини бл. п. Розалії Сидорик, членки Гол. Управи СУА, п. Василь Сидорик із Шикаго зложив 50 дол. на Дім СУА у Філадельфії. Щире Спасибі!

Зустріч з мандрівницею

Мій незабутній батько не лиш любив книжки й часописи. Він мав те, чого вже не маємо ми: він виріс у часи, коли українська книжка була рідкістю і свідомий українець мусів (і міг, бо ж книжок тих було мало) мати все, що появлялося на книгарських полицях. Тому він спроваджував усе, що можна спровадити, до нашого забутого людськи поліського закутку, що оточений зеленню кленів та хмарами комарів потопав між безмежними пинськими болотами.

Невідлучними товаришами поліських буднів моїх дитячих років були „Світ Дитини“ та „Дзвіночок“. Але згодом я почала підчитувати мамині журнали, а між ними „Нову Хату“. Не цікавили мене виховні статті, ні сторінка моди, але тягнули літературні твори. Між ними найбільше захоплювали мене писання Софії Яблонської, як ярким контрастом тропічного сонця розбивали непорушність ностальгічної тишини Полісся. Її повні молодечого ентузіазму описи подорожей у незнаний, майже казковий світ Далекого Сходу — відкривали незнані обрії. А поstattь авторки, що вирвалась стрілою у блакить просторів екзотичних країн, — фасцинувала мене. В напівхлоп'ячій моїй уяві підлітка, С. Яблонська стала ідеалом модерної жінки, яка мала відвагу глянути в очі небуденности життя, мала щастя черпати повними пригорщами з криниці його бездонних багатств, а при тому не втратити своєї жіночости.

З того часу минуло багато літ, але щойно недавно мала я змогу познайомитися з героїнею мого дитинства й сконфронтувати мій ідеал з дійсністю. Пані Софія належить до тих рідких випадків, коли літературний ідеал покривається з дійсністю повністю. Не зважаючи на всі подорожі, на всі удари життя, вона не загубила свого динамізму. Її карі, полум'яні очі з такою ж цікавістю дивились на мене тепер, як із знімок з-перebaгaтьох літ.

В салоні було нас п'ятеро. На нашу честь, пані Софія відкрила

пляшку шампанського. Рогова вітрина китайського стилю кидала жовтаве світло, що розливалось такий же спокій, як фігурки зі слоневої кости. У білих вазах застигли в німому русі орієнтального танку безлисті галузки. На низькому столику, ніжна пляма блідих туліпанів тягнулась до нас, немов підслухуючи розмову.

Найперше нас здивувала чистота української мови нашої господині. А вже навчилась вона її вже дівчиною, коли повернулась з евакуації в Московщину, а потім — жила в чужому оточенні, в якому українців ніяк не можна було зустрічати часто, бож ні в Японії, ні в Китаю, ні в Індокитаю, ні навіть у певних частинах Франції українців нема.

— Чому я так довго нічого не писала? — ловить вона питання, яке ми мали намір поставити. — Я нічого не писала, бо посвятилась вихованню дітей, а Бог свідок, що це не було легко в Індокитаю, коли були малі, а й не легко потім коли підросли, а з ними й клопоти.

Синів у пані Софії — три. І всі у маму вдалися: один садить уже цукрову тростину на Побережжі Слоневої Кости, другий „колекціонує дипломи“, всі три займаються фотографією. Третій — загинув в Альжирі і мамин голос тремтить, коли згадує про нього...

— Але власне вони тепер намовляють мене перевидати мої книжки, а зокрема намовляють писати. І знаєте про що? — Про виховання дітей!

Чи можна собі уявити кращу нагороду для матері?!

— І я, мабуть, напишу книжку про виховання дітей. Але це властиво була б книжка про мого батька. Не уявляєте собі, що за цікава постать! Студював медицину, але задля любови зрікся її і став священником. І ось тако став священником. Був тому лікарем душі й тіла, з глибоким філософським підходом до життя і людей. І мене він навчив життєвих мудростей, які я намагалася пере-

Софія Яблонська
Writer Sophia Yablonska has several travel books on Far East

дати дітям, які я хотіла б переказати й іншим.

Питаємо, чи не думає продовжувати репортажів з подорожей.

— Знаєте, з літами людина міняється. Тоді я все бачила вперше, описувала з ентузіазмом. Сьогодні багато змінилось, дещо стало менше цікаве у своїх виявах. Я вже не подорожую. Але мені здається, що під корою змін світ залишається по суті той самий. Тому я б думала перевидати свої деякі книжки, дещо перекласти на французьку мову. Але ось візьміть дещо, прочитайте, скажіть, чи це сьогодні бринить актуально, чи цікавить сьогодні писане колись.

В її руках книжки, оправлені в золотавий рабан.

— Тільки бережіть їх, це ж сьогодні унікати.

Я знаю, що пані Яблонська тепер займається декорацією нутра. Ця праця мене завжди цікавила, як практична ділянка мистецтва. Як подобається їй ця праця? Пані Софія розсміялась:

— Лиш не думайте міняти інженерства на декорацію! Це дуже невдячний фак. Ваші клієнти звичайно мають гроші, але не мають смаку, ніякого естетичного почуття. Вони вас змушують робити потворні речі й ви мусите насилувати всяку естетику, бож клієнт „завжди маю рацію“. Тому справжнє вдоволення дає декорування власного помешкання. Як-

що ви цікаві, подивіться на мое житло.

З вікон сальону — чудовий вид на Париж. Але око зачіплюється за вершок великої сосни під вікном.

— Задля цієї сосни я й купила саме це помешкання. Сальон я переробляла сама, малюнки — мого покійного чоловіка. А тут — кімната моїх синів. Вони її називають шатром кочовика. Покривала, бачите, гуцульські.

Всюди дуже ясно. Стіни — кремові, майже білі. Ясні полиці з китайською порцеляною, книжки, величезні букети брунатних шишок, екзотичного листя. Усе це кидає тіні спокою не нашого світу. Як далеко модерним помешканням до цього милого закутку! Ніяких різких контрастів. Різноманітність побудована на відтінках, на нюансах.

В кімнаті нашої господині — українська кераміка та килими. На столику коло ліжка — лялька-гуцулка.

— З цією лялькою я не розлучаюся ніколи. Вона побувала зі мною всюди. Я її дістала від пані Чижович із кооп. „Українське Народне Мистецтво“. Але ходім вечеряти.

Великий стіл накритий мережаною скатертиною. Посередині — жмут наших безсмертників у темно-синьому коритці. Парує справжній український борщ з ковбасою, налитий у китайські тарілки. Оселедець приправлений оцтом власного виробу.

— В Індокитаю я пригадала собі, як мама робила оцет, як сестра варила борщ. Довго я страждала, щоб на базі спогадів створити українську кухню. Спробуйте, як це мені вдалося...

Вдалося надзвичайно. Пані Яблонська ніколи не тратила контакту з рідною землею, вживаючись у все нове оточення.

В книзі „Далекі обрії“, на питання одного знайомого в Аннам, авторка відповідає:

„Ні, мандрівка ще не втомила мене. Колись я зумію вдвоє, втроє краще оцінити щастя та спокій такого ось, як ваше, життя. Тільки моя пристань не буде палатою. Буде це солом'яна стріха десь там у глухих Карпатах! Довкола хати ростимуть ряди кострубатих со-

До Конкурсу на сатиру

Реченець нашого Конкурсу повинен закінчитись дня 30. квітня 1963 року. Дотепер маємо цікаві відгуки й спроби пера. Але з запитів і з листування бачимо, що багато авторів ще не закінчило своєї праці. Тому продовжуємо реченець Конкурсу на сатиру до 30. червня 1963 р.

Пригадуємо ще раз умови Конкурсу:

Предметом Конкурсу є сценка-одноактівка з сучасного побуту.

Нагороди Конкурсу: перша 100 дол., друга 75 дол., третя 50 дол. Нагороджені й відзначені твори призначені для виключного використання Відділів СУА.

МИСТЕЦЬКЕ ЖЮРІ

няшників та пелехатих малъв. За садом воркотітиме прозорий струмок. Затишна, вимірjana пристань“.

Хоч життя склалось так, що не дало змоги повернутись під солом'яну стріху в Карпатах, проте Софія Яблонська в чужім краю зуміла створити для себе й своїх пристань дому з китайською порцеляною і українською гостинністю та привітністю.

Катерина Штуль

ПОДЯКА

Цією дорогою хочу висловити щиро подяку п-ні Ользі Муссаковській, референтці суспільної опіки 28 Відд.

СУА в Ньюарку, за замовлення Служби Божої за моїх найближчих, маму й чоловіка. Як вираз вдячності складаю 7 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Евгенія Леськів

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У ч. 1, 1963, при характеристиці округи Дітройт пропущено через недогляд уступ, присвячений 26 Відділові СУА. Він звучить:

26 Відділ СУА тісно получений із Церквою. Живо плекає наші традиції Свят-Вечора, відіграючи відповідну сценку пера п-ні Катерини Хом'як. Щороку влаштовує свято Ольги Басараб.

До нашого змагу

На Окружному З'їзді СУА ухвалено провести в нашій округі змаг за приєднання передплатниць журналу Наше Життя. Ми закликали до цього пресових референток та членок Управи. Зголосились також рядові членки, а навіть нечленки СУА. Всі виказують добру волю в поширенні нашого журналу! Щира дяка за те!

Нижче подаємо список Відділів нашої округи, прізвища членок, що працювали і кількість приєднаних ними передплат. На першому місці стоїть 11 Відділ із Трентону з 13 передплатами. Радіємо цим його успіхом. А може й інші Відділи схочуть йому дорівняти?

2 Відділ, Честер — п-ні Анна Нуджін (4).

10 Відділ, Філадельфія — п-ні Н. Лопатинська (1), п-ні Є. Костюк (1).

11 Відділ, Трентон — п-ні І. Бованко (2), п-ні А. Бойцун (1), п-ні Є. Панасюк (1), п-ні Т. Глушок (1), п-ні Л. Фалько (1), п-ні Є. Оніщук (1), п-ні Л. Сердюк (5), п-ні І. Струк (1). Разом 13 передплат.

13 Відділ, Честер — п-ні А. Візняк (2), п-ні С. Мельник (1), п-ні М. Михайлів (1), п-ні Н. Мехнацька (1), п-ні К. Турянська (1). Разом 6 передплат.

20 Відділ, Філадельфія — п-ні С. Герасимович (1).

32 Відділ, Брістол — п-ні Н. Остап'юк (1), п-ні А. Хом'як (1). Разом 2 передплати.

39 Відділ, Милвил — п-ні Пракседа Ясінська (1).

43 Відділ, Філадельфія — п-ні О. Грабовенська (2), п-ні М. Євсєвська (1), п-ні Л. Макаренко (2), п-ні І. Осідач (4). Разом 9 передплат.

46 Відділ, Філадельфія — п-ні Зеновія Терлецька (1).

48 Відділ, Філадельфія — п-ні М. Баб'як (7), п-ні К. Марків (1), п-ні Л. Марусяк (1). Разом 9 передплат.

54 Відділ, Вилмінгтон — п-ні Юрина Щерба (3).

59 Відділ, Балтимор — п-ні Анна Чорній (5).

ОКРУЖНА РАДА СУА У ФІЛАДЕЛФІ

Жива газета

Численно зібране українське громадянство Ньюарку мало змогу бути гостем нової імпрези 28 Відділу США, що нею була „Жива Газета“, в неділю, 17. березня 1963 р., в залі Української Централі.

Імпрезу відкрила голова Відділу США п-ні Анна Настюк, вітаючи гостей і прелегентів та передала слово п-ні Лідії І. Гладкій.

— „Жива Газета“, сказала п-ні Гладка, це певний поступ у степенуванні імпрез 28 Відділу. Це є крок, що веде до все кращого нашого розвитку.

З черги вона представила прелегентів-журналістів, які брали участь у Ж. Г.: п-ні Ірину Пеленську, б. співробітницю журналу „Нова Хата“ у Львові, редакторку „Жін. Сторінки“ Союзу Українок Австралії, тепер членку Ред. Колегії „Нашого Життя“ і пресову референтку СФУЖО, ред. Івана Кедрин-Рудницького, колишнього редактора „Діла“ у Львові, тепер члена редакції „Свободи“ й голови Спілки Українських Журналістів в Америці, п-ні Ольгу Кузьмович, абсолютвентку вищої школи журналістики у Варшаві, тепер редакторку Пластових видань, ред. Володимира Качмара, кол. члена концерну „Українська Преса“ І. Тиктора у Львові і редактора його „Нашого Прапору“.

П'ятий прелегент, п. Остап Тарнавський, не прибув із приводу несподіваної недуги.

Першу тему „Українська жінка на Рідних Землях у світлі дійсності“ виголосила п-ні І. Пеленська. Доповідниця збирає з джерел матеріал про сучасний побут жінки в Україні і дала перегляд головних суспільних і професійних жіночих верств, наświetливши характер зайнят'я сучасної українки, її зглядні осяги й неприродні важкі умовини життя і праці. Наведені статистичні й циферні дані потверджують цей стан. Насвітлення мало відомої діяльності Жінрад, жіночої організації УРСР дає сумний образ примусової суспільної праці, зведеної в нівець контролюю ком. партії. На професійні й культурні осяги української жінки в УРСР йде тепер наступ, що ним є примусове прикріплювання молодого укр. покоління до фізичної праці.

Ред. І. Кедрин Рудницький у допо-

віді „Українська преса колись і тепер“ насвітлив деякі проблеми української преси. Спізнення і відсталість нашого культурного відродження у 18. стол. відбилась на укр. пресі, а цензурні умовини причинились до звужування тематики. Сполуки підприємства з культурою, що є основою світової преси, в нас не було. Є. Чикаленко відразу будував свою „Раду“ на принципі дефіциту й допомоги власними грішми.

„Діло“ мало власну друкарню, але клигало до 1930 р., коли Дмитро Левицький вклав у нього свої гроші. Під час Визвольних Змагань ми мали лиш одну добру газету („Укр. Трибуну“). Українську газету вбиває громадський підхід, вона не є інформатором, ані інтерпретатором, але воїном за національну справу. Виключена теж є сенсація, що нею живе нині світова преса. Бо тільки велика газета може помістити різні розділи. Третім недоліком укр. преси — брак фахових журналістів. На них завжди терпіла теж і „Свобода“, ставши щоденником у 1921 р. В опінії нашого суспільства укр. журналіст був ще до недавна на найнижчому шаблі суспільної драбини. Зміна прийшла щойно між двома світовими війнами. Тепер маємо невелику кількість професійних журналістів, але вже в найближчому майбутньому їх не буде. Чи поправиться стан укр. преси й культури в майбутньому? Залезатиме від того, чи впродовж найближчих 20 років буде заактуалізована проблема укр. держави. Про укр. пресу в УРСР прелегент не згадав, замітивши, що вона є продажна, брехлива й залежна.

„Молода українка під сьогоднішню пору“ (Світла й тіні виховання молодого покоління) була тема статті п-ні Ольги Кузьмович. Обличчя сучасної дівчини — казала прелегентка — сьогодні невеселе. На забаві воно знужене, в американській школі перепрацьоване, в українській школі незацікавлене. Причиною такого стану є та прірва, що існує між світом молоді, а тим, до якого хочуть цю молодь втиснути теперішні виховники. Часто забуваємо, що різниця двох культур і двох батьківщин існує лиш у нас самих, а молоде покоління цієї проблеми

не мало б зовсім, якби ми її для нього не створювали. Накинена умовинами двоторовість думання і впливаюча з того переважність обов'язками створює особливий комплекс сучасної української молоді. Що даємо ми, старші, цим молодим дівочим душам, що важко переходять свої молодечі роки під тим подвійним тягарем? Даємо їм те, що їх зацікавлює відповідно до віку? Даємо змогу відчутти їм радість життя? Виявляємо зрозуміння й виrozumіння? Ні, ми даємо їм шаблоні імпрези, нецікаве українознавство, літературну пустку. Навіть не даємо знання мови, щоб їм легко було говорити по-українськи. А одначе по роках блукання по лабіринті комплексів молодь виходить побідно. Найкращі наші виховниці це власне ці молоденькі переважані дівчатка, а старші з них і вийшовши заміж продовжують суспільну працю. Прелегентка дала низку прикладів таких жінок, і цим кинула ясний промінь надії на тяжку проблему сучасної молоді. Кожний мусів бути зворушений, слухаючи про Ларису, що з 4-місячним синком перебувала труднощі таборового життя, чи про Оленку, що переписала ручно дві збірки віршів Ліни Костенко на дарунок своїй провідниці.

Тема ред. В. Качмара була „Митрополит Кир Йосиф Сліпий“. Прелегент накреслив головні моменти на шляху Митрополита від вступлення Його до Духовної Семінарії у Львові в 1911 р. і великої наукової і публіцистичної праці на становищі Ректора цієї Семінарії, піднесеної до ступня Богословської Академії, тайні єпископські свячення в 1939 р. і благословення на мучеництво Митрополитом Шептицьким, важкі, героїчні дні спротиву Кир Йосифа тискові Москви зліквідувати Українську Католицьку Церкву, арешт, тайний процес і присуд та побут на заслання й по тюрмах, акції Українського Християнського Руху за звільнення Митрополита, такі як меморіяли послів, петиція французьких інтелектуалістів, передана п-ні Ляфоше, головою Нац. Ради Жінок до ООН, протест українських Владик на Соборі, промови чужих єпископів із-за неприязності Первоієрарха Української Ка-

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Всією українською громадою в США потрясла вістка, що дня 5. березня ц.р. померла в Римі **Мати Генеральна ЧСВВ Зиновія Безушко**. Народжена в 1883 р. у Львові, вступила до Чину у 1901 р., пробувши в ньому 62 роки. У 1921 р. прибула до Філадельфії, де стала ігуменею монастиря і настоятелькою Сиротинця. Сотні й тисячі українських сиріт виховались завдяки її нагляді на чесних громадян. У липні 1954 р. вибрано ігуменею Зиновію Генеральною Матір'ю Чина і з того часу вона проживала в Ген. Матірньому Домі в Римі.

Похорон бл. п. Матері Зиновії відбувся 11. березня в катедральному храмі у Філадельфії в приявності Митрополита Кир Амвросія, ЧСВВ, Владики Кир Николая і Владики Кир Ярослава. Перед тим дня 9. і 10. березня відбулись у монастирській церкві на Факс Чейзі панахиди, що стягнули велику силу вірних. Під час похоронних відправ проповідь про ролю і заслуги Покійної виголосили о. Маріян Рудакевич Чина оо. Францішканів українською, а о. шамб. С. Тиханський англійською мовою.

Бл. п. Матір Зиновію поховали на чернечому цвинтарі Факс Чейсі. Вічна Їй Пам'ять!

Екзекутива СУА.

Ділимось сумною вісткою з членством СУА, що дня 29. березня 1963 відійшла несподівано у

толицької Церкви і, вкінці, звільнення та приїзд до Риму.

На тлі цих подій постать Митрополита Сліпого вийшла трагічна й величава. Ідейно Митр. Кир Йосиф є перемником ідей Митр. Андрея Шептицького, який змагав до поєднання Української Католицької Церкви з Православною. Але Кир Йосиф оперся всією силою свого великого духа проти підпорядкування Української Католицької Церкви московській.

Після доповідей відбулася спільна перекуска. П-ні Л. Гладка закінчила подякою цю культурну імпрезу.

Присутня

вічність містоголова нашого Відділу бл. п. **Анна Мищишин**. Покійна походила з с. Кузівка, пов. Бережани. Народилась у 1892 р. у родині Сватків і приїхала разом із чоловіком Теодором Мищишином у 1910 році до Америки. Поселившись у Філадельфії бл. п. Анна Мищишин скоро приєдналась до СУА. Була однією з найбільш активних членок нашого Відділу, займала різні пости в уряді і вложила багато праці й цінних порад у його розвиток. Впродовж 9 років сповняла функцію касієрки, а 5 останніх літ була містоголовою. За її працьовитість і відданість членки її любили і цінили.

Полишила у смутку чоловіка, дочок Софію і Марію, одного сина і двоє внуків. Похорон відбувся 2. квітня з церкви св. Йосафата у Френкфордї. О. парох М. Харина зворушливими словами попрощав Покійну. Членки Відділу провели її в останню дорогу й широко помолитись за її душу.

Спи спокійно, дорога Союзянку, а прибрана земля нехай Тобі буде пером!

Управа 42 Відділу СУА

ПОДЯКА

Нашим дорогим артистам — Лізі Шашаровській-Чепіль, Марії Лисяк, Оксані й Ярославові Рудакевичам, письменникові Миколі Понеділкові,

танцюристі Марії Мельник, співачці Ользі Левицькій та співочому ансамблеві 43 Відділу СУА і всім, що причинились дня 24. лютого 1963 р. до програми Веселого Вечора „Від Різдва до Запустів“ заходами нашого Відділу, складає щирю подяку

Управа 10 Відділу СУА
у Філадельфії

РОЗДАЧА ГРАМОТ ПОДЯКИ

Комітет Пам'ятника Шевченкові зладив грамоту подяки всім жертводавцям, що зложили більше як 25 дол. датку на будову пам'ятника у Вашингтоні. В останньому часі її в усіх наших осередках роздали під час урочистої зустрічі.

З гордістю можемо ствердити, що поважна кількість Відділів СУА одержала її. Це були Відділи — 1, 3, 4, 5, 7, 8, 11, 13, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 39, 41, 42, 43, 45, 47, 48, 49, 54, 58, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, отже разом 47 Відділів СУА. Можливо, що деякі ще не повідомили нас про свою пожертву, то ж прохаємо їх це зробити.

Акція збірки на пам'ятник Т. Шевченка ще незакінчена. Прохаємо Відділи, що не зложили ще своєї пожертви — зробити це в найближчому часі й допомогти вшанувати тим нашого великого поета.

Своєчасно внесена передплата дає здорову фінансову підставу видавництву.

У змагу за Наше Життя

Приємно нам, що можемо повідомити наших читачок про приєднання нових передплатниць. Їх здобули Відділи СУА й прихильниці нашого журналу. Поволі Наше Життя входить у кожную українську хату й приносить туди розраду й практичні вказівки.

Пригадуємо умовини змагу: за п'ять приєднаних і вплачених передплат можна дістати книжок видання СУА вартости 5 дол., або одну передплату Нашого Життя даром.

Придбали нових передплатниць в останньому часі:

Анна Хом'як, Брістоль (32 Від.)	2	Люба Фалько, Трентон (11 Від.)	1
Марія Душник, Бруклін (72 Від.)	1	Ліна Мікула, Шикаго (22 Від.)	1
Теодор Григорчак, Міннеаполіс	1	Анна Німчановська, Шикаго	1
Софія Лазечко, Дітройт (56 Від.)	2	Анна Наконечна, Ленсінг (38 Від.)	1
Богдана Макух, Філадельфія	1	Хр. Навроцька, Нью Йорк (64 Від.)	1
Анна Нуджін, Честер (2 Від.)	1	Ніна Онацька, Буенос Айрес (СУА)	3
Емілія Панасюк, Трентон (11 Від.)	1	Олена Стецюк, Шикаго	1
Ангела Банах, Філадельфія (41 Від.)	1	Олександра Сулима, Мюнхен (ОУЖ)	4
Стефа Бах, Рочестер (47 Від.)	1	Зеновія Терлецька, Філадельфія,	
Марія Бакалець, Пассейк (70 Від.)	1	(46 Від.)	1

Хто черговий?

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

На сторожі здоров'я

Д-р Зоря Ясінчук-Гріффо

Відтовщення голодівкою

Останніми часами деякі лікарі почали лікувати своїх пацієнтів голодівкою, щоб вони втратили надмірну вагу. Також у пресі почали появлятися звітлення про ефективне і шкоре відтовщення цією методою. Так листопадове число Reader's Digest-у реклямує успіхи доктора Данкена, який на відділі внутрішніх хворіб Пенсильвенської лічницї у Фїладелфїї відтовщує своїх пацієнтів цілковитим голодуванням. Стаття виразно застерїгає, що ця метода небезпечна і тучні люди нїяк не повинні вживати її вдома без лікарського нагляду. Щоби зрозумїти цю небезпечку треба провїрити перебїг змін, що заходять в організмі під час повної голодївки.

Повною голодївкою треба розумїти пїст, при чому людина не сприймає жодної їжі з виїнятком води, вітамінів і деяких солей (мінералів). Є доказано, що вповні здорові і першорядно відживлені одиниці можуть постити аж до сорок днів, не наражаючись на сталі невідворотні, хворобливі змінї, під час коли малі діти, а тимбїльше немовлята, не переживають довше як декілька днів.

До виконання життєвих функцій організм потребує сталого засобу енергїї. Пересїчний мужчина зуживає на неї около 1800 калорїй при повному бездїллі, а 3000 при легкій праці. Жїнки потребуєть около 17% менше. Якщо людина не їсть, то не потребує калорїй для абсорбування, перетворювання та палення їжі (около 160 калорїй денно), за те решту мусить організм покрити із своїх власних запасів, наслідок чого вага тіла спадає.

Перебїг голодївки ділимо на три стадїї. Перша є переходова і триває около трьох днів. Опїсля слїдує около 30 днів так званого еквілїбрїя (рівноваги). Остаточно

настає вичерпання, що кїнчається смертю.

Органїзм тратить найбільше на вазі під час перших трьох днів — нераз навіть два з половиною фунтів денно. Та в порівнанні до самого відтовщення це не є аж так багато, бо 75% цієї втраченої ваги було в тілі у формї води, а решта — це 16% товщу, 6% протеїнів а 3% углевонїв. Під час стадїї рівноваги страта ваги є рівномїрна і менша (около 3/4 фунта денно). Це тому, що організм боронїться перед саморуїною і знижує свої функції до мїнімуму. Запаси углевонїв у тілі є дуже малі і вони зуживаються під час переходової стадїї. Тепер організм постачає енергїю паленням товщів і протеїнів.

Остання фаза так званого вичерпання надходить по зужитті всіх товщів. Тодї організм виробляє енергїю виключно розбиттям протеїнів.

З попереднього видно, що навіть з першим днем голодування організм тратить поважну скїлкости протеїнів. Все ще загально прийнято, що хоч організм в цей спосіб і руйнується, то сердешний мускул є як найдовше заощаджений. На жаль нові і старанні дослїди цього не потверджують і мусимо собі усвідомити, що серце так само нищїться як і решта організму.

Крім нищення протеїнів, одним з найбільше відемних проявів повного голодування є т. зв. кетоза. Виникає вона тому, що організм спалює виключно товщі та протеїни і то переважно на кетонівї кислоти, які в бїльшїй мїрі видїлююються нирками. Цей процес повільний і тому вони призбираюються в тілі і його закислюють. Кетоза ділає на серце, а тим бїльше на мозок, бо при цїм стані вплив закисленої кровї до мозку

є бїльшїй нїж нормально. Ситуація робїться поважно загрозлива, якщо нирки не вповні здорові і не всилї задовільно видїлювати, а рївночасно видїлювання кислоти дальше пошкоджує нирки.

Голодївка потягає за собою ще й інші безпосередні змінї. Людина скоро тратить спроможність зуживати углевонї. Нервова система рївнож виказує неабиякі аномальности: деякі рефлексї зїсилені, зате рефлексї, що пристосовують серце і кровні судини до рїзної напрути, а навіть змінї позиції, робляться нескоординовані, внаслідок чого людина мліє. Образ кровї вражаюче змінюється, бо деякі роди кровних тілець прибирають аномальні пропорції. Рїзні фізіологічні функції, як биття серця, тиснення кровї, ритм дихання та обем віддиху також виявляють негативні змінї.

Є дивне, що під час цілого голодування контракції порожнього жолудка є зїсилені, а мимо цього людина не відчуває голоду. Припускається, що ця нечутливїсть спричинена притупленням нервової системи, а також рївночасна кетоза правдоподїбно знечулоє голодовий центр мозку.

Зї всього цього видно, що ця метода відтовщування таки дійсно має дуже далекосяглї впливи на організм і повинна примїнюватися тільки тодї, як вже жодні інші заходи не помагають.

КРЕМИ

ЄВГЕНІ ЯНКІВСЬКОЇ:

Гормонові проти зморшок	\$2.75
Вітамінові відживні	1.85
Підклад під пудер („Павдер Бейз Лошен“)	1.25

Висилаємо за післяплатою.

Адреса:

MONA LISA COSMETICS Mfg.
84 Pricefield Rd., Toronto, Ont.

Порадник народного строю

КОЛЬОР КОРСЕТОК

Мене питалась одна з наших танцюристок, що шиють собі тепер народні строї, чи могла б вона теж пошити собі корсетку з жовтого оксамиту. Ви згадували в листі про чорні, сині, зелені й вишневі. Чи жовта могла б бути?

Марія Пелехата, Толідо

Примінюючи корсетку до свого строю, наш народ любувався в виразних, але спільних кольорах. Це значить — добирав темніші відтінки кожної краски — як волошково сине, вишнево червоне, соковито зелене. Жовтий кольор міг би теж бути, коли б Ваша танцюристка підбрала відповідний відтінок, золотистий, ржавий, гаряче-брунатний. Тільки нехай пам'ятає, що до такого кольору дуже трудно достосувати вишивку й попередницю.

Також звертаю Вашу увагу на те, що в темнішому кольорі кожна жіночка постать стрункіша, а на цьому кожній танцюристці дуже залежить.

Ред.

ОБМІН ПРАЦЕЮ

Молода американська мати розкажує в журналі „Перентс“, що в домашніх обов'язках, що їх виконують діти, часто слід впроваджувати певні зміни. Коли їй 10-літня донечка цього тижня стелила ліжко, то на другий тиждень їй доручено стирати порохи. Діти радо вітають таку зміну і з більшою охотою працюють. При тому пізнають більший засяг домашніх робіт.

ЧАРІВНІ КАПЕЛЮШКИ

Ось яким осягом може похвалитись 37 Відділ США в Дітройті! Його членки постійно продумують, яким то способом спопуляризувати б нашу вишивку й придбати для Відділу трохи гроша. Недавно тому провели базар вишиваних попередниць, потім вишиваних рушників, а тепер сягнули за капелюшками.

Бо й справді, чому не спробувати? Адже тепер мода дозволяє різні фантазії! Замість капелюшків жіноцтво носить тепер сітки, обручки, перев'язки і т. д. Як можна тут вишивку приміняти?

Союзнянки вигадливі. Не тільки вишивку, але й форму капелюшка запозичили з народного строю. Заміжня жінка в Україні носила на голові „кибалку“, обруч із дерева чи дуб'я. На Бойківщині ця „кибалка“ не була прикрита хусткою й гарно прикрашена.

Отаку „кибалку“ випродукували Союзнянки з 37 Відділу США. Обтягнувши картоновий кружок темним шовком (із вишиваним узором на ньому) вони прикріпили до нього воальку з міцної сітки. Такий капелюшок легкий, не трудний до виконання і кожній жінці личить.

Справді, талановитих маємо Союзнянок!

Зірка

Чарівні капелюшки-обручки випрацювали членки 37 Відділу США в Дітройті.

Members of UNWLA Branch in Detroit, Mich., make such lovely embroidered hats for exhibits and sale

Мешканевий порадник

Картини й писанки

Прикро мені бачити, як у наших мешканнях невміло обходяться з виробами народного мистецтва. В однієї пані-інтелігентки я побачила на креденсі в їдальні китайську порцелянову фігуру з відповідною мисочкою, а на ній наші писанки. Як то виглядає! Чи не можна б щось порадити на те у журналі?

Також недавно тому була я в одному домі присутня при суперечці, як вішати портрети Т. Шевченка й Івана Франка. Хто з них повинен бути з правого, а хто з лівого боку? Та й чи повинні вони бути обличчям звернені до себе?

Читачка з Канади

Це справді незручно виставляти наші писанки на показ у китайській мисочці. Хоч воно нераз буває, що в вітринах виставляють поруч себе мистецькі вироби різних країн і часів. Але тоді кожен твір менш більш однакової вартості й говорить за себе, а тут китайська мисочка мала б служити тлом для писанок, до чого вона не годиться. Найкраще підобрати для тієї цілі просту керамічну тарілку або кошачок.

Щодо портретів, то надаремне підіймалось там питання, хто з них повинен висіти з правої чи лівої сторони. Можна пригадати відповідь однієї видатної людини, яку перепрошували під час гостини, що вона не сидить на відповідному місці. „Там де я сиджу все є перше місце!“ І це урвало всі балачки на ту тему!

Інша справа щодо спрямування облич. Коли портрети висять близько себе, тоді повинні бути звернені до себе обличчям, а коли в певній віддалі, то це не має значення.

Зірка

ГОСПОДАРСЬКИЙ ПОРАДНИК

Читаючи господарський порадинок маю охоту поділитись нею одною подробицею господарювання в цій країні. Це напевно улегшить багатьом роботу.

Коли приладжуємо крихке тісто, то багато мороки завдає нам вимішування його складників — масла й борошна (муки). Звичайно треба їх сікти ножем або сікачем на стільниці. Мало хто знає, що до того є окремий прилад Dough Blender. Це є майстерно зроблена ручка-приряд, що досконало й скоро вимішує складники крихкого тіста. Її можна дістати в кожній крамниці з кухонним приладдям за 49 ц.

Стефанія Левченко

МІСЦЕ ДЛЯ ПАРКУВАННЯ

В одному родинному гаражі діти залишали свої возики й ровери без ладу. Через те батько мусів завжди впорядковувати їх, заки міг впровадити авто до середини. Пригадки не допомагали. Але мати знайшла спосіб на те. Білою фарбою вона позначила місце на підлозі, де могли стояти ці іграшки і примістила там напис: „місце для паркування“. Це дітям подобалось і від того часу возики стояли на своєму місці.

НАШЕ ЖИТТЯ — КВІТЕНЬ, 1963

- Ukrainian Woman -

Organizational Trip Reveals Growth

Members of the Ukrainian Junior League, and not so junior American-born members of Soyuz Ukrainok in Cleveland, Detroit and Chicago met with the national President, Mrs. Helen Lototsky, during her organizational trip in March, 1963.

Special meetings were called to greet their President, and to share with her their accomplishments and some of the problems that come up once in a while.

Through many meetings and talks the President gained a full impression of the striving of the American-born members. Some of whom have already worked 25 years, having been the founders of the first Chapters of the Junior League in the 30's. Many joined during later years, and some recently. All of them are devoted to the Ukrainian National Women's League and try to contribute to its goal.

Chapters 37 and 58 of Detroit, Mich., have a varied membership. They are interested in local community affairs and direct their activity in this field. They have also developed needle crafts and foster Ukrainian folk arts, which helps immensely to inform the community about the Ukrainian people, and their culture. They are connected with the International Institute, through the Ukrainian Section, and are helpful in making contacts with the local press.

Chapter 60 of Cleveland, Ohio is the largest group of American-born members. They delight in cultivating Ukrainian traditions, having Christmas Eve dinner for all members and their families. They care for the needy, donating baskets before holidays and Thanksgiving day to old people. Now, wishing to improve their knowledge of

Ukrainian language, written and spoken they have planned a course in it to commence shortly.

Junior League Chapter in Chicago was not active for a time, but has renewed its activity lately. One of its new projects is a course of Ukrainian dances for children, which will be of great help in interesting them in the background of their ancestors.

Our President was pleased with the eagerness and activity of these Chapters. During the meetings, she stressed the meaning of this work. As a link between the Ukrainian community and the American world, these young women perform an important task. They are helping to inform the communities in

which they live about the Ukrainian cause and to adjust the American way of thinking to our organization.

Our Chapters of American-born members are growing in numbers. The questionnaire our Headquarters sent out last fall shows an increasing interest in Ukrainian culture. Here and there new groups of American-born women, of Ukrainian descent, are contacting us. New Chapters are being organized.

How glad we are! With mutual understanding, and common endeavor we could strengthen the Ukrainian National Women's League of America. By thus joining our forces and our skill we shall accomplish much more than before.

UNWLA Regional Council

A survey on all UNWLA Regional Councils was given in the January issue. As an excerpt we are printing one of them, containing interesting remarks and views.

Detroit region encompasses nine (9) Branches, and is proud of each ones accomplishments be they great or small. To exemplify: Chapter 5 membership is predominantly old immigrants with a sprinkling of the newcomers, has close relationship to the church; manifests community interests, traditional holiday programs, readily accepts new ideas, and has been a great booster of the idea "home for SUA in Detroit."

Singing is inborn in the Ukrainian people, and Chapter 23 has sporadically maintained a choir; it enjoys a sizeable membership, mostly old immi-

grants, has expert Easter egg decorators, and has consistently programmed Mother's Day and Father's Day.

Chapter 26 is comprised predominantly of the old immigrant women. It is closely knit with the church, and works almost like a church Sisterhood. Deeply steeped in tradition, always observe Olha Basarab memorial — annual Christmas Eve supper and a play connected with the Christmas traditions has been on the program of Chapter events. Last year's play was a scene of Ukrainian Sviat Vechir composed by one of its members, Mrs. Katherine Chomiak.

Steeped in the historical past of the Ukraine, and particularly the Hetman era, Chapter 31 has pursued this line of interest. Membership is all older immi-

grants, closely bound to church and membership aid.

The philosophy of SUA is fully embraced in Chapter 37. Membership varied as to educational plateaus, religious backgrounds, and a blending of American born and old immigrants. The Chapter is community minded, and has been the constant link between the American and the Ukrainian community through the International Institute, and its membership in the Federation of Women's Clubs. Chapter has developed needle crafts, and fosters folk arts. Has been the disseminator of knowledge about the Ukrainian people.

Chapter 38 is our provincial Branch, about 70 miles out of Detroit in the capitol city of Michigan; has very small but determined membership. Caroling at the holiday time has given it distinction. The ethnic community is not developed, and leaves much to be desired.

Predominantly new immigrants, Chapter 56 has attained great success in the amateur theater field. With outstanding leadership in the theater arts the chapter has presented exceptional historical epics, musicals, and satires. Culinary arts, community interests, and needle craft another area of development.

Ambassadors of good will, outstanding interpreters of Ukrainian culture and traditions might well characterize Chapter 58. All American-born membership has broad community interests, and well developed needle crafts. In the field of public relations this chapter is a constant source of help.

All newcomers comprise the membership of Chapter 63. Chapter has wide community interest in the field of welfare, youth program, and education; cookery and embroidery outstandingly well developed. Its annual feature is the "Veshyvani Vechernytzi."

This brief resume mirrors the interests of the SUA Chapters in the Detroit Region, and the role of the Council has been to coordinate and guide the activi-

ties of the individual branches. In the collective sense the Regional Council has done some exceptional things. Community representation through the International Institute Customs and Ceremonies program, the Freedom Festivals, the Historical Museum Christmas Heritage exhibits, and the Easter-egg decorating program. Maintains permanent cultural exhibit at the International Institute. How-

Trophy awarded for Ukrainian Easter eggs in Detroit, Mich.

ever, much work is still to be done in coordinating our community interests. Therefore the current year's program will strongly emphasize community participation and representation; building fund for SUA home in Detroit, and membership drive which has adopted the motto "each member gain a member in 1963." This three plan point of action will occupy the Regional Council for the year, and we hope to carry it to fruition.

A. Volker
President

EASTER EGG CONTEST

Regional Council of the Ukrainian Women's League of Detroit won a beautiful trophy as first award resulting from an ethnic groups' Easter Egg con-

test. The contest was part of the Polish Section of the International Institute during the Polish Days program March 16 and 17, 1963, at the agency. The Polish group invited all other nationality groups connected with the International Institute to participate in this contest. The Regional Council submitted four „Pysanky”, each from our top decorators — Mrs. Maria Drohomyrecky, Mrs. Maria Hryhorczuk, Mrs. Olga Karalash, and Mrs. Olga Petra. The prized “pysanky” of these talented women in our community won the Soyuz Ukrainok trophy, from amongst the Albanian, German, Czech, Hungarian, Polish and of course the Ukrainian groups. The trophy was awarded by the chairman of the Polish Section, Mr. Joseph Kalienkewicz on behalf of the Polish-American Chamber of Commerce. The jury judging the contest was comprised of Dr. Florence G. Cassidy, Prof. Thelma James, Tom Martin, and Mrs. Edna E. Jellinek.

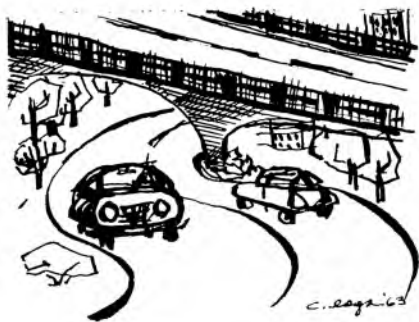
DARIA REBET ON HER ROUTE

Mrs. Daria Rebet, a noted journalist and widow of the late Ukrainian leader, Dr. Lev Rebet, assassinated in 1957 by the bolshevik spy, Stashynsky, has been on a lecture tour in the United States. Mrs. Rebet is Vice-President of the Ukrainian Women's Organization in Germany, and therefore had many problems to share with Ukrainian women in the U.S.A. and Canada. She visited the UNWLA Headquarters in Philadelphia, Pa., and the UNWLA Regional Council in Detroit, Michigan.

OUR LIFE

Edited by Editorial Board
Published by the Ukrainian
National Women's League
of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.

НАШЕ ЖИТТЯ — КВІТЕНЬ, 1963

Sophia Parfanovych

Carry and I

Autumn colors flame now on either side of the highways. The wind scatters the leaves that were once the thick, green robes of the parks; and the human dwellings stand bare. On both sides of upper Woodward are nice, big cottages and manors. In summer, they are hidden from the eyes of the intrusive tourist but now they seem lower in height, and nearer the road, as though about to run away. Lovely Ferndale, Royal Oak, Birmingham, who call themselves "city" although their center is Detroit, the really big village. Well, you cities, on both sides of the highway . . . Do your dwellers know happiness? Tonight or tomorrow morning they will drive on the highways in a frightening, continual, uncomprehensible hurry. This is the style, this is their way of life.

I too am on the highway, I and my car, Carry. And we are talking. He is the only living being, the only mate I have. My faithful friend, living his own engine life.

— You see, Carry, when we passed here the last time it was summer. The heat rose from the highway; and it looked as though the gasoline would boil in your moto-hearth. But nothing happened. Somebody wise gave you your life.

Carry rolls smoothly along, mumbling easily to himself. He is happy. He likes wide, smooth highways. He does not like it when someone blows a horn suddenly, while passing; or when the cop stops us to ask silly questions. Nor does he like it either when lights are striking him at night, from the opposite side.

— Do you see? The high volume of smoke. One might think

it a fire. But no, people are burning leaves. Autumn leaves. Far, far away in Ukraine, where no one knows you Carry is my country. There leaves are not burned. Indeed not. They are carefully raked up and carried in sacks from the forest. For what use you would like to know? They serve twice. First as cover around the house, called "zahata." It is a fence close around the house, filled up with leaves, which helps to keep it warm in winter time. They don't have a motor like you to warm them up. No, they are often even short of matches to light a small kerosene lamp.

— The second use for the of leaves is to litter a stable. Do you know how the stables are littered? Do you know how the stables are littered in this country? Maybe there is no need of litter here at all, but only for electric light and radio music!

Carry is taking advantage of my musing, is twirling a little and heading towards the second line.

— You don't know? You should know: you are an American. And please, keep straight on your line. You should be wise yourself, should stop on the red light, look fixedly around in order not to run over someone and finally drive ahead. And you — left a little — are bending right away. You say it is not your fault, the highways are not even. Let me allow you to wander at will, on the most even highway and you see how you will land in the ditch or hit a house. No. No! I prefer to guide you. Easily, quite easily, turning the wheel. Only to keep you on the way. But you should be careful too, my fellow. We have no one else, you and me; and we are both lonely in open space on the highways, running around us. Sometimes I am fearful: what would I do if you got sick or left me definitely. And night would come on the empty highway, between wood and field. It makes

me shudder to think of it.

I press on the accelerator and look at the speedometer. A gray, dull, hopeless evening creeps up on us.

I keep talking:

— And something more happened, in Autumn — potatoes were dug. A pleasant work when the soil was soft. Under each bunch of dried stalks were many potatoes. O, how I liked to dig out potatoes! There was another pleasure: the potato stalks were raked up in heaps, and then burned. The grey, dense smoke, spreading over the stubble field, smells of Autumn and evokes an easy, dreamy sadness. Under the grey sky cranes or geese are flying. And Marysia stops digging, leans on her hoe, and looking at the bird's flight, sighs:

— Geese leaving us already! That means an early winter, heavy snows and a lot of frost.

And she continues her digging. But Yasko with Dmetro, the shepherd boys, are increasing the grey smoke and later on they put potatoes into the glowing coals and hot ashes. How delicious potatoes baked in ashes smell!

— How is it that I never saw a potato field here? They must be cultivated in this state too, but I never came across one. We see different types of advertising along our route — young chickens, fresh eggs, bulbous plants and only once a big sign "potatoes." And of all things — brought here from Idaho! In the old country we were told that oranges are cheaper in America than potatoes. The paradox: the potato was born in America.

Carry was born in a paradox country, and does not treat them too seriously. On the contrary: he rolls smoothly on the wide highway and is very happy.

*

— Afterwards winter comes. You didn't like it I noticed. Do

you remember our trip last winter when highways were covered with ice, with a layer of fresh snow over it? You were gliding, sliding and grumbling and both of us nearly died of fear. Although I used brakes you could not stop and were gliding. And before us were other cars in the ditch. It was awful . . .

— In my country we like winter. Do you know what we use for communications? Helicopters!

Carry jumped with surprise.

— Wait a little, these are not flying helicopters. Remember, they have two boards that move over the snow like skis. On our roads in Ukraine, horses draw such helicopters. On the boards a large wooden box is mounted, filled with hay. You plunge into it, cover yourself with a fur, tuck up with a plaid and dive your hands in your sleeves or pockets. Sleighs run, a bell rings on the horse's neck and the white world around you is as a fairy tale.

— Children have such sleighs too but without a horse. A couple of small planks, mounted together. It flies downhill like a ball. What joy! They slide swiftly over the ground, the wind blows and children's faces bloom like roses.

— O, our winter is wonderful, Carry. And specially when you enter a warm house afterwards and mother presents you with a plate of potatoes, which smell so good and are tasty. O, it is true, you don't understand it; it is not in your style. But believe me, it smells better than gasoline.

I am smiling but Carry seems to be hurt and is heading towards the ditch. I try to soothe him and keep him in the middle of the road. And I continue my recollections. Carry becomes quiet and runs smoothly on the sleek highway.

— One winter I was in the mountains. It was in the Boyko region, you know.

Carry jumped slightly on some holes, but he got the idea.

— I came to visit my father on Christmas, and father was

glad that his children were there. But on the Eve, a villager came to ask me to see his sick wife, far away in the mountains.

— You can imagine how hard it was for me to go. But I went with a small horse harnessed to a wooden carriage. You never saw a horse and would be surprised to see one? This, Carry is a living motor and instead of gasoline he eats grass and grain and drinks water like you. You cannot push him by button but by calling him "vio!"

— Our road led us first through the village and it was stony and full of hollows. Soon it turned between the mountains and became a creek. The wheels struggled over stones, ran into the water. The carriage shook and swung and I clung to its sides, fearing to fall upon the stones or into the water. Finally the creek ended and we drove out onto a high plain. There stood a lonely hut, barely visible, under high fir trees.

— In the house were children, crawling on the floor and on the bed, where lay the mother, who a few hours before gave birth to one of them. She was white as linen and bleeding.

— You don't understand it; and I shall not tell you how I operated on her in the most incredible circumstances. But her life was saved. I was not paid for it because they could not, and I knew it when I started the trip. The woman gave me a bundle with eight eggs, because it would not be good to return with "empty hands."

— We jumped and glided again on the stones and gravel, but it was easier going down hill. Late in the night we were back and my father became quiet. While I was gone, being agitated, he walked from the window to another.

— No, Carry, you couldn't even dream of such roads. You like smooth surface and speed and risk. I don't want to admonish you because you are relatively a good boy. But your folks yearly annihilate thousands of human lives and any inventions or improvements are useless to

help. You say it is not your fault? I know — human beings gave you life and they are responsible.

Carry is running lively and grumbling in a friendly way. He has no bad intentions towards me! He is my friend.

We keep on driving, the way is smooth and empty.

— Here we are allowed fifty. Let me keep this speed, Carry. Later on we'll have sixty, then you can spin the wheels. Oh! here comes that narrow spot, where lights are dazzling my eyes and your headlights. But for twenty minutes only. And then we are at the entrance of our home. Parking I'll tell you:

— Thank you, Carry, for nice driving and bringing me safely home. Have a nice dream, Carry my friend. Let your wheels and your motor rest, in expectance of our new trips.

— Because your fate is not to sleep but to run on known and unknown highways. In the open spaces of the New World, where you were born.

Translated by
Jean Wolcott Piper

TALK ON EASTER EGGS

UNWLA Branch 61 in Whippany, N. J., gave initiative to a talk on Ukrainian Easter Eggs at the regular meeting of the Evening Membership Department of the Women's Club of Morristown, its members and guests.

A display of Ukrainian arts and crafts was set up by Mrs. Mary Suchorsky, vice-president of the Branch and Mrs. Osedchuk. Mrs. Izydora Lewkowych of Brooklyn, N. Y. was the guest demonstrator. The program was sponsored by the American Home Department. Members of the Junior Woman's Club of Morristown were also guests.

The local paper, The Morristown Record gave a detailed report of this interesting evening.

Wisdom is sometimes nearer when we stoop than when we soar.

НАЛІЕ ЖИТТЯ — КВІТЕНЬ, 1963

Cooking Classes

Branch 66 in New Haven, Conn., introduced cooking classes in its schedule. The classes were conducted by experienced members, who shared their recipes. Branch members met twice a week to attend classes.

First the instructors dictated recipes and later demonstrated how to prepare the ingredients, to mix and to cook or bake them. Many questions were gradually answered. In gay mood the evening passed. At its end members tasted the delicious food they had prepared.

After the first classes, English-speaking members decided to translate the recipes and mimeograph them. A small booklet was compiled. The story of the cooking classes was described in a preface that ended with — "We hope the classes were fun and beneficial to all who participated, for we enjoyed bringing them to you."

We, too enjoy this activity of UNWLA Branch 66, and share the recipes with the readers of OUR LIFE.

Ham Salad

- 3 medium potatoes, cooked
- 1 egg, hard boiled
- ¼ lb. ham (smoked or boiled)
- 1 tbs. (Miracle Whip) mayonnaise
- 1 small sour pickle

Cool the cooked ingredients and chop into small pieces. Cut the ham into small pieces, dice the raw onion and the pickle and add to the other prepared ingredients. Toss the salad with the mayonnaise and salt to taste.

May be served as an entree, side dish or with dinner.

Mixed Vegetable Salad

- 2 pkgs. frozen mixed vegetables
- 4 eggs, hard boiled
- 2 medium onions, raw
- ¼ tsp. salt
- 2 tsp. sugar
- 6 tbs. vinegar or juice of 1 lemon
- 3 tbs. (Kraft) mayonnaise
- 2 tbs. sour cream

Cook the frozen vegetable according to directions on the

packages. Save the water in which the vegetables have been cooked.

Meanwhile — chop into small pieces the hard boiled egg-whites. Remove the yolks into a separate bowl and combine with the salt, vinegar and mayonnaise. Slice the raw onions into fine slices and cook in the saved vegetable water with a pinch of salt for 15 minutes. Drain and add to the cooked vegetables.

Combine the prepared egg yolk mixture to the vegetables and toss lightly but well.

May be served warm or cold.

Contributed by

Mrs. M. Danylovych.

Butter-Cream Cheese Cookies

- 8 ounces sweet butter
- 8 ounces cream cheese
- 8 ounces sifted flour, weighed
- egg white
- granulated sugar
- ground nuts (if desired)

Combine butter, cream cheese and flour in bowl and blend well. Place mixture in refrigerator or freezer till firm. (May be kept for few days, if desired until ready to use). Remove mixture and divide in two portions. Roll out on floured board to ¼ inch thickness. Cut out circles or favorite shape with cookie cutter, dip each cookie in egg white, then the granulated sugar, one side only. Sprinkle with nuts if desired.

Bake on ungreased cookie sheets in preheated oven set at 400 degrees F., for about 10 minutes or until lightly browned.

Yield — approximately 3 doz. cookies.

Contributed by

Mrs. I. Hrynevych.

Angel Torte

Torte Layers

- 12 egg whites
- 1 lb. sugar
- 1 lb. ground nuts
- juice and grated skin of 1 lemon

Filling

- ½ lb. sweet butter
- ½ lb. sugar
- 4 egg yolks
- 10 ladyfingers (crushed)
- pineapple flavoring
- 1 tbs. instant coffee

Torte

Beat with electric beater the egg whites, adding the sugar until stiff, then fold in the ground nuts and the juice and grated rind of the lemon. Pour into three greased springform pans, sprinkled with bread crumbs and bake in a preheated oven set at 350 degrees F., for ½ hour.

Filling

Cream together the butter with sugar well, add the egg yolks and beat well. Beat in the crushed ladyfingers, mix well and then divide into two portions. To one add the pineapple flavoring and to the second the instant coffee. Fill the cooled torte layers and ice as desired.

Contributed by

Mrs. M. Kochak.

Chopped Nut Torte (10 Egg Whites)

Torte Layers

- 10 egg whites
- 1 lb. confectioner's sugar
- 12 ounces ground or chopped nuts
- 2 tbs. honey

Filling

- 4 ounces sweet butter
- 4 ounces confectioner's sugar
- 4 ounces toasted, ground almonds

Torte

In electric mixer, beat until stiff the egg whites, add the confectioner's sugar and beat until fluffy. Mix together the nuts and the honey and add to the egg white mixture, beating well. Pour into two springform pans, greased and sprinkled with bread crumbs and bake in preheated oven set at 350° F., for one hour. Remove and cool.

Filling

Cream together the butter and sugar and add the almonds. Fill the cooled torte layers and ice as desired.

Contributed by

Mrs. O. Tomorug.

Змагання до рівності

Унутрі жіночого руху пробігають течії. Про те ми згадували вже на сторінках Вістей СФУЖО. А тепер хотіли б ми розглянути одну з них. Ту найдавнішу, що лягла в основу цілого руху і живе до сьогодні, дарма, що перейшла різні переміни.

Її можна назвати — змаганням до рівності. Здобути освіту, досягнути економічну незалежність, дістати громадянські права — це були етапи, якими вона йшла. Її дальшим висновком був вияв жіночої особовості і її вклад у життя даної країни.

Для тієї цілі жінки творили організації. Вони гуртувалися спершу виключно для еманципаційних завдань, пізніш об'єднували жінок під професійним кличем чи для харитативних цілей. Маючи на початку елітарний характер, пізніше набрали признак масовості в міру того, як рух поширювався й розгалужувався.

Змагання до рівності теж приймало різні форми. У початках жіночого руху — це були ухвали, петиції, демонстрації, якими жінки добивались рівних прав. А по здобутті прав громадянства, що наступило по 1. світовій війні, вони вже були краще озброєні. Маючи виборче право, вони могли ставити домагання, до яких провідні політичні круги мусіли прислухатись.

Та виявилось, що жінки досягнули тільки формальну рівність. Правно й економічно вони були в залежності, шлях до освіти ще не був зовсім відкритий. Перед жіночим рухом станула велика ділянка праці, яку треба було перейти.

За неї вхопились ті провідниці, що змагали до рівності. Тільки тепер уже не шляхом петицій і

демонстрацій, а точно обгрунтованих наукових студій. Тут проявили себе жінки-фахівці — правнички, лікарки, статистики, соціологи. Змагання звузились знов до невеликого кола ентузіясток, що мають підтримку великих жіночих організацій. Великим осягом їх шляху можна вважати Комісію Статусу Жінки про ОН, яка щороку опрацьовує якусь ділянку жіночого життя й предкладає урядам держав до ратифікації.

Як сказано, ця течія не має тепер численних репрезентанток. Вона навіть не є популярна в широких масах, бо на перший погляд здається в жіночому русі все досягнуто. Але коли зважити, що зрівняння чоловічих і жіночих платень за однакову працю впроваджують щойно тепер, то це говорить про потребу й доцільність такої праці.

Коли приглянемось до українського жіночого руху, то й тут знайдемо подібну течію. Змагання до рівності впровадили кличі Наталії Кобринської на західних, а революційні політичні партії на центральних землях. Вони підтримали в українській жінці тягу до освіти, вказали на значення економічної незалежності та скрипили в ній змагання до громадянських прав.

Здобутки цього руху відчуло все українське суспільство. Розбудувалось дівоче шкільництво, скрипилась участь жінки в економічному житті, прибули цінні фахові й наукові сили. Зросла національна свідомість, піднісся рівень культурного життя. А коли революція 1917 р. принесла нам державність, то в ній надання громадянських прав жінкам було вже самозрозумілим.

По втраті нашої державності ми не могли продовжувати цього змагання. В УРСР воля української людини, а спеціально жінки була підчинена диктатурі пролетаріату. В інших займанщинах ми теж не мали впливу на законодавство. Змагання до рівності могло проходити тільки у власному суспільстві у боротьбі за відповідне місце української жінки.

І воно йде до сьогодні. В різній формі. здобуває собі наше організоване жіноцтво право голосу. Цей похід ще незакінчений і незавершений. Є багато перешкод на його шляху, а однією з них є незрозуміння серед самих жінок цього клича. Велика частина зорганізованого жіноцтва бачить своє завдання в самому служінні українській справі, не дбаючи про признание чи рівнорядність своєї праці у громаді.

А ця найдавніша течія нашого жіночого руху залишила нам один цінний осяг — самостійні жіночі організації. Їх будували ті перші ентузіястки рівності і вкладали в них весь свій запал. Самотужки вироблялись у тих організаціях рядові робітниці на провідні одиниці. Без допомоги збоку вони здобули собі місце в громаді і спробували своїх сил у самостійних акціях. Дім Української Дитини, що його заплянував Союз Українок Австралії або акція фонду „Мати й Дитина“ при Союзі Українок Америки, що удержує 16 навчальних станиць і 23 бабусі в Європі — це зразки таких починів. Вони дають наглядний доказ про те, що зуміє зробити українська жінка, коли залишають їй ініціативу і вона може свobodно виявити свої сили.

Л. Б.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

У важкому смутку повідомляємо все українське зорганізоване жіноцтво, що дня 23. березня 1963 померла несподівано в Авгсбургу ЄЛИСАВЕТА ЖУК, родом Блейвич, основниця й голова Українського Жіночого Кола у Петербурзі в 1917 р., місто голова Українського Жіночого Союзу у Києві в 1918 р., почесна членка Об'єднання Українських Жінок у Німеччині, місто голова Гол. Управи ОУЖ, голова делегатури ОУЖ в Авгсбургу в рр. 1946-1959.

Бл. п. Єлисавета Жук була подвижницею українського жіночого руху у краю й на еміграції. В останніх роках свого життя вже не могла бути надто активною, але живо цікавилася усім, що діялось у громаді, а в жіночій організації зокрема.

Похорон відбувся дня 25. квітня в Авгсбургу, де попрощали її голова ГУ ОУЖ п-ні Олександра Бойко-Сулима, а членки ОУЖ і українська громада провели її в останню дорогу.

Об'єднання Українських Жінок у Німеччині

ДО 4. ЛІТ. КОНКУРСУ СФУЖО

На прохання учасниць Літ. Конкурсу СФУЖО ми продовжили реченець до 31. травня 1963 р. Пригадуємо, що вже немає багато часу перед нами! Рукописи слід надсилати в трьох примірниках під псевдонімом, подаючи окремо в заклеєній коверті, справжнє прізвище авторки.

Спогади чи життєписні нариси слід надсилати на таку адресу:

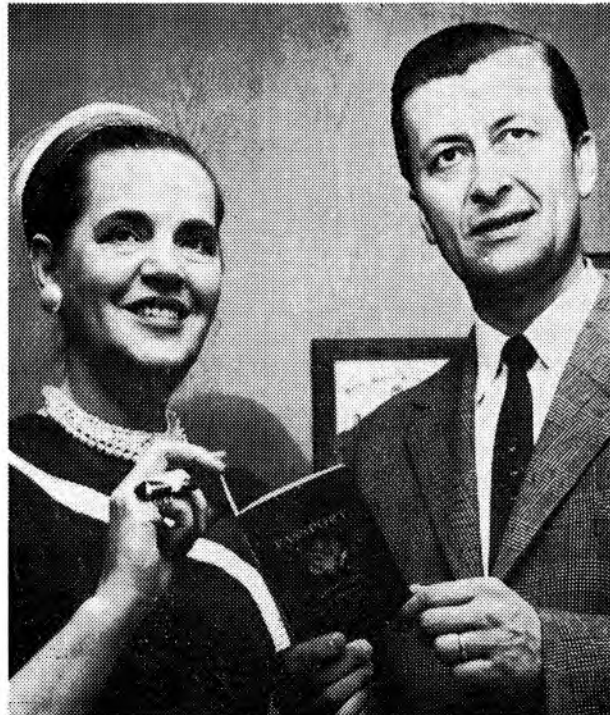
Woman's World
P. O. Box 791
Winnipeg, Man.,
Canada.

НА ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД СФУЖО

Організаційні цілі СФУЖО вимагають фінансової підтримки для розгорнення належної праці. В останньому часі жіночі гурти й окремі особи зложили свою пожертву на ту ціль.

Комітет Підготовки Конференції

МАРУСЯ БЕК ГОСТЕМ УРЯДУ НІМЕЧЧИНИ

Уряд Німецької Федеративної Республіки запросив Марусю Е. Бек, радну міста Дітройту та визначну українську громадянку й меценатку, на двотижневі відвідини тієї країни. Це перша урядова особа в цьому двомільйоновому місті, якій припала така честь. На знімці бачимо, як німецький консул Норман Денкер оглядає її паспорт і бажає їй щасливої дороги.

Відвідавши Німеччину, Маруся Бек коротко зупиниться в трьох столицях — Відні, Парижі й Лондоні, — а також відвідає Львів, Київ, Харків, Полтаву та Одесу на Україні.

СФУЖО надіслав дохід із получених із Конференцією імпрез у сумі 82.17 дол., а Комітет Жін. Організацій Монтреалу пожертву в 50-ту річницю смерті Лесі Українки у сумі 80 дол. на ту ціль.

.. П-ні д-р Софія Карпінська зреклася звороту коштів дороги в сумі 10 дол., а п-ні д-р Наталя Пазуняк у сумі 50 дол. і зложили їх на ту ціль. Щиро дякуємо за підтримку і зрозуміння!

НА ФОНД ІМ. К. ГАРДЕЦЬКОЇ

На англomовну книжку про Україну, що має вийти заходами фонду ім. К. Гардецької, Гол. Управа Ліги Українських Католицьких Жінок Канади (ЛУКЖ) (4 Епархіяльні Управи) зложила 45 дол.

Пні Дарія Ребет пожертвувала на ту ціль 25 дол., як неприйнятий гононар

за виступ, улаштований заходами 65 Відділу СУА в Нью Бронсвіку. Щире Спасибі!

НА ФОНД П'ЯТСОТ

Увійшло в звичай дохід із Свята Жінки-Героїні призначувати на нерухомий фонд, що має послужити в слушний мент в'язням в Україні. Згідно з тим звичаєм Комітет Українок Канади, Відділ у Торонто, прислав 100 дол. із недавнього свята на Фонд П'ятсот. Щира дяка за те!

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Ольги Павловської складає 12.50 дол. на організаційні цілі СФУЖО

Ірина Павликовська

Сесія народного мистецтва

Комісія Народн. Мистецтва СФУЖО при співучасті Жіночого Відділу КУК у Саскатуні, влаштувала в неділю, 18. листопада 1962 р., Публічну Сесію, присвячену українській кераміці. Почесною передсідницею Сесії була громадська діячка і знавець народного мистецтва, п-ні Ірина Павликовська. Сесією проводила п-ні Регіна Блоха, голова місцевого КУК, на передсідницю дискусійної частини Сесії покликано п-ні Марію Чарнецьку. В програмі Сесії були: вступне слово п-ні Магдалини Жеребецької, „Царю Небесний“ — відспівали пластунки (зодягнені в гарні полтавські строї). Доповідь „Українська кераміка“ виголосила гостя-бесідниця з Едмонтону п-ні Ольга Манастирська, доповідь про „Мистецтво як пропагандивний чинник“, відмітивши характер вишивкових взорів і особливості характеру українки, виголосила п-ні Савеля Стечишин. Після цих двох доповідей слідувала дискусійна частина, яку на запрошення передсідниці започаткувала п-ні Ірина Павликовська. Дискусії були живі й цікаві. В них теж брали

участь громадянки англ. походження, які виказали багато зацікавлення зокрема формою і орнаментикою української кераміки. На Сесію прибуло поважне число громадянства з Саскатуни, а також із кількох місцевостей Саскачевану. Зацікавлення цією ділянкою мистецтва серед присутніх було дуже велике.

Після офіційної дискусії, привні на Сесії, окружили п-ні Манастирську та просто засипали її різними запитами, між якими були теж прохання, щоб вона відкрила курс кераміки в Саскатуні. Всі запити і домагання привних, старанно підготувувала секретарка Сесії п-ні М. Жеребецька; їх референтура візьме до уваги в дальших плянуваннях своєї праці. В дальшій програмі промовляла п-ні Євгенія Саранчук і референтка народного мистецтва СФУЖО А. М. Баран. Потім членки місцевих організацій вгостили всіх привних кавою. Тоді теж відбулися оглядини виставки української кераміки, що її влаштували пп. О. Волчук і М. Бойчук. Багато цікавих і цінних експонатів, у тому теж уже

власного виробу, привезла бесідниця. Пані О. Манастирська закінчила відповідні студії з ділянки керамікарства, здобувши кількакратно стипендії від уряду за свої вироби. Одержала потрібні документи на самостійне ведення школи з цієї ділячки. Тому теж зрозуміле, чому п-ні О. Манастирська зуміла своєю доповіддю захопити привних і дати кожному зацікавленому цією ділянкою мистецтва задовільну відповідь.

Про Публічну Сесію СФУЖО розголошено через Саскатунські радіовисильні, а це в рамках радіопроеграми УНО і через станцію СіЕфКюСі. Кількакратно поміщено дописи про Сесію й українську кераміку в Саскатунській англомовній пресі, а дальше дуже прихильно віднеслася до цієї справи п-ні Селі Мерчер, яка в своїй телевізійній програмі т. зв. Селі-Тайм, перевела гарне інтерв'ю про цілі Сесії і кераміку з п-ні М. Чарнецькою. Дальше відбулася довше і дуже цікаве інтерв'ю з п-ні О. Манастирською, яке після доповнення з фрагментів Сесії, передано в ранніх годинах її програми 20. листопада. Теж поміщено відповідні звідомлення про перебіг Сесії.

Успіх Сесії доповняв гарного формату програмки і декорація сцени, на якій видніз напис: „За красу і чистоту рідного мистецтва“.

Увечорі 18. листопада, зараз після Сесії в Кінг-Готелі, відбулася товариська зустріч представниць Саскатунських організацій із гістьми з Альберти, а це п-ні Іриною Павликовською і п-ні Ольгою Манастирською.

З членками прибули голови їхніх організацій, а це пані М. Бедзик — голова Відділу ОУК, п-ні Р. Драган — голова СУ Канади, п-ні М. Ременда — голова ЛУКЖ, п-ні А. Пасічник — голова ОЖ ЛВУ. Окрім повище поданих гостей з Альберти і голов організацій у Саскатуні, в почесній президії зустрічі була п-ні Савеля Стечишин, загально відома зі своєї громадської видавничої праці й журналістики, п-ні М. Чарнецька, п-ні М. Жеребецька, п-ні М. Бойчук — членки Мист. Комісії СФУЖО, п-ні Р. Блоха — голова Відділу КУК. Зустріч почато і закінчено спільною молитвою привних, її виповнила сердечна товариська гутірка. Вечором проводила п-ні А. М. Баран.

Кераміка виконання Ольги Манастирської, виставлена під час Сесії Комісії Народного Мистецтва в Саскатуні.
Ceramics made by Mrs. Olga Manastyrska was exhibited during Folk Art Session in Saskatoon, Sask.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

НАШЕ ЖИТТЯ — КВІТЕНЬ, 1963

Український народній стрій

На Буковині

У лютому числі Н. Ж. ми обговорили святкову жіночу сорочку, що вже вийшла з ужитку. Завдяки стародавньому крою та багатству прикрас треба було її згадати. Тим більше, що вона єдина була поширена на Покутті й Придністрянському Поділлі, себто на суміжному просторі.

Значно більш поширена є **буденна сорочка**, що має зближені прикмети. Крій її простіший і вишивки має менше, чим то й легше її зладити.

Крій сорочки. Середня частина станку складається з одного кусника полотна через груди й спину, а в ньому вирізується відповідно великий круглий отвір на шию з розрізом для пазухи. (Гл. рисунок, частина А). Вуставки („плечиків“) немає, а рукав (Г) є вшитий просто до горішньої ча-

стини того станку. Під рукавами є вставлені з обох боків клини (Б), що поширюють станок до потрібної ширини.

Вишивка. Як сказано — вуставок тут немає. Вишивка уміщена на самому станку; вона біжить смужкою через плечі на перед і спину. Часом вона повторяється ще раз близько рукава, немов щоб замаркувати місце, де колись була вставка. Також вужчою смужкою є обведена пазуха сорочки.

Зате на рукаві вміщують великий, гарний взір, що біжить згори вниз. Це звичайно широкий розгалужений мотив, обведений з обох сторін вузькою смужкою.

У деяких селах рукава не вишивають. Тоді вміщують на станку коло пазухи по три або чотири симетрично

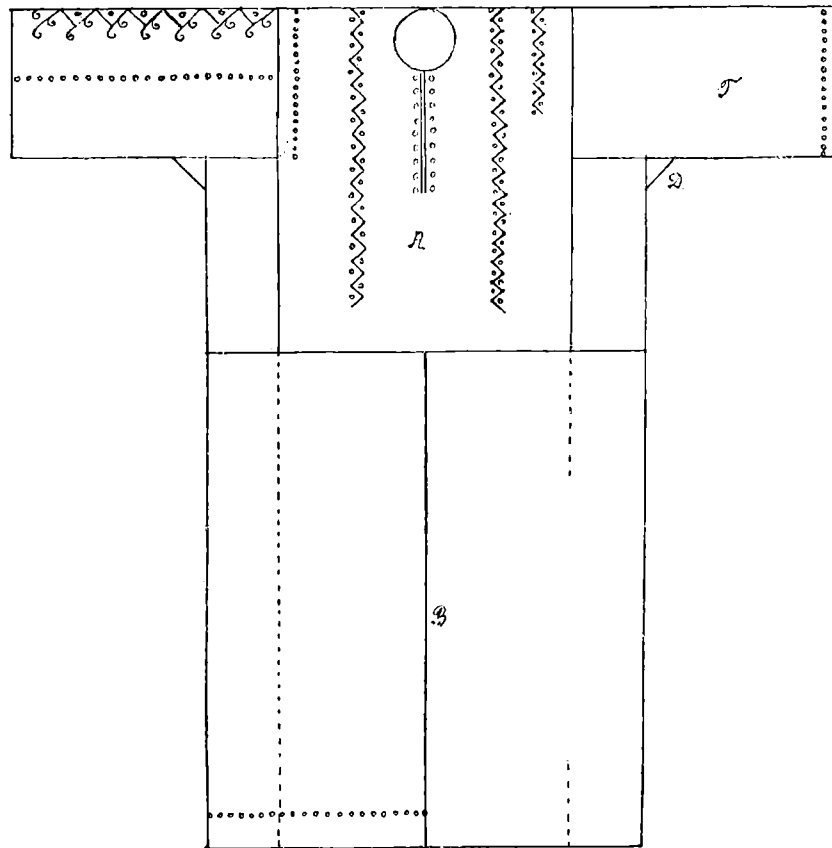
Дівчина з північної Буковини.

Зодягнена у святкову сорочку, горботку, хутрянку безрукавку („кацевейку“) і чоботи. На голові в неї вінок із намистин, волічки й штучних квітів „карабуля“.

Girl in folk costume of Bukovina

уложені великі поодинокі орнаменти. Тоді, зрозуміло, відпадають на станку вишивані смужки.

Треба вистерігатись: У новішому часі в буковинській вишивці зайшли різні переми. Жінки почали переймати великі квітчасті взори та ще й виконувати квітки чи листки з нанизаних на полотні намистин. Ці лататі мотиви покривають нераз цілий рукав або груди. Це є спотворенням буковинської вишивки, яке, на жаль, фігурує тепер у виступах самодіяльних гуртків на Буковині, а час від часу появляється й на столичній сцені.

Крій буденної сорочки з Буковини
Pattern of a shirt of Bukovina

Користаймо з досвіду

Із показу куховарства

Врешті здійснилася наша мрія! Вже давно плянуємо куховарські покази по Відділах СУА, де до-свідчені господині ділилися б своїм знанням із молодшими посе-страми. Недавно тому відбулось це в Нью Гейвені. Не тільки вже вдруге з черги, але ще й із відби-тими на циклостилі приписами.

Деякі з них подаємо тут. Оце вперше членки Відділу СУА ді-ляться своїм умінням із читачка-ми Нашого Життя.

Салатка з мішаної городини

Потрібно:

- 2 пачки замороженої городини
- 1 горнятко окропу
- 2 цибулі сер. величини
- 4 твердо зварені яйця
сок із півтори цитрини
або 6 ложок оцту
- 3 ложки майонезу („Крефт“)
- 2 ложки квасної сметани
цукру до смаку

Заморожену городину висипати на кип'ячу воду й варити 8 до 10 хвилин. Покришити дрібно цибу-лю, посолити й варити окремо 15 хвилин. Розтерти 4 варені жовтка, пів ложочки соли, сок із цитрини, майонез (зважати, щоб жовтка не стялись від цитринового соку!) і сметану. Потім в'ягти це до про-хололої городини і цибулі й ви-мішати. Білка покроїти в кістку. Все разом вимішати.

Примітка: Щоб жовтки не стя-лися, треба їх добре втерти з сіл-лю й цукром, а відтак додавати по-трохи цитрини (чи оцту), трохи майонезу і трохи сметани, терти добре і знов потрохи всього дода-вати.

Салатка зі шинкою

Потрібно:

- 1 більша пушка зеленого гороху
- 2 варені картоплі сер. величини
- 1 твердо зварене яйце
- ¼ ф. вареної шинки
- 2 маленькі квасні огірочки
- 1 мала цибуля
- 1 повна ложка майонезу

½ ложочки цитринового соку

Картоплю, яйце й огірочки по-кроїти в кістку, шинку покроїти на дрібні кусники, цибулю дрібно покрити. Все це вимішати з го-рохом, заправивши потім майоне-зом і цитриновим соком.

Показала п-ні **Марія Данилович**

Крихкі тістечка

Потрібно:

- ½ ф. борошна (муки)
- ½ ф. масла
- ½ ф. сметанкового сира (cream
cheese)

Все вимішати й замісити тісто. Вложити на хвилину до холоділь-ника. Потім розтачати й вирізува-ти тістечка. Мачати в розмішано-му білку, а потім у кришталевому цукрі. Пекти в дуже вигрітій печі на 400 ст. Коли виростуть і зару-м'яняться — готові.

Показала п-ні **Ірина Гриневич**

Крихкий корж

Потрібно:

- ½ ф. солодкого масла
- ½ ф. цукру-мучки
- 2 жовтки
- 1 ф. борошна (муки)
- 1 горнятко квасної сметани
- 1 порошок до печення („Еткер“)
- цитринова шкірка

На затирку:

- 2 унції масла (½ палочки)
- 2 ложки цукру-мучки
- 1 ложка борошна

Солодке масло і цукор-мучку втерти в місці ложкою (недовго), потім додати жовтки і знов трохи терти. Всипати ½ ф борошна (му-ки) і знов мішати (недовго), до-дати горнятко сметани, а вкінці знов ½ ф борошна (муки), в якій ми вимішали порошок до печення і цитринову шкірку. Вложити на пів години до холодільника, легше потім тачати.

Все вимішати легко рукою й поділити на дві частини. Першу розтачати на стільниці і класти на лист (бляху). Помастити мореле-вою мармелядою. Потім розтачати

другу частину й перенести валком на мармеляду (уважно, бо крих-ке!).

Затирка: З масла, цукру-мучки й борошна (муки) замісити тісто та подробити його рукою на корж.

Пекти в вигрітій печі на 350 ст. впродовж ¾ години.

Показала п-ні **Добчанська**

Торт із бішкoptів непечений

Потрібно:

- 4 пачки бішкoptів (12 штук в
одній пачці)
- 1 ф. солодкого масла
- 2 цитрини
- 2 помаранчі
- 1 ф. цукру-мучки
- 3 унції мигдалю

Спарити мигдаль, обчистити й висушити, дрібно пократити і при-смажити на легкому вогні. Тортів-ницю виложити восковим папером, помазати маслом боки тортівниці і дно висипати мигдалем. Потім виложити боки половинками біш-кoptів.

Втерти (найкраще на мішалі-міксері) масло й цукор, аж буде пухке. Окремо втерти шкірки з помаранч і цитрин та видушити сок. Додавати потрохи до пухкої маси і вбивати даліше. Коли вже маса втягнула весь сок і шкірку, тоді накладати її в тортівниці на перемину з бішкoptами. Першу верству маси класти на мигдаль. Вложити на 24 год. до холоділь-ника.

Перед поданням викинути на підставку. Тоді присмажений миг-даль видіне зверху.

Показала п-ні **Ірина Гриневич**

Викінчування тортів

Потрібно:

- 2 горнятка солодкого масла
- 2 горнятка цукру-мучки
- 2 таблички чеколяди (semi-sweet)
- 2 ложечки порошоканої кави
ванілія

Втерти масло з цукром і при-кінці додавати потрохи розтопле-ну чеколяду і порошокану каву. Коли втягне, додати ванілевий за-пах (скільки бажаємо). Все добре вимішати. Покрити цим цілий торт. На темному тлі можна витискати різними формами зірочки, вжива-ючи подібної маси ясного кольору.

Показала п-ні **Тесі Вергун**

НАШИМ МАЛЯТАМ

МАЛЕНЬКА ПАСКА В ВЕЛИКЕ СВЯТО

Печуть матуся велику паску,
Бож Великодній надходить час,
А діти просять: „Зробіть нам
ласку,
Спечіть маленьку паску для нас!“
Маленьку паску спекли матуся —
Яка ж гарненька, хоч і мала!
В кошичок вклала її Ганнуся
І посвятити в церкву пішла.
Насок великих кругом багато,
Однак маленька — найкраща
з всіх!
Маленька паска в велике свято —
То дітям радість, веселий сміх.

Роман Завадович

НА ВЕЛИКОДНЬОМУ СТОЛІ

Вередує кругла паска:
— Геть посуньтеся, будь ласка,
І заграйте мені марша,
Я між вами тут найстарша.
На це каже ковбаса:
— Потанцюю, гоп-са-са!
Уступайтесь вліво й право,
Тут мое сьогодні право.
Відізувались молодички
Крашаночки невеличкі:
— Хоч хвалитися — це гріх,
Ми таки найкращі з всіх!
Тут на диво, рідна нене,
Поросяточко печене,
Скочило на рівні ноги:
— Уступайтесь з дороги!
А тут хрін із бородою
вже готується до бою:
— Маю з гички я корону
І вас зараз тут захоплю!
Аж нараз прийшло кропило,
Покропило-насварило:
— Мир хай буде всім сьогодні,
Бож це свята Великодні!

ПРИМОВКА

Я візьму синка за руку
Починаємо науку,
Туп, туп, туп!
Отакі маленькі носі
вже ступають по підлозі,
Туп, туп, туп!
Лівку ніжку! Праву ніжку!
Прокладаємо доріжку.
Туп, туп, туп!
Сірий котик у куточку,
Тупай, сину, до куточка,
Туп, туп, туп!
Незабаром прийде тато,
Звеселіє наша хата.
Туп, туп, туп!
Отоді кінець науці,
До татуса йди на руці.
Гоп, гоп, гоп!

Г. Чернобицька

КІТ-МУЗИКА

Чудо сталося велике:
Появився Кіт-Музика...
Здивувався цілий світ:
Де він є? Який той кіт?
Він у сірєнькому кожусі,
Біла плямка є на вусі,
Інша є ще й на хвості,
Як буває у котів.
Він зі скрипочкою ходить,
Дивну музику виводить,
І дивує цілий світ
Ось такий музика-кіт!

Діма

ДО ДИТЯЧОЇ СВІТЛИЧКИ

Я вже й мила не боюся,
мию ручки, мию личко:
повезе мене матуся
до дитячої світлички.
Там нам казочку розкажуть,
як жили у лісі сарни,
і малюночок покажуть
кольоровий — дуже гарний.
Там пісень я научуся,
буду й дома їх співати,
щоб раділи і бабуся,
і матусенька, і тато.

Г. Чернобицька

Гніздечка пташат

— Дорогий вуйку Кваче, колись ви писали про „Майстра Ганчарика“ та його гніздечка. А чому не згадали про ластівок? Я сама бачила понад рікою на високих берегах, як ластівки роблять гніздечка в землі. Напишіть щось і про них, — сказала мені Ліда.
— На світі є дуже багато пташок. Є великі, є й маленькі. Скіль-

ки є різних пташок, стільки й різних гніздечок.

Кожна пташинка буде йнакше своє гніздо. Мало є таких, що будують свої гнізда з глини і я їх згадав. Більше є таких, що будують свої гнізда з листя, пір'я, волосіння й моху. Маленька пташинка — кравчик зшиває своє гніздо з листків. Воно штудерно висить

над водою й ніхто не може добратись до нього.

— А як той кравчик шиє? Голкою, чи як? — питає Ліда.

— Де там може пташинка голку вживати! Замість голки вона користується власним дзьобиком. А ниткою є волокно з будь-якої рослини.

— От, ти Лідочко, бачила ластівок-берегульок. Ці пташки, хоч і подібні до наших ластівок, але вони вигрібають у стіні берега глибокі комірочки. При вході вони вузенькі, а що далі, то більші і просторіші. Гніздечко роблять кругле, просторе й вистелюють його пухом, сухим листям, щоб їх діточкам було тепло, вигідно.

— А як ластівки-берегульки риють таке велике гніздо?

— Дійсно, треба дивуватись цим малим пташкам. Довго й важко вони над тим працюють. Головним майстром є самець, а самичка тільки помічник.

— Отак пташки будують свої гнізда. Бузько на стрісі, ластівка під стріхою, горобчики у ринвах, під дашком, або денебудь. Інші пташки гніздяться в кущах, тернині, на деревах, в дуплах дерев, у печері, на берегах рік. Орел високо в горах, на скелях, а жайворонки просто на землі. Кожна пташина вибирає таке місце, що є безпечніше від ворогів — хижаків та хлопчиськів, що безсердечно нищать гнізда, вибирають яєчка або викидають молодих пташат.

— Якби ті несовісні хлопці знали, скільки труду зужие пташка, заки збудує гніздо, вигріє та вичить діток і якби вони знали, як ті пташки плачуть через розбійників, що нищать їхні хатки, то вони ніколи не допустились би такого поганого вчинку. Всі пташки, особливо ті найменші, людям приносять велику користь, бо виїдають шкідливих комах. Їх треба любити й охороняти, а не знищувати.

— Я сама бачила, як одна пташка жалібно нарікала, літаючи навколо зруйнованого гнізда. На другий день я знайшла ту пташку мертвою під деревом, де було її гніздо — сказала Ліда.

— Цілком певно, що пташка згинула з журби за своїми діточками. У них ніжне й чуте серденько, лиш не вміють жалитись.

Вуйко Квак

Ніна Наркевич

Марусинчине свячене

Цього року весна була рання. Останній тиждень перед Великоднем було гарно та тепло на дворі, а в суботу видався особливо гарний соняшний день.

Марусинка цього року дуже чекала того часу, як разом з мамою понесе до церкви святити паски. В неї, як у дорослої, є свій невеличкий кошчик, що його вона прибрала квітами, вистелила мохом та накрила вишиваною хустинкою, а в кошику?

О, та там, як і в маминому Марусинка приготувала і гарну рум'яну пасочку, і писанки, і маленьке кільце ковбаси, і навіть невеличкий кружальце сиру. То все допомагала їй бабуся налагодити, і тепер дівчинка з нетерплячкою очікує того часу, як вони з мамою, татом і бабунею підуть до церкви на всенічну.

І як помалу йде час! В хаті все вже блищить, скрізь гарно, чисто. Урочисто блимають лямподи перед іконами, а на столі стоїть гарний вазон з квітучою лілеєю. То тато приніс сьогодні з міста. Трудно придумати собі якусь роботу, або розвугати отут у хаті.

Марусинка побігла на вулицю, де дівчатка гуляли в хрещика.

— А де ж Настуся? Щось її вже давно не видно! — пригадала Марусинка.

Настуся, сусідська дівчинка, тихенька, білява, була чи не найбільша Марусина товаришка.

— Та чи ти не знаєш? — обізвалися дівчатка. — Мати в неї захворіла. Вже тиждень, як до шпиталю відвезли. Сумний буде в Настусі Великодень.

Якось не по собі стало Марусинці: і небо вже видалось не таким синім, і сонечко стало ніби не так ласкаво світити, і пташки десь затихли. „Треба б піти та відвідати Настусю“ — подумала дівчинка. Але раптом в кінці вулиці вона побачила її.

— Добрийдень! — підбігла до неї Марусинка. — Що там нового в тебе?

— Та що, ось мама хворі, в шпиталі. Я ото вертаюся звідти додому. Треба все прибрати, бо

лікарі обіцяють виписати маму зі шпиталю. Їй трохи краще.

— А яке всенічна? Підеш до церкви? Чи маєш все готове для свяченого? — запитала Марусинка.

Настуся сумно похитала головою:

— Ні, Марусю, немає в нас нічого... Не було в мене часу все злагодити, та й грошей в нас не було — додала вона вже тихіше.

— О-о! — з жалем протягнула Марусинка, а в голівці промайнула думка: „Що робити? Бідна Настуся! Не буде в неї свяченого!“ А тоді ніби сама в собі відповіла: „А мій кошчик? Він, правда, невеличкий, але все там є і вже зладжений. Ось і буде що посвятити. А як же я? Знову без кошчика і цього року? Е, та обійдуся! Ми маємо досить у мамусиному кошику!“ І вже більше не роздумуючи, Марусинка звернулася до Насті:

— Слухай Настю, почекай мене тут, я зараз вернуся! Стрілою погнала дівчинка до своєї хатини. Недовго вона барилася там. Через кілька хвилин повернулася зі своїм кошчиком і пакунком, в якому була її святкова блакитна суконка та оксамитова стрічка для волосся.

— Ось тут, Настю, це для тебе! Тепер іди додому, переберися, а в кошику хоч і не багато, але все є для свяченого. Буде в тебе з татом чим розговітись та й мамі віднесеш в неділю до шпиталю. Добре?

Настуся з несподіванки почервоніла, аж сльозки в очах заблищали, а тоді розквітла щасливою посмішкою.

— Марусинко! Люба, як це ти гарно все зробила! Яка ж ти... — і пригорнула до себе свою товаришку, а тоді раптом жахнулася: — А з чим же ти підеш, Марусю? Це ж ти для себе, мабуть, налагодила?

— А я... я нічого! Я з мамою їду. У нас є досить, а зате на наступний рік ми зладимо з тобою таких два кошчики та тоді підемо вдвох святити свої пасочки! — вже зовсім бадьоро та весело закінчила свою відповідь Марусинка.

Вітаємо!

В цій нашій рубриці бажали ми привітати нових членок, що приєднались в останньому часі до сім'ї організованого жіноцтва. Нам радісно, що зростають наші ряди, що міцніє бажання включитись у роботу США.

А тут пишуть нам, що ця наша рубрика викликає змагання між нашими округами. Котра з них краще працювала в 1962 році? Дотепер здавалось, що Округна Рада у Філадельфії веде перед із 33-ма членками (17 Відділів). Вслід за нею йде округа Нью-Йорку з 20 членками (10 Відділів) і округа Ньюарку з 18 членками (6 Відділів). А тут показується, що Окр. Рада в Рочестері найкраще стоїть, придбавши 41 членку у своїх 5 Відділах.

В окрузі Рочестеру вступили до Відділів США:

6 ВІДДІЛ, РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Таня Гринів
Параскева Дим'янів

47 ВІДДІЛ, РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Надія Баб'юк
Таня Баб'юк
Євдокія Боберська
Ольга Ганушевська
Ірина Гафткович
Анна Горбалка
Люба Делькевич
Стефанія Джус
Марія Загачевська
Марія Кіндрат
Катерина Лялька
Марія Оменцінська
Параня Якимішин

49 ВІДДІЛ, БОФАЛО, Н. Й.

Стефанія Гаврилук
Надія Гадзевич
Ірина Дорошак
Анна Заньків
Ірина Лаврівська

Д-р Уляна Лоза
Люба Миськів
Ірина Остапчук
Наталія Пруц
Анастасія Пугач
Анна Руда
Лідія Стасюк
Любов Тимчук
Наталія Фіглюк

57 ВІДДІЛ, ЮТИКА, Н. Й.

Д-р Марія Гук
Юлія Едвард
Ірина Запаранюк
Джина Ликтей
Меланія Огурек
Ярослава Рабій
Ольга Федорняк

68 ВІДДІЛ, СИРАКЮЗИ, Н. Й.

Віра Запуютович
Д-р Галина Ключас
Анастасія Майкович
Константина Микитин
Ярослава Притула

ЕКЗЕКУТИВА США

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Ольги Павловської складають для навчальної станиці Мюнхен-Мозах по 15 дол.

О. Б. Ткачуки
І. А. Горчинські

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Ольги Павловської складає для навчальної станиці Мюнхен-Мозах \$10

О. Іванець

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Софії Ракової складають на літню оселю в Австрії 10 дол.

Емілія і Роман Рогожі

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Ольги Павловської складає 10 дол. на фонд „Мати й Дитина“

Євдокія Дичко-Блавацька

НОВИЙ ВІДДІЛ США

На основних зборах, що відбулись дня 31. березня 1963 у Денвері, Коло., в приявності голови Централі п-ні О. Лотоцької, постав новий 75-ий Відділ США. Присутніх було 26 жінок, що вступили в члени. Відділ очолила п-ні Стефанія Левченко. Вітаємо щиро цей новий гурт у сім'ї зорганізованого жіноцтва!

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Наші пляни

Мені дуже приємно в цьому числі похвалитись вислідом господарської ділянки в формі **кухварського курсу**, що його провів 66 Відділ у Нью Гейвені! Не тільки членки Відділу навчились чогось від своїх посестер, досвідчених господинь. Але й поділились своїм умінням із читачками Нашого Життя! Щира подяка 66 Відділові в Нью Гейвені!

**

Таку працю проводить також наша організаційна референтка п-ні Ірина Кашубинська. Виїжджаючи в орг. справах вона при тій нагоді влаштовує кухварський показ і притягає ним навіть нечленок США. Саме відбула такі покази у двох Відділах (10 і 43) Філадельфії і показала в передсвяточному часі страви, що кожную господиню цікавлять. Щира дяка їй за те!

**

Для підтримки товариського життя в Відділі чи в громаді ми повинні придбати **власний інвентар**. Маючи свої власні скатерті чи посуду — нам значно легше буде подати на кожних сходах чай із солодким або влаштувати ювілей. Для перехову може служити нам своя шафа в місці наших сходин.

**

В часі передсвяточних закупів добре було б провести з членками гутірку про всі вигоди клича „Свій до свого!“ Наше купецтво потребує нашої підтримки і повинно її дістати, коли буде узгоджувати й наші потреби. Взаїмна співпраця купецтва й нашої організації дасть завжди добрий вислід!

Марія Величко
Госп. Референтка
Гол. Управи

НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК

Вашій приятельці —
це ПЕРЕДПЛАТА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

Із Окружних З'їздів

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Дня 26. січня 1963 зійшлися численно Управа Окр. Ради і делегатки Відділів. П-ні Євгенія Дубас, голова Окр. Ради, відкрила Загальні Збори молитвою. Однохвилинною мовчанкою вшановано покійних членок Павловську і Стадник. Дальше голова поінформувала, що присутніх є 19 осіб і ствердила правосильність Заг. Зборів. До **Президії** попросила: на предсідницю п-ні Іванну Скопляк, на заступницю п-ні Ірину Кашубинську і на секретарку п-ні Степанію Городиську.

П-ні Юлія Тарнавська відчитала **протокол** з останніх Загальних Зборів. Дальше голова п-ні Дубас зложила **звіт** із проробленої праці за минулий рік, а саме: Окружна Рада викинчила працю у зв'язку з пам'ятником Лесі Українці. Набула фільм із відкриття пам'ятника Лесі Українки. Видала книжку проф. А. Княжичського „Творчий шлях Лесі Українки“, яка вже є в розпродажі. Поробила старання, щоб винаймили на постійне домівку, якою буде користуватись не тільки Окружна Рада, але й усі Відділи СУА в Клівленді. Це станеться вже 20-го квітня ц. р. Окружна Рада вела працю внутрі — по Відділах і назовні — наші делегатки брали участь у різних зборах та імпрезах, наших і чужинецьких. Делегатки СУА брали участь у Конвенції СУА у Філадельфії і Конвенції УККА в Нью Йорку. Праця на протязі ділового року проходила у великій згоді і гармонії.

Секретарка п-ні Юлія Тарнавська зложила звіт за попередній рік. Окр. Рада відбула 5 засідань Управи, 3 засідання пов'язані зі Святом Героїні, 2 засідання перед улаштуванням виставки в Голденд Готелі.

Звіт скарбника, п-ні Марії Фецачин. Прибутків було 591.51 дол., а витрат 452.34 до.

Звіт культ.-освітньої референтки п-ні Ольги Городиської. Окружна Рада спільно з Укр. Зол. Хрестом улаштувала „Свято Героїні“, яке було поставлене на високому рівні. Перед Великodem улаштовано виставки писанок і народного мистецтва. В цій акції взяли участь усі Відділи. У вересні відбулась виставка народного мистецтва і печива в Інтернешенел Сервіс. Паням: Фецачин і Кашубинській завдячуємо успіх цієї виставки. Референтка наладнала радіопередачу, якою

Окружна Рада раз у місяць інформуватиме громадянство про працю всіх Відділів СУА своєї Округи.

П-ні Іванна Скопляк сповняла функції пресової референтки. Дописувала про біжучі події в журналі Н. Життя.

П-ні Марія Кукіз звітувала з праці суспільної опіки. Праця її полягала у відвідуванні хворих.

Звіт референтки зв'язків зложила п-ні Надя Дейчаківська. Окружна Рада є членом таких організацій: Федерация Культурних Городів міста Клівленду, Міжнародній Центр Поборювання Пістряка (Кенсер Сосаєті). Зв'язкові від Окружної Ради брали участь у сходинах вище поданих організацій і в семи імпрезах.

Звіт організаційної референтки п-ні Ірини Кашубинської: Окружна Рада має 6 Відділів із 314 членками. На таку велику округу дещо замало. Зараз іде підготовка до створення нових Відділів на місці, а дальше треба взяти до уваги околицю. Відвідано 14 Відділ СУА. Крім референтки були ще пані: Єлисавета Антонович і Євгенія Дубас.

Слідували **звіти Відділів**. Їх зложили — за 14 Відділ п-ні Чорній, за 30 Відділ п-ні Катерина Мураль, за 33 Відділ п-ні Ірина Кашубинська, за 69 Відділ п-ні Дарія Микита. Звітів не зложили 7 Відділ з Акрону і 60 Відділ із Клівленду.

Голова **Контрольної Комісії** п-ні Катерина Мураль висловила похвальну про порядок книг і поставила внесок на уділення абсолюторії.

У **дискусії** п-ні Ярослава Барнич висловила дуже похвально про працю Окружної Ради. П-ні Ірина Кашубинська підкреслила заслуги голови Окр. Ради п-ні Дубас і зкликала всі Відділи до співпраці. Великим досягненням Окружної Ради є вєднання радіопередачі старанням п-ні Ольги Городиської. П-ні Іванна Скоплякова підкреслила співпрацю всіх Відділів, що своєю муравлиною працею роблять велике діло для української спільноти. Радика закривізувати молоді сили. П-ні Кукіз подякувала п-ні Кашубинській за курс декорацій.

Після обідової перерви приступлено до вибору нової Управи. **Нова Управа** Окружної Ради оформилась так: п-ні Євгенія Дубас, голова; п-ні Єлисавета Антонович і п-ні Катерина Мураль, містоголовні; п-ні Марія Фецачин, ка-

сієр; п-ні Юлія Тарнавська, секретар; пп. Ірина Кашубинська, Галина Андрієвська, Ярослава Барнич, Марія Грушкевич, Ольга Городиська, Іванча Скопляк, Надя Дейчаківська, Марія Кукіз і Марія Дейчаківська — члени Управи. Пп. Іванна Скопляк, Юлія Холоднєк, Софія Буря — Радієва Колегія. **Контрольна Комісія:** Пп. Ксеня Данилович, Марія Когут і Олена Тремблєк — члени, а пп. Неоніля Мельник і Марія Чорній, заступниці.

При обговорюванні **плану праці** забрала голос п-ні Ярослава Барнич. Пропонувала започаткувати Театральну Студію. До того висловились пп.: І. Скопляк, Є. Дубас, Е. Волячик і І. Кашубинська. П-ні І. Кашубинська підняла справу організування нозих Відділів. П-ні Н. Дейчаківська обіцяла домовитись із Товариством Поборювання Пістряка, щоб висвітлити фільм „Розвій пістряка та як його поборювати“.

Пп. Ірина Кашубинська й Олена Тремблєк зложили звіт із перебігу Конвенції СУА, а п-ні Євгенія Дубас про перебіг Конвенції УККА.

Предсідниця Загальних Зборів п-ні Іванна Скопляк звернулася із проханням за дальшу зразкову співпрацю Відділів СУА і молитвою закрила Загальні Збори.

Іванна Скопляк, предсідниця
Степанія Городиська, секретарка

НЮАРК, Н. ДЖ.

Свято Героїнь

Наша Окружна Рада СУА влаштувала в дні 3. березня 1963 р. Академію в честь Героїнь, яка пройшла з великим успіхом.

На добірно уложену програму склалися слідуєчі точки: Промова, яку виголосила поетеса та шира працівниця на полі виховання молоді п-ні Леся Храплива. Своім глибоко обдуманим рефератом, присвяченим Героїням у творах Лесі Українки, для відзначення 50-ліття її смерті, вона опанувала вповнену залю і держала в увазі до кінця промови. Нав'язувала в багатьох місцях до актуальних наших еміграційних проблем і давала напрямні для їх найкращої розв'язки.

Гостинний виступ хору 11. Відділу СУА в Трентоні під вмілою диригентурою п-ні Бованко був дуже милою несподіванкою. Виконано „Привіт Батьківщині“ Г. Китастого. Мелодія і слова перенесли нас думками далеко

у Рідний Край „на ясні зорі, тихі води...“

Слідував виступ нашої піяністки п-ні Дарії Каранович, що віртуозно виконала: Б. Лятошинського „Тугу за свободою“, В. Барвінського „Лірницьку пісню“ та Л. Ревуцького „Прелюдію“.

Опісля наша відома співачка ню-йоркської опери Марта Кобрин-Кольська виконала по-мистецьки „Ой, вербо“ С. Людкевича, „Мати“ А. Ревуцького і „Контра спем сперо“ Я. Степового. Супроводила на фортепіяні п-ні Г. Клим.

На закінчення першої частини злучені жіночі хори СУА виконали „Поклін героїням“ Я. Барнича під дир. п-ні Бованко, та „Ой, не зникли золотії терни“ О. Колісниченко, під дир. п-ні Оксани Тарнавської.

Після перерви виконано п'єсу Лесі Українки „На руїнах“, що її режисувала п-ні Людмила Сердюк при співучасті пань А. Бойцу, В. Струк, М. Глушок та панів І. Самокішин, І. Головка, С. Шилкевич, Ю. Третяк.

Вкінці хор 28 Відділу СУА в Ньюарку, виконав композицію О. Бобикевича „Живи Україно“ під дир. п-ні Оксани Тарнавської та при акомп. п-ні Дарії Каранович.

Національним гимном закінчено це під кожним оглядом удає свято.

На цьому місці слід висловити щире признання усім виконавцям програми та аранжерам цього свята, які своїм трудом та вмільостями зуміли віддати поклін усім нашим героїням, що згинули, як і тим усім, що досі змагаються за право на свободу.

І. Левицька

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Річні збори 1 Відділу СУА

Дата: 22. грудня 1962.

Збори відкрила молитвою голова п-ні К. Пелешок.

Президія: п-ні Іванна Бенцаль, голова, п-ні Ольга Сливка, секретарка.

Протокол із попередніх річних зборів відчитала п-ні М. Стахів.

Звіти Управи зложили: п-ні Катерина Пелешок, голова, п-ні Ярослава Сулжинська, містогорова, п-ні М. Стахів, рек. секретарка, п-ні М. Сирота, коресп. секретарка, п-ні А. Кумферт, скарбничка і референтки: п-ні А. Котлярчук культ.-освітня, п-ні Т. Зимна організаційна, п-ні С. Лешко сусп. опіки, п-ні С. Папуга господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ нараховує 42 членки, прибули 4. Відділ відбув 9 ширших сходин і 2 засідання Управи. На Конвенцію Відділ вислав 2 делегатки, а на Окр. З'їзд 5 делегаток. Відділ взяв участь у посвяченні Дому СУА і зложив на ту ціль 35 дол., від членок 35 дол., разом 70 дол. Відділ співпрацює з Окр. Радою і Об'єднаним Комітетом м. Нью Йорку.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відділ провів ряд вдалих імпрез для свого членства, а саме в лютому вечір, присвячений бл. п. Олені Телізі (довідь п-ні Котлярчук), у березні запусти зі смачним буфетом, що про нього подбала господарська референтка п-ні Папуга. Дальше дбайливо підготоване Свято Матері (довідь п-ні Пелешок, декламації дітей членок та фортепіанове солю), у червні проведено підсумки піврічної праці та відчитання інтерв'ю Голосу Америки з п-ні Пелешок. У жовтні влаштовано виступ п-ні К. Пелешок і п-ва Шумейків із враженнями з подорожі на Україну, а в грудні Андрійвський вечір, якого програму випрацювали спільно пп. Лідія Котлярчук і Ольга Сливка. Ця остання імпреза мала дуже різноманітну й цікаву програму та стягнула багато публіки. Під час вечора відбулася вигравка двох альбомів і рушника, що їх вишила й подарувала Відділові п-ні Леся Гой.

Окрім власних імпрез Відділ взяв активну участь у Вишиваних Вечерницях, розпродуючи білети. Дві членки дістали нагороди за вишивані сукні. Відділ пожертвував 100 дол. на пам'ятник Т. Шевченка, а членки зложили від себе ще 165 дол. Пожертви на ту ціль ще продовжуються.

в) Сусп. Опіка: Відділ частинно утримував навчальну станицю в Німеччині (45 дол.) і розіслав індивідуальні допомоги (45 дол.). Як щороку вислав на коляду й писанку до ЗУАДКомітету.

г) Фінансова: Відділ мав у 1962 р. 960 дол. приходу, а 671.49 дол. розходу.

д) Пресова: Про діяльність Відділу подано до відома у „Свободі“ і „Нашому Житті“.

е) Господарська: Кожна імпреза Відділу не обходилась без смачного буфету.

Контрольна Комісія. Голова її п-ні М. Головей і членки пп. І. Бенцаль та М. Шкамбара перевірили діловодство і касові книги та знайшли все в най-

кращому порядку. Поставили внесок на уділення абсолюторії, що збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Катерина Пелешок, голова; п-ні О. Куровицька, містогорова; п-ні Т. Зимна, рек. секретарка; п-ні Л. Гой, коресп. секретарка; п-ні А. Кумферт, скарбничка. Референтками стали: п-ні М. Сирота організаційною, п-ні Л. Котлярчук і п-ні О. Сливка культ.-освітніми, п-ні Я. Сулжинська імпрезовою, п-ні С. Лешко сусп. опіки, п-ні С. Папуга господарською, а п-ні М. Бартків заступницею, п-ні М. Стахів пресовою.

Контр. Комісія: пп. М. Головей, І. Бенцаль, М. Шкамбара.

Закрила збори нововибрана голова, дякуючи членкам за довір'я та прохуючи й на дальше відданої праці членства, яка дозволила досягнути те, що маємо тепер. Слідувала товариська гутірка при чаю й смачній перекусці.

Таня Зимна, коресп. секр.

ЧЕСТЕР, ПА.

Річні збори 2 Відділу СУА

Дата: 13. січня 1963.

Збори відкрила голова п-ні Пецох, попросивши о. пароха О. Мицька провести молитву. Потім голова прохала вшанувати пам'ять померлих членок однохвилинною мовчанкою.

Протокол із попередніх зборів відчитала секретарка п-ні А. Нуджін.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 62 членки і відбував правильно свої сходини. У 1962 р. відзначив своє 35-ліття. Брав участь у сходинах Окр. Ради і вислав представниць на імпрези сусідніх Відділів. Вислав дві делегатки на Конвенцію і взяв участь у посвяченні Дому СУА.

б) Культ.-Освітня й імпрезова: Відділ улаштував Свято Жінки-Героїні з особливим відзначенням поетки-революціонерки Олені Теліги. Святочним бенкетом відзначив 35-ліття Відділу. Брав активну участь у Святі Матері й інших імпрезах, що відбувались при місцевій укр. прав. церкві. Влаштував прогульку до Атлантик Ситі.

в) Сусп. Опіки: Управа відвідувала хворих у шпиталі й обдаровувала їх.

Контр. Комісія у складі пп. Марії Фідик і Софії Єдинак ствердила, що книги Відділу є ведені в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одноголосно ухвалили.

Вибір нової Управи пересунено на

10. березня, тому що багато членок хотіли взяти того вечора участь у ювілей сусіднього 13 Відділу США.

Нова Управа: п-ні Петрунеля Пецох, голова; п-ні Катерина Бартіш, містогорова; п-ні Анна Нуджін, секретарка; п-ні Анна Грив'як, заступниця; п-ні Марія Сирота, скарбник; п-ні Миртл Марусин, заступниця. Референтками стали — п-ні Марія Івахів пресовою, п-ні Анна Урбан сусп. опіки.

Контр. Комісія: пп. Марія Фідик, Софія Єдинак і Марія Велен.

Збори закрила перевибрана голова і приступила до проведення Свята Жінки-Героїні, про що будемо звітувати в черговому числі. **М. Івахів**

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Річні збори 4 Відділу США

Дата: 20. січня 1963.

Збори відкрила голова Відділу п-ні А. Кізіма молитвою та прохала вшанувати мовчанкою пам'ять тих, що відійшли.

Президія зборів: п-ні Емілія Корнат, голова, п-ні С. Серафін, секретарка.

Звіти Управи зложили — п-ні Анна Кізіма, голова, п-ні Євдокія Ликтей, містогорова, п-ні С. Серафін, секретарка, п-ні К. Барщевська, скарбничка, п-ні Т. Сиротюк, фін. референтка, пп. кор. секретарки Ю. Федорович і Р. Мацук та референтки — п-ні І. Бенцаль, пресова, п-ні А. Колтон, господарська і п-ні Е. Дорош сусп. опіки.

Діяльність Відділу:

а) **Організаційна:** Відділ відбував місячні збори, на яких зачитувано обіжники і листи Централі. Приєднано 6 нових членок. Відділ вислав делегатку на Конвенцію США і на 8-ий Конгрес УККА, а також взяв участь у посвяченні Дому США. Підтримував усі почини Окр. Ради.

б) **Культ.-Освітня й Іпрезова:** Відділ улаштував свячене, празник св. О. Миколая і 4 чайні вечорі. Відсвятковано ювілей двох членок.

в) **Сусп. Опіка:** Відділ зложив пожертви на захист старих у Бельгії, на садок українських дітей у Німеччині і передплатив Наше Життя для бабусі в Європі. Опікувачки відвідували членок, що захворіли.

г) **Фінансова:** Відділ мав 675.49 дол. приходу, а 646.73 дол. розходу.

Контр. Комісія у складі пп. А. Ярема, П. Бродин і М. Стасюк перевірила книги Відділу і ствердила, що вони

є в найкращому порядку. Збори удили Управі абсолюторію.

Нова Управа: п-ні Анна Кізіма, голова; п-ні Ольга Повп, містогорова; п-ні Софія Серафін, рек. секретарка; п-ні Марія Вуйків, англомовна секр.; пп. Юлія Федорович і Розалія Мацук, кор. секретарки; п-ні Кароліна Барщевська, скарбничка п-ні Таня Сиротюк, фін. секретарка. Референтками стали — п-ні Іванна Бенцаль пресовою, пп. Єва Дорош і Павлина Бродин сусп. опіки, п-ні Анна Колтон господарською. Почесною головою Відділу є п-ні Емілія Корнат, а почесною членкою п-ні Марія Ленчук. Лідером Укр. Дем. Клубу обрано п-ні Іванну Бенцаль.

Контр. Комісія: пп. Агнес Ярема, Гейзел Стек і Джін Турчин.

По зборах відбулось прийняття, на якому вручили голові п-ні Анні Кізімі з нагоди 10-річчя її головування, дарунок від Відділу. П-ні голова зворушено подякувала. Перекусом в приємній атмосфері закінчилась товариська частина.

Іванна П. Бенцаль, прес. реф.

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Перші сходи 6 Відділу США

Дня 20. січня ц. р. зібралися численно наші членки. Це ж бо перші сходи у 1963 р. Голова п-ні Мельник відкрила нараду молитвою. Опісля, по відчитанні протоколу та ще раз прочитаному звіті з праці, з якого ми довідалися, що Відділ відбув 10 сходи у 1962 р., улаштував День Матері, відзначив панахидою та доповіддю голови СФУЖО п-ні Залізняк свою патронку О. Басараб, брав участь в Окружному З'їзді США в Ютиці, приготував товариський вечір для членок, одну забаву, брав участь в академії в честь О. Теліги, яку зорганізувала Окр. Рада. Всіх членок начисляє понад 70, а серед них є поважне число хворих або старших віком, що активної участі брати не можуть. Померло три членки — бл. п. Шкопій, Хомин і Худяк, касієрка Відділу, що помимо важкої недуги, невтомно працювала й любила працю в США. Приходу в 1962 р. було 663 дол., розходу 650 дол.

По вичерпанні порядку нарад, Управа Відділу — голова п-ні Мельник, секретарка п-ні Пастушин і касієрка п-ні Ярославська — запросили членок на приготувану ними вечерю. Там забрали слово пп. Стрілець і Гунька, що

подякували Управі за її працю, побажали успіху та відспівали „Многая Літа“. Голова п-ні Мельник широко вітала членок із новим роком і прохала дальшої співпраці. П-ні Теребушка, членка-основниця й перша секретарка Відділу, просила членок зложити скрамний даток на прес. фонд Нашого Життя, що й дало 11 дол.

Так закінчив перші сходи 6 Відд. США, вступаючи в 30-тий рік праці, а п-ні Мельник у 13-ий рік головства.

Членка

МАЯМІ, ФЛОРИДА

Ювілей 17 Відділу США

Дня 26. січня 1963 відбулося вшанування нашого 10-ліття. Воно почалось Богослуженням, що його відправив парох укр. католическої церкви о. П. Олексів. О. Парох відслужив теж молебень за здоров'я членок та панахиду за померлих. При цій нагоді побажав Союзнякам кріпкого здоров'я та найкращих успіхів на майбутнє.

Того ж дня увечері відбулась святочна імпреза та бенкет у гарно прибраній залі Українсько-Американського Клубу в приязності численного громадянства, двох священників, католицького й православного, та гостей із півночі ЗДА та Канади. Свято відкрила голова Відділу п-ні Л. Візняк і попрохала о. Олексіва провести молитву та поблагословити страви. В своєму вступному слові п-ні голова привітала присутніх та підкреслила значення того свята для нашого Відділу, що вже понад 10 літ працює для добра наших церковних і громадських організацій у Маямі.

Після вечері слідувала доповідь головної бесідниці п-ні Марії Біляк. Вона описала початки організації Відділу та з'ясувала завдання української жінки в житті організації. Секретарка п-ні О. Козира відчитала привіти, що наспіли від Гол. Управи США, різних місцевих та позамісцевих організацій та від багатьох громадян. З черги слідували звіти кол. голов Відділу, що їх представила п-ні Візняк, зазначаючи важніші події, що відбулись за час головування кожної. Перша забрала слово п-ні Кочкодан-Костів, що зложила звіт і побажала успіху в майбутньому. Друга голова п-ні Маїк тепло привітала гостей та відзначила ту велику працю, яку Відділ виконав для добра громади. Третя з черги голова п-ні Подубинська порушила ду-

НАШЕ ЖИТТЯ — КВІТЕНЬ, 1963

же важливу справу організації української школи в нашій громаді. Четверта голова п-ні Ф. Зиблікевич, яка щиро працювала для добра Відділу, не була присутня на ювілею. П'ята голова п-ні Рій подякувала членству за посвяту та віддану працю та побажала дальших успіхів.

З привітаними виступали теж членки Відділу — п-ні Пусило, п-ні О. Павлова (відома співачка й диригентка нашого хору), п-ні А. Наконечна (перша секретарка Відділу), п-ні Е. Остап'юк (культ.-освітня референтка Відділу). П-ні Остап'юк звернулася із закликом до жінок, що ще не належать до СУА, щоб вони вступили в ряди нашої організації та спільно працювали для добра нашого народу.

Після привітів почалась програма свята, на яку зложились — виступ квартету братів Мек Кей, народні танці маямської молоді, хор Союзянок „Веселка“. Свято закінчено національним гімном.

Е. Остап'юк
пресова референтка

АМСТЕРДАМ, Н. Й.

Загальні збори 19 Відділу СУА

Дата: 10. лютого 1963.

Збори відкрила п-ні Стефанія Боднар, голова останньої Управи. Привітала голову Окр. Ради п-ні Марію Когутяк, що приїхала відновити діяльність Відділу.

Доповідь п-ні М. Когутяк впровадила присутніх до зорганізованого життя, що й проявилось у жвавому перебігу зборів та згідливій атмосфері.

Президія зборів: п-ні Софія Бішко, голова, п-ні Ольга Лаба, секретарка.

Звіт із попередньої праці Відділу зложила голова п-ні С. Боднар, а касовий звіт п-ні Н. Римар.

Контролю книг і діловодства провела за відсутності Контр. Комісію голова Окр. Ради. П-ні Когутяк поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одностайно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Софія Бішко, голова; п-ні Михайлина Юрчук, місто-голова; п-ні Стефанія Боднар, коресп. секретарка; п-ні Стефанія Коваль, рек. секретарка; п-ні Марія Хромовська, касієрка. Референтками стали — п-ні Ольга Лаба організаційною, п-ні Стефанія Баб'як культ.-освітньою, п-ні Надія Римар сусп. опіки, п-ні Стефанія Коваль виховною.

Контр. Комісія пп. Лідія Базар і Ольга Олійник.

На закінчення п-ні Когутяк подала інформації про пляни праці Окр. Ради та побажала успіхів новій Управі.

Ольга Лаба
секретарка зборів.

ЕЛИЗАБЕТ Н. ДЖ.

Річні збори 24 Відділу СУА

Дата: 31. січня 1963.

Збори відкрила молитвою голова п-ні О. Граб.

Президія: п-ні І. Коваль — голова, п-ні А. Когут — секретарка.

Протокол із попередніх зборів прочитала п-ні А. Когут. Звітували голова й усі члени Управи.

Діяльність:

а) Організаційна: Відділ начислює 85 членок. Відбуто 10 ширших сходін і 3 засідання Управи, 2 делегатки взяли участь у Конвенції СУА, також у посвяченні Дому СУА, та зложили суму 50 дол. на ту ціль. Активна участь у починах і праці Окр. Ради в Ньюарку, маючи в Управі Ради 2 членки. Репрезентація Відділу в місцевих імпрезах та ювілеях.

б) Культ.-Освітня: Реферат на Свято Героїнь і Т. Шевченка (І. Левицька), День Матері (доповідь А. Харченко, деклямація пл. новачка Маруся Штабалюк), участь у пікніку Окр. Ради у Випані, вечір танків О. Бережного, медичний фільм із пояснюванням д-ра Р. Граба, програма в часі ювілею Відділу.

в) Суспільна Опіка: Збірка пожертв на фонд „Мати й Дитина“ та два рази розпродаж уживаних речей, з чого вислано 100 дол. на Школу Українознавства у Людвігсфельді, Німеччина. Удержування студента теології в Бразилії, пожертва на інвалідів і на пластові табори в Німеччині, відвідування хворих.

г) Господарська: Базар, що дав на будову школи 1,000.00 дол., вечерею ювілею.

г) Пресова: 4 нові передплатниці Н. Ж., 1 допис до „Свободи“, 2 до „Нашого Життя“.

Контрольна Комісія признала, що все було ведене добре. Дискусія ствердила, що Управа працювала дуже добре, за що їй належить подяка.

Нова Управа: голова — п-ні Ольга Граб, містоголова — п-ні Анна Гнатюк, секретарка — п-ні Олександра Когут, касієр — п-ні Ольга Левчак. Референтки: культ.осв. і пресова — п-ні Ірина

Левицька, сусп. опіка — п-ні Марія Хитра, господарська — п-ні Розалія Бойчук, члени — пп. Марія Полевчак і Павлина Юрчак.

Контр. Комісія: пп. Марія Луняк і Анна Кемпа.

Збори закінчили п-ні О. Граб заохотою до співпраці і молитвою.

Ірина Левицька, прес. реф.

ДІТРОЙТ, МИШ.

В пам'ять Ольги Басараб

Дня 16. лютого 26 Відділ СУА відмітив скромно 39-ті роковини смерті своєї патронки. О 7-мій годині членки зійшлися до церкви на панахиду за упокій її душі. Потім зібрались у шкільній залі. Тому, що наша голова й її заступниця захворіли, свято відкрила секретарка молитвою. З черги п-ні Анна Ганиш відчитала уривок із спогадів Олени Залізняка про працю Ольги Басараб у Відні. Відповідні вірші (О. Костюк „Вінок на могилу“) відчитала п-ні Марія Будор і п-ні Стефанія Лужецька (Г. Чорнобицька „Деся пішла невільниця“).

Короткою гутіркою закінчили ми цей скромний вечір. **Ст. Заплітна**

ПІТТСБУРГ, ПА.

Свято Ольги Басараб

Як щороку відзначили ми роковини замученої жінки-героїні і 500 жінок, що згинули в Кінгрі. Дня 10. лютого о. д-р Пелліх відслужив панахиду та виголосив відповідну доповідь. Потім у церковній залі відбулася просфора і за столом засіли як членки так представники всіх місцевих організацій. П-ні Галя Футала виголосила добре опрацьовану доповідь. Гостинною проводила голова п-ні Юга дуже вправно. Атмосфера була сердечна, настрої родинні. Такої згоди нам завжди побажати!
Стефанія Голуб'як

НЮАРК, Н. ДЖ.

30-ліття 28 Відділу СУА

Дня 11. листопада 1962 відбулись ювілейні святкування нашого Відділу. Голова п-ні А. Настюк згадала заслужених членок, що відійшли. Однохвилинною мовчанкою вшанували пам'ять померлих. П-ні Олена Бемко з'ясувала в коротких словах всесторонню працю покійної Олени Гординської. П-ні Ярослава Олесницька реферува-

ла діяльність Відділу за час 5-ти літ (від останнього 25-тиліття). П-ні Флорентина Дорошенко в гумористичній віршованій формі звітувала про діяльність „старих і „нових“ імігранток, чим викликала багато сміху і веселий настрій у присутніх. П-ні Стефа Букшована прочитала з доброю дикцією М. Вовчка „Два Сини“. На закінчення пані з господарської секції запросили до заставлених столів. Прийняття спонзорували знані з гостинності п-во Настюк. Крім членок були й запрошені гості, прихильники нашого Відділу. „Товстмастром“ була п-ні Оксана Тарнавська, що своїм гумором і дотепами розвеселяла гостей. Промовляли пп. Настюк, Мосора і професор М. Цяпка від гостей. Цей вечір залишив милий спомин сердечної товариської атмосфери у всіх приявних.

Різдвяна Зустріч

Вечір цей відбувся 16. грудня 1962 в рамках місячних сходів для членок і запрошених гостей. Програма: молитва, реферат п-і Гайдучок „Митрополит Шептицький“, дуже солідно підготований, добре виголошений. Пригадав нам незабутнього Князя Церкви, опікуна нашого цілого народу. Пан Змій подав власні спомини про свої зустрічі з митрополитом Шептицьким.

П-ні Олена Бемко в 50-ліття смерті Миколи Лисенка приготувала реферат, а що захворіла, відчитала його п-ні Стефа Букшована.

При каві і веселій гутірці обдарували себе членки Різдвяними даруночками, бо такий звичай впровадився вже від літ у нашому гурті.

Веселий Вечір

Дня 2-го грудня 1962 відбувся в залі „Централі“ цей вечір. Програма складалась із двох скечів, танку, квартету, сольоспіву та віршованих реклям українських підприємств.

Конферансьє вечора була п-ні Оксана Тарнавська, незрівняна в дотехах і гуморі. В першому скечі „Жартівниця“ Б. Паздрія виступали п-ні Люба Лапничак, панове: Сигалів, Махмед і Бемко. Всі наші артисти віддали свої ролі вміло і з гумором, що викликало в публіки багато сміху і вдоволення.

Другий скеч „Конскрипція“ відіграли два панове: С. Махмед і Б. Бемко. Був знаменито відтворений; пригадав нам давні галицькі часи ц. к. урядовців, які переводили перепис на-

селення на селі, вважаючи себе „великою владою“. Пан Махмед виявив себе як першорядний гуморист, відтворюючи затуркану, наївну сільську жінку. Пан Бемко вжився у свою роллю гордого, царського урядовця.

Неначе метелик вбігла танковим кроком на сцену п-на Нуся Сташніська, абсолювентка танкових академій Маямі й Ньюарку, відтворюючи власної композиції стилізований козачок. Захоплені глядачі нагородили талановиту танечницю гучними оплесками. П-ні Ірина Гнатів із питомим їй дотепом декламувала віршовано наші підприємства (як клич „Свій до свого“), викликаючи сердечний сміх на залі.

Несподіванкою й атракцією вечора був виступ колишньої нашої знаної артистки українських театрів п-ні Лени Голіцинської-Брилинської (дочки славної артистки Борисоглібської). Як членка нашого Відділу, не відмовила нам участі в нашому вечорі. Відтворила і відспівала роллю Ільони з оперетки Легара „Циганська любов“. Такий був її виступ, що слухачі не дали їй зійти зі сцени, а оплесками просили наддатки. Проспівала три пісні; ними зворушила до сліз нових і давніх слухачів, що пам'ятали її успіхи на сценах України. Тембр її ліричного, все свіжого сопрано промовляв до душі слухача. Акомпанював д-р Б. Базала.

Квартет молодих студенток (Гарматій, Пасічняк, Смішкевич і Сигалів) гарно відспівали кілька нових пісень, при супроводі п-ни Вольц.

Імпреза відбулася при столиках, заставлених перекусками, солодким печивом і кавою. Секція господарська вив'язалася зі свого завдання блискуче. Членами тієї секції були пані Ф. Дорошенко, А. Хомова, С. Букшована.

Прес. реф.

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Золотий ювілей п-ва Габрівських

Дня 16. лютого зійшлась родина, членки Відділу й гості до церковної залі св. Йосафата. Ювілят привітала п-ні Когут хлібом-сіллю та побажала їм кріпкого здоров'я і многих літ. Коли ювіляти й гості засіли до вечері, староста п. Мураль відкрив свято й попросив о. Юлики до молитви. По вечері пан староста побажав ювілятам з нагоди 50-ліття їх подружжя прожити ще багато літ для добра української громади і попросив до слова священників. Оо. Юлики і Шиманський

побажали ювілятам щастя й здоров'я та многих літ. Зчерги промовила пані старостиха, якою була п-ні Гусіницька і дружка п-ні Різун, наша членка, які теж побажали ювілятам усього добра. Потім пан староста покликав до слова дітей, внуків і правнуків, що висловили свої щирі побажання. Вкінці від Відділу промовила фін. секретарка й касієрка п-ні Катерина Мураль і радний УНСоюзу п. Шмагала. Промовляли ще пп. Колодій, Козір, Різун і Задорецький. Потім з ініціативи п. Шмагали гості зложили на школу й інші цілі 46 дол. (в тому п-во Габрівські і п. Шмагала дали по 5 дол.), а збірку перевели п. Мураль і п-ні Савчак. На кінці п. Габрівський подякував усім присутнім за таке вшанування, а п-ні Габрівська подякувала Господу Богу, що дозволив їй дожити цієї хвилини. На кінець о. Шиманський запросив гостей заспівати ювілятам „многая літа“. Із збірки пішло 31 дол. на школу, а 15 дол. на пресовий фонд Н. Ж. Щире Спасибі нашим жертводавцям!

Марія Фецачин, рек. секретарка

Річні збори 33 Відділу СУА

Дата: 23. грудня 1962.

Збори відкрила голова п-ні І. Кашубинська молитвою при чому присутні вшанували мовчанкою померлих членок. Привітала голову Окр. Ради п-ні Євгенію Дубас.

Президія зборів: п-ні Є. Дубас, голова, п-ні Анна Глинська, секретарка.

Протокол із торічних зборів прочитала п-ні Леоніда Мельник.

Звіти Управи зложили — п-ні Ірина Кашубинська, голова, п-ні Леоніда Мельник, секретарка, п-ні Марія Кордуба, містогорова, п-ні Є. Антонович заст. касієрки і референтки: п-ні Ольга Городиська імпрезова, п-ні Стефанія Городиська сусп. опіки, п-ні Марія Олексин, виховна. Звіти неprisутніх референток нар. мистецтва п-ні І. Яремко, господарської п-ні Н. Мигайчук і пресової п-ні І. Скопляк відчитано. Звіт делегатки на Конвенцію зложила п-ні Є. Завільська, звіт із Конвенції УКА п-ні Євгенія Дубас, звіт делегатки до Злучених Організацій Клівленду п-ні М. Грушкевич.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 3 ширші сходи членок, 3 святочні сходи, 1 засідання Екзекутиви і 10 засідань Управи. Начислює 120 членок,

прибуло сім нових, дві виїхали. Відчувається брак власної домівки.

б) Культ. Освітня: Відділ відбув Різдвяну зустріч із цікавою програмою (Різдвяні та Новорічні звичаї на Україні і „Свят-Вечір для полонених українців у Сокалі“) та День Матері (доповідь „Народне мистецтво, цінна спадщина наших матерей“, інсценізація, сольо-спів) і разом із Конкурсом Пасок та з віршованою гуморескою. На святкових сходинах виголошено доповіді про Константину Малицьку й Олену Кульчицьку. На ширших сходинах д-р Г. Андрієвська поділилася враженнями з подорожі по Європі.

в) Імпровізація: Згадана Різдвяна зустріч згуртувала 47 осіб. Дня 3. березня відбулася Забава Градуантів з великим успіхом. День Матері прийняв легку, приємну форму, а дитяча костюмівка дня 20. жовтня згуртувала більшу кількість дітей. Вечорі, присвячені нашим видатним жінкам мали товариський характер.

г) Нар. Мистецтво: у Великому Поксті з ініціативи культ. осв. референтки Окр. Ради Відділ влаштував ряд виставок нар. мистецтва по великих крамницях. Три літ в тиждень по два рази був показ писання писанок. На Міжнародній Виставці показано різні роди короваю та внясно символіку того весільного печива. Придбано для Відділу альбом стрійв Олени Кульчицької. Допоможено порадами для стакої виставки нар. мистецтва у гол. бібліотеці, яку влаштувала СУМА.

г) Сусп. Опіка: Відділ посилає щомісяця 35 дол. на школу українознавства у Мюнхені, з чого оплачують там учительку, приміщення і діти дістають підвечірок. Окрім того Відділ допомагає „бабусі“. На стип. фонд Анни Ортинської вислано 25 дол.

Місцева опіка обмежувалась до відвідин хворих членок, а також одноразово проведеної збірки на сиріток. Основним фондом сусп. опіки є коляда. Цього року зібрано 869.50 дол.

д) Господарська: Підготовано 4 більші буфети на численні вгорі імпрезі і станок на Міжнародній Виставці. Окрім того був кожного разу скромніший буфет на ширших сходинах членок. При кожному буфеті введено щось нового, як у декораціях, так і в самих стравах. Проведено три лекції декорування тортів галаретками.

е) Фінансова: Відділ мав 2.978.11 дол. приходу, а 2.189.78 дол. розходу.

є) Виховна: Відділ провадить дитячу

світличку (першу на терені СУА). Було записаних 28 дітей, від 2 і пів літ віку. Було кілька дитячих імпрез, як свято св. Миколая, свято Т. Шевченка, День Матері і кінцевий попис. Світличку провадить учителька п-ні Фандерис.

Контр. Комісія. Іменем її п-ні Бакова ствердила, що книги Відділу є ведені в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одногласно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Стефанія Городиська, голова, п-ні Марія Кордуба, містогорова, п-ні Волчук, секретарка, п-ні Єлисавета Антонович, касієрка, п-ні Юлія Тарнавська, заступниця. До референтур увійшли: пп. Ольга Городиська, Іванна Яремко, Анна Євтушик, Анна Глинська, Марія Опока, Леоніда Мельник, до культ. освітньої, пп. Олександра Волошин, Анна Стецяк, Стефанія Вільшанецька і Оріся Савчак, до сусп. опіки, пп. Ірина Кашубинська, Стефанія Шевчук, Євгенія Гейниш до господарської. Референтками стали — п-ні Іванна Скопляк пресовою, п-ні Наталія Ковальська виховною, п-ні Надія Мигайчук зв'язковою, п-ні Марта Сидір зв'язковою до Рідної Школи. Вільні члени — пп. Марта Олесницька, Емілія Воляник, Надія Дейчаківська.

Контр. Комісія: пп. Михайлина Ставишча, Марія Олексин, Ольга Бак, члени, п-ні Євгенія Дубас, заступниця.

По зборах відбувся передсвятковий базар і перекуса з кавою.

Євгенія Дубас, предсідниця
Анна Глинська, секретарка

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Загальні Збори 43 Відділу СУА

Дата: 7. лютого 1963.

Збори відкрила молитвою голова п-ні О. Грабовенська, привітавши голову Централі п-ні Олену Лотоцьку.

Президія: п-ні О. Лотоцька, голова, п-ні М. Татарська секретарка.

Звіти Управи зложили: п-ні О. Грабовенська, голова, п-ні А. Суха, секретарка, п-ні Ольга Ковальчук, фін. секретарка і референтки: п-ні Ніна Карпинич, організаційна, пп. Стефанія Бернадина і Леся Яцкевич культ.-осв., пп. Марія Євсєвська і Слава Оранська імпровізаційні, пп. Стефанія Соневська і Марія Татарська сусп. опіки, п-ні Анна Богачевська виховна, пп. Леонія Федак і Євгенія Капій господарські.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 123 членки. Відбулося 10 ширших сходин і 10 засідань Управи. Відділ є членом Філії УЖКА, ЗУАДКомітету та вдержує тісні взаємини з Окр. Радою СУА. На Конвенцію СУА вислав 5 делегаток, на Конвенцію УЖКА одну делегатку. Веде хроніку й архів. Впровадив на місячних сходинах денник приваних. Про дату сходин членок повідомляє 10 зв'язкових.

б) Культ.-освітня: На сходинах були виголошені доповіді: „Олена Пчілка“ (п-ні Н. Лужницька), „Недуги серця“ (д-р М. Войтович), „Як ми читаємо книжки“ (д-р П. Мірчук), „Спадковість“ (проф. М. Остап'як), „Катедра українознавства“ (д-р Гр. Лужницький), „Впливи на формування моди“ (п-ні М. Головінська), „Константина Малицька“ (п-ні А. Богачевська), „Жінка у визвольних змаганнях“ (п-ні Г. Ратич), „Різдвяні спогади“ (п-ні Н. Лужницька), „Василь Стефаник“ (д-р Гр. Лужницький, мист. читання — Богдан Паздрій). Окрім того влаштовано авторський вечір Ярослави Острук і вечір вражень із подорожі на Україну п-ні К. Пелешок і п-ства Шумейків. Далше відбулась спільна зустріч із 11 Відділом у Черчі. На 123 членки 115 передплачує Наше Життя.

в) Імпровізація: При Відділі існує вже три роки вокальний ансамбль, що його першою диригенткою була п-ні Анастасія Жилава. При його співучасті проведено — Веселий вечір „Лущення кукурудзи“ в Честері, „Шевченко у Репніних“, п'єса у постанові п-ні А. Жилавої, Свячене з програмою і введенням гагілок у постанові п-ні Ярослави Филипович, дві прогульки автобусом до Нью Йорку, передсвятковий базар улаштувала п-ні Іванна Савицька, ювілей 5-ліття Відділу у формі Веселого Вечора у постанові п-ні Н. Лужницької. Окрім цього вокальний ансамбль брав участь у Літ.-Мистецькому Ярмарку в Нью Йорку. В імпровізаціях Відділу беруть участь танцювальні групи СУМА й ОДУМ.

г) Виховна: При Відділі існує 4 роки дитяча світличка. У 1962 р. було вписаних 40 дітей, навчання ведеться двічі в тиждень. Світличку веде вчителька п-ні Марія Синейко. Опіку над світличкою веде виховна референтка, а інсценізації для світлички пише й підготовляє письменниця Іванна Савицька. Світличка приміщується в Домі СУА, де має свою окрему класу та власне устаткування.

Світличка провела такі імпрези: „Вітаємо з Різдом“ — програма укладу п-ні М. Синеїко, дитяча зустріч із забавою й програмою, градуація учнів світлички, „Розквітають квіти“ в День Матері, п'єска пера І. Савицької, Зустріч із св. Миколаєм, „Осіння казка“, п'єска І. Савицької, з забавою.

г) Сусп. Опіка: Відділ допомагає трьом бабусям за морем, а одній уфундував Наше Життя. Цього року розвинув внутрішню сусп. опіку, а саме — 1. відвідинами хворих по шпиталях і вдома з подарунками, 2. уділенням значної грошової допомоги в разі смерті чи важкої недуги, 3. відвідини членок по народженні дитини з відповідним дарунком, 4. Служби Божі за хворих і померлих членок.

д) Зв'язки: У співпраці з Окр. Радою Відділ взяв участь у фестивалі Інтернац. Інституту та піддержує Окр. Раду в усіх подібних починах. Також удержує сердечні зв'язки з Відділами нашої округи, відвідуючи імпрези, ювілеї тощо. Крім того бере живу участь у житті інших громадських установ на нашому терені.

е) Господарська: Всі наші імпрези мали смачні, дбайливо підготовані буфети. Окрім того на всіх місячних сходах подавано чай і солодке для піддержання товариського настрою. Ця галузь праці приносить поважний дохід.

є) Фінансова: Відділ осягнув 100-відсоткове вплата членок до Відділу за 1962 р. Річний оборот виносив 3,294.00 дол.

ж) Пресова: Дописи про діяльність Відділу були вміщені в „Нашому Житті“ й „Америці“. Всіх дописів було 15.

Звіт голови слідував на кінці. Вона провела аналіз праці Відділу в першому 5-літті та з'ясувала принципи, за якими Відділ працює. Відділ розвинув усі ділянки праці і є однією з найсильніших клітин СУА. Членство молоде, дисципліноване й жертвенне.

Дискусія виказала велике вдоволення присутніх із поданих осягів. Це наглядний доказ, як багато можна зробити, коли в Відділі є взаємна любов і пошана.

Контр. Комісія в складі пп. Анастасія Жилава, Лукія Гриців і Анна Максимович, висказали секретарці признання за ведення діловодства і касієрці за касову книгу та поставили внесок на уділення абсолюторії, що збори одногосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Осипа Грабовенська, голова, п-ні Стефанія Бернадин,

містоголова, п-ні Анна Суха, секретарка, п-ні Марія Татарська, скарбник. Референтками стали — пп. Ніна Карпинич і Наталія Перфецька організаційними, пп. Мирослава Паладій і Іванна Осідач культ.-освітніми, пп. Марія Євсєвська і Слава Оранська імпрезовими, пп. Анна Богачевська і Марія Процик виховними, пп. Стефанія Соєвицька і Леонія Федак сусп. опіки, п-ні Осипа Грабовенська пресовою, пп. Євгенія Капій, Ірина Райнер і Анна Юшишин господарськими. Диригенткою вокального ансамблю є п-ні Ірина Чумова.

Контр. Комісія: п-ні Ірина Мамчин, голова, пп. Лукія Гриців і Анна Максимович, члени.

Закрила збори нововибрана голова, дякуючи за вияв сердечности й довіря та закликаючи до дальшої наполегливої праці у зміслі статуту та засад СУА, як рівнож внутрішньої дисципліни, що є найкращим заборолом проти розпорошення сил української жінки на чужині. У дружній атмосфері при чайку обговорено майбутні пляни. Приявні зложили ще 15 дол. на пресовий фонд Н. Ж. і 8 дол. на потреби світлички. Подякою Господеві закінчено заг. збори.

Пресова референтка

ЛОС ЕНДЖЕЛЕС, КАЛІФ.

Річні збори 55 Відділу СУА

Дата: 3. березня 1963.

Збори відкрила голова Відділу п-ні Софія Васильків молитвою.

Президія зборів: п-ні Н. Березовська, голова, п-ні І. Полотнянка, секретарка.

Протокол останніх річних зборів відчитала секретарка п-ні О. Пайда.

Звіти Управи зложили: п-ні С. Васильків, голова, п-ні О. Пайда, секретарка, п-ні А. Прокопович, скарбник, п-ні Н. Березовська, культ.-освітня референтка.

Діяльність Відділу:

а) Культ.-освітня й Імпрезова: Відділ улаштував Свято Матері, пікнік, курс писання писанок (провела п-ні Ліда Семенюк), збірну прогульку до Сан Дієго, прощальний вечір для голови п-ні Лукач, Андріївський вечір, Вишивані Вечерниці. Також зайнявся приготуванням обіду в укр. кат. церкві з нагоди візитації Пресосв. Кир Ярослава Габра. Відділ зложив жертву на Культ. Осередок у Лос Енджелес 200 дол., на пам'ятник Т. Шев-

ченка 25 дол., а на фонд Енциклопедії Українознавства 25 дол.

б) Сусп. Опіки: Відвідано хворих членок і закуплено подарунки для новонароджених дітей членок. Відділ зложив пожертву на фонд Митрополита Кир Йосифа 25 дол., а на УМХС 25 дол.

в) Зв'язків: Відділ улаштував виставку нар. мистецтва в головній бібліотеці, а також брав участь у влаштуванні виставки при школі ім. Пія Х. в Давні.

г) Фінансова: Відділ мав у 1962 р. 1,726.17 дол. приходу, а 929.91 дол. розходу.

Контр. Комісія: Голова її п-ні Н. Іванків ствердила, що книги Відділу є в найкращому порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одногосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні І. Сіак, голова, п-ні Е. Федевич, містоголова, п-ні О. Пайда, секретарка, п-ні А. Прокопович, скарбник. Референтками стали — п-ні А. Никитин організаційною, п-ні О. Романюк культ.-освітньою, пп. А. Жук і С. Шумна сусп. опіки, пп. М. Васильків, Долинюк і Пальчук господарськими.

Контр. Комісія: п-ні Н. Іванків, голова, пп. Н. Березовська і С. Васильків, члени.

Збори закрила нововибрана голова, подякувавши присутнім за участь.

Ірина Полотнянка
секр. зборів

ЮТИКА, Н. Й.

Виховна праця

Голова нашого Відділу, п-ні Ф. Войтович, будучи сама взірцевою матір'ю і належно оцінюючи вагу виховання дитини — задумала дати цикль рефератів, присвячених виховним проблемам. Реферати ці мали б заступити місце виховних семінарів, які тяжко у нас перепроводити.

Хоч на реферат було запрошено громадянство, то з малими виїмками прийшли лиш членки СУА, а з батьків, окрім пароха о. Смика був присутній лиш один. Виходить, що вся відповідальність за виховання дитини тяжить на матер'ях, яка у теперішніх відносинах нарівні з чоловіком зайнята заробітковою працею.

Реферат зголосола п-ні Войтович, звертаючи особливу увагу на потребу посвяти матері — навіть до самовідречення, коли цього потрібно для на-

лежного виховання дитини. Доповідниця охопила цим першим рефератом стадію раннього дитинства, що кладе підвалини на ціле життя людини.

Після реферату була цікава дискусія, що продовжувалася навіть під час перекуски, яку смачно приготувала госп. реф. п-ні Слава Козій.

Організаційні справи

Голова вального Відділу п-ні Фаліна Войтович виявила себе дуже доброю організаторкою, придбавши за короткий час 7 нових членок для СУА. Навіть Відділ начисляє тепер 35 членок і є всі підстави сподіватися його дальшого росту.

Зв'язки

На пропозицію Д. Савицької, п-ні Войтович подбала, щоб наш Відділ став членом Williams-Proctor Institute.

Проктор Інститут є установою мистецького характеру, що гуртує людей і установи зацікавлені якоюнебудь діяльною мистецтва, як також має свою мистецьку школу для дітей, молоді і дорослих. Модерний будинок Інституту, проєктований визначним архітектором Джонсоном і побудований коштом 2 мільйонів доларів, являється одним завдяки своїм архітектурним особливостям в Америці.

Будучи членом Інституту, наш Відділ може відбувати сесії в приміщенні Інституту, користуючись бібліотекою, фільмами і проєктором, випозиченням платівок і картин визначних мистців, як також може брати участь у мистецьких виставках, що їх часто улаштовує Інститут. Приналежність до Проктор Інституту повинна спопуляризувати ім'я Союзу Українок серед людей, що досі не чули про існування такої організації.

Д. Савицька

БАЛТИМОР, МД.

Річні збори 59 Відділу СУА

Дата: 3. березня 1963.

Президія: п-ні А. Сенюта, голова, пп. Блавацька й Ілінська, члени, п-ні М. Хархаліс, секретарка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ постійно співпрацював із Філією УККА, Укр. Студ. Громадою і Т-вом „Самопоміч“. Члени Відділу брали участь у Студ. Днях УСГ (пп. В. Луців і М. Хархаліс), у хорі, різних святах та імпрезах. Відділ брав участь у починах Окр. Ради СУА.

б) Культ.-освітня й Імпрезова: Відділ улаштував Вечір, присвячений Константині Малицькій, Зустріч із п-ні Дарією Ребет, підготував доповідь д-ра А. Лемішки, коляду й зібрав на Осередок НТШ в Сарселю 50 дол.

в) Виховна: Від кількох літ існує при Відділі дитяча світличка, що її ведуть пп. О. Пісецька і М. Хархаліс. Відділ улаштував дитячу забаву.

г) Зв'язки: Відділ взяв участь разом з іншими українськими організаціями в торічному Міжнародному Фестивалі, що його влаштовують у Балтиморі, як День Національностей, на якому українці здобули дві перші нагороди.

Звіт Управи зложила голова п-ні Лідія Лемішка, яка зокрема відмітила працю пань О. Пісецької й М. Хархаліс, як рівнож запропонувала вибрати почесною членкою Відділу довголітню голову й активну громадську діячку в Балтиморі п-ні Валентину Луців.

Нова Управа: п-ні Валентина Луців, почесна голова, н-ні Лідія Лемішка, голова, п-ні М. Хархаліс, містоголова, пп. А. Стельмах і Л. Хай, секретарі, п-ні А. Притула, скарбник. Референтками стали — пп. О. Пісецька й О. Сушко культ.-освітніми, пп. О. Юзєніва й І. Сливка сусп. опіки, п-ні Н. Зінкевич пресовою, п-ні А. Поліщук господарською.

Контр. Комісія: п-ні О. Траска, голова, пп. Сенюта й Ілінська, члени.

Надія Зінкевич
пресова референтка

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Із праці 64 Відділу СУА

Культурно-освітній реферат кожного Відділу СУА має широке поле праці. Залежить це від складу Управи, або навіть самої голови, чи праця референток іде легко, справно і з охотою. Як культурно-освітня референтка мушу ствердити, що дуже гармонійною була праця в нашій Відділі під головуванням п-ні Марії Ржепецької.

Останнього року відбувалися на наших ширших сходах різного роду імпрези, а всі виконували майже виключно власними силами. Дня 18. лютого 1962 р. ми влаштували жартівливу „радіограму“ з участю пп. Н. Білоус і З. Никифорук; 30. березня відсвяткували 20-ліття смерті Олени Теліги (брали участь: п-ні О. Соне-

вицька „Біографічні нотатки“, п-ні І. Падох „Спомин з особистих зустрічей з поеткою“, п-ні Зоя Салик — рецитация з творів поетки, п-ні І. Рак — фортепіанові твори Баха); було теж спільне свячені дня 27. травня, а в його програму входили рецитатії віршів Б. Лепкого „Планиця“ (п-ні З. Никифорук) і Уляни Кравченко „Христос Воскрес“ (п-ні Н. Білоус), а далі „Іду до Філадельфії — великий репортаж з малої подорожі“ — прочитала авторка О. Соневицька. А знову 23-го червня, напередодні сезону, п-ні Хр. Навроцька дала перегляд вакаційної моди. Після вакацій, дня 13. жовтня, відбувся вечір, присвячений 15-літтю з дня смерті Константині Малицької. Вечір мав характер академії, проведений у ширшій масштабі з наступною програмою: „К. Малицька і роля українського вчителя на батьківщині“ — п-ні О. Соневицька; К. Малицька: „Горда пав“ — прочитала п-ні З. Никифорук; „Спомини учениці“ — поділила п-на Леся Храплива; К. Малицька: „Історія одного колачика“ — прочитала п-ні Ксеня Рак.

Але була ще одна імпреза, що не належала ні до культурно-освітньої, ні до імпрезової, ні до ніякої іншої референтури. Вона виникла спонтанно серед членів Управи: чотири роки п-ні М. Ржепецька була головою Відділу, чотири роки вела відповідальну роботу, чотири роки ми всі старалися допомогти їй, хоч вона знала, що робота мусить бути зроблена, чи хто допоможе, чи ні. Тихо, скромно, без нарікання наша голова вив'язувалася якнайкраще з свого завдання. Чи лиш приємні хвилини переживала, виконуючи свій почесний обов'язок? Знаємо, що ні. Було багато прикрих моментів, як це звичайно буває при громадській роботі за які вона заслужено, чи ні, як голова, мусіла відповідати. І тому ми, членки Управи минулої каденції і попередніх, що ці чотири роки з нею працювали, вирішили влаштувати їй несподіванку в великій секреті перед нею, (нехай хоть скаже, що жінки не вміють дотримувати секрету!). Ми хотіли побажати їй у день іменини, що припадають на 28 серпня, але з уваги на вакаційний час перенесли наше святкування на початок вересня. Вшанували її квітами, імениновим тортом, випили по чарці вина „на здоров'я“, заспівали „многая літа“ і склали скромний дарунок на пам'ятку співпраці. І ми, і наша дорога Марійка були зворушені до сліз, бо тих кілька

годин були справді нашим щирим, родинним святом. Такою несподіванкою ми подякували їй за чотирилітнє головування! **Ольга Соневицька**

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Річні збори 66 Відділу СУА

Дата: 27. січня 1963.

Збори відкрила голова п-ні Яхницька молитвою.

Президія: п-ні М. Гижка, голова, п-ні О. Томоруг, секретарка.

Протокол із попередніх річних зборів відчитала секретарка п-ні Гриневич.

Звіти Управи зложили — п-ні Р. Яхницька, голова, п-ні І. Гриневич, секретарка, п-ні П. Лодинська, касієрка, та референтки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна, культ.-освітня та імпрезова зреферовані в Н. Ж. ч. 1, 1963 р.

При Відділі існує хор „Ластівка“, що співав щонеділі в церкві від січня до червня м. р. Виступив із нагоди 50-ліття „Провидіння“ у Гартфорді. По вакаціях хор не міг відновити діяльності через недугу диригентки.

На авторському вечорі п-ні Марії Косовичевої започатковано видавничий фонд її поезій збіркою, що дала 52 дол.

б) Сусп. Опіка: Відділ допомагав хворим і вбогим. Вислав на фонд „Мати й Дитина“ 132 дол. Замість квітів на могилу бл. л. Анни Чомко зібрано між членами 45 дол. і вислано на Сиротинець у Філадельфії. Рівнож зложено пожертву 20 дол. на інвалідів. Сплачено 500 дол., офіруваних на мармуровий тетрапод до нової церкви. Збірка з двох Просфор дала 155 дол., які вислало через Централю на залишенців.

в) Фінансова: Відділ мав у 1962 р. 1,683.55 дол. приходу, а 1,337.78 дол. розходу.

Контр. Комісія: П-ні Кошак ствердила точність діловодства і касових книг та поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори ухвалили.

Нова Управа: п-ні Р. Яхницька, голова, п-ні М. Гижка, містогорова, п-ні І. Гриневич, рек. секретарка, п-ні М. Панкевич, фін. секретарка, п-ні Т. Вергун, касієрка. Референтками стали — п-ні І. Телюк організаційною, п-ні М. Гижка культ.-освітньою, п-ні Л. Кизик виховною, пп. Рудницька, Добчанська

і Марків сусп. опіки, пп. Березицька, Лісевич і Кравчук господарськими, п-ні Т. Вергун пресовою англ. мовою, п-ні О. Томоруг пресовою укр. мовою.

Контр. Комісія: п-ні Данилович, голова, пп. Сидорик і Кульчицька члени. **Збори закінчено** молитвою.

Олена Томоруг,
пресова реф.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.

Із життя 67 Відділу СУА

Довелось мені бути делегаткою Окружної Ради СУА на Річних Зборах Відділу. Вислухавши звітів із діяльності Відділу за 1962 рік, постановила я написати бодай кілька слів про цей, відносно молодий і не багатий на число членок Відділ, що працював так справно під головуванням п-ні Ольги Грицай, при співпраці всіх членок Управи та членок Відділу.

У своїй діяльності старалися вони не зосереджуватись на якійсь одній вибраній ділянці, а старалися додати все щось від себе на різних відтинках національного та громадського життя.

Підкреслю тут найважливіше, хоч би для прикладу другим Відділам: Отож, щоб причинитися до усвідомлення американського довілля з точки погляду нашої національної ідеї, передплатили квартальник УККА для місцевої бібліотеки. Зложили 100 дол. на катедру Українознавства, розуміючи велику вагу започаткованого діла для добра нашої молоді. Пожертвували на будову пам'ятника Т. Шевченка та на новоутворений єпископат у Німеччині, купили куртину для місцевої української школи, брали участь у підготові декларації Дня Незалежності України в міській управі, участь у 20-літньому ювілею УПА, уфундували передплату „для Бабці“. Постійна допомога школі печенням хліба під кермою пп. Гелети і Х. Редуш. Ходження з колядою, щоб здобути гроші на відвідання всіх хворих із писанкою. Не забував теж Відділ про фонд „Мати й Дитина“, висилаючи і там свої пожертви.

Бачила я, як багато можна зробити, працюючи в СУА. Я певна, що нововибрана Управа під проводом голови п-ні Ф. Стек буде вести працю давнім шляхом, додаючи ще й нові почини та діла і в той спосіб притягне до праці нових членок — чого їй бажає щиро від імені Окр. Ради —

Ірина Левицька

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ.

Річні збори 71 Відділу СУА

Дата: 24. лютого 1963.

Президія: п-ні Ірина Падох, голова Окр. Ради СУА.

Діяльність Відділу зреферовано в Н. Ж. ч. 3, 1963.

Нова Управа: п-ні Богданна Грицай, голова, пп. Марія Білозор і Варка Бачинська, містогорова, п-ні Наталія Клапішак, секретарка, п-ні Лідія Величківська, заступниця, п-ні Олександра Княжинська, скарбник. Референтками стали — пп. Людмила Могуча і Марія Мухін організаційними, пп. Ірина Качмарська і Олександра Княжинська культ.-освітніми, пп. Галина Білик, Надія Кравчук і Анна Одуляк імпрезовими, п-ні Юстина Попович сусп. опіки, п-ні Анна Карий господарською, п-ні Марія Білозор пресовою.

Контр. Комісія: пп. Марія Турко, Дарія Яременко, Олена Назар.

По закінченні зборів відбулась товариська гутірка при чаю, в якій обговорено пляни та світла-тіні в громадській праці загалом й особливо в місцевому терені.

Марія Білозор, прес. реф.

ШИКАГО, ІЛЛ.

Основні збори 74 Відділу СУА

Дня 10. лютого 1963 зійшлися пані, зацікавлені у заснованні Відділу на півн. заході міста. Збори відкрила голова Окр. Ради п-ні Дора Рак, а містогорова Гол. Управи п-ні Марія Яримович (вона ж орг. референтка Окр. Ради) дала огляд 35-літньої праці СУА. Потім п-ні Рак познайомила присутніх із метою й обов'язками Відділу СУА та вказала на вагу участі української жінки у суспільному житті.

Пристаплено до вибору Управи. До неї ввійшли: п-ні В. Хрептовська, голова; п-ні д-р Т. Наболотна, містогорова; п-ні І. Попович, секретарка; п-ні М. Бурачинська, скарбник. Референтками стали: п-ні Н. Аренд організаційною, п-ні Л. Паньків зв'язків.

До **Контр. Комісії** ввійшли: пп. Г. Харук, Е. Йона, С. Пашен.

Віра Хрептовська
за секр. зборів

Чи ви вже вирівняли передплату за „Наше Життя“?

НАШЕ ЖИТТЯ — КВІТЕНЬ, 1963

— Яка ти гарна в моїй сорочці! Як польова царівна, хоч вона на тебе велика. Ненсі, я давно, цебто ще вчора хотів тебе спитати ...ти.. вже когось любила? Я, признатись тобі, нікого ще по-справжньому не любив. Все вчився та працював, ніколи було, а головне — не зустрів ще свого кохання. А тепер ти приїхала, як царівна з казки, і так само, як прекрасний сон, від'їдеш безповоротно. Тому й вирішив я тобі признатися, бо нема часу на чекання.

— Романо!..

— Анночко! Справді, чи ти там в Америці маєш хлопця? Чи багатьох уже любила? — В Романових карих очах блиснули тривожні вогники. Ненсі відчувала, що він ревнивий не тільки до теперішнього, а й до минулого, і тому, сама вірячи в те, що каже, твердо сказала:

— Ні, Романо, нікого не було й немає. Нікого, крім тебе.

Увечері в Ненсі піднялась гарячка. Ярина зміряла і вжахнулася:

— А що це з тобою, сестричко? Де це ти так застудилась? Та ще в таку спеку?! — І, приклавши долоню до Анниного чола, скрикнула: — Та ти вся гориш! Боронь Боже, ще та нова азійська лихорадка!

— Це я так на сонці... Хотіла загоріти й частину українського сонця в Америку привезти...

— Хіба ж так можна, за один раз?! Ти ж не маленька, знаєш, що треба потроху, та ще з такою ніжною шкірою, як у тебе...

— Знаю, знаю... Але я заговорила з Романом, та й нікуди було сховатися, кругом саме сонце, а ти ж сама мені казала з жита не вилазити...

— Як би там не було, в ліс із Романом сьогодні не підеш. Мамо, ідіть сюди за лікаря!

Надійшла тітка Лисавета, поклала майже непритомну Ненсі в ліжку, обклала її зимними компресами і заходилась... гріти воду для гарячої купелі! Сівши в невелику цинкову ванну, Ненсі аж кричала від болю. Їй здавалось, що вона кипить в котлі на вогні, а кругом танцюють оскаженілі канібали, сміючись із її мук. А тітка хлюпала на неї гарячою водою і примовляла: „Нічого, донцю, потерпи, це добра купіль, я туди любистку наклала, щоб тебе добрий хлопець полюбив, відтерши тепер, потім легше буде...“ Потім Ненсі витягли з ванни, і раптом зробилось так добре-добре, прохолодно і погжо... Тітка полляла глиняну мазану долівку водою, зверху наклала пахучого та-

тарського зілля, як на Тройцю... „Так у нас в селі роблять, доню, — пояснила вона Ненсі. — Тепер засни голубко...“

Ненсі спала... Їй знову стало гаряче, пекло гострим вогнем, щось снилось, щось вона говорила, щось її питали... Чи то вві сні, чи то наяву, прихотив Роман, сів на ліжку, палко цілував її... Потім вона заснула, а прокинулась вже вранці. Ярина, в білій вишитій блузці була ще вдома. Тітка стелила своє ліжко.

— Котра година? — спитала Ненсі. — Ви ще вдома?

— Десята вже. Вдома, бо сьогодні неділя, але це вже остання неділя вільна. Наступають жнива, і кілька тижнів будемо без відпочинку. Зате дуже багато трудоднів заробимо! Як то в пісні співається: „Цілий тиждень проробила, кіло хліба заробила!“ — засміялась тітка Лисавета. — Ну, як ти почувашся?

— Дуже добре, тіточко! Ой! — застогнала Ненсі, коли спробувала встати. Тіло, здавалось, було пропечене аж до костей.

— Ти вся немов із моркви вирізьблена, — жартувала Ярина. І видно, яку сукню на собі мала, де рукави кінчались і яка довга... Таки повезеш пам'ятку в Америку!

— А знаєш, Ярино, добре бути хворою, коли у тебе є мама або тітка, або сестричка, що тебе викупають і нагодують, і ліками напоять... А що то було таке гірке і кисле, що тіточка мене напувала?

— Липовий цвіт із полином і медом, — сказала Лисавета. — Я трохи на травах знаюсь...

— Ярино, а правда, коли трохи простудишся, то таке почуття... Ну, як тобі пояснити? Ніби в кого закохалась, ранньою весною чи що... Так і пече, і вітром провіває, і голова трохи болить, і всякі пісні в серці співаються...

— Бо ти таки справді закохана, — засміялась Ярина. — Думаєш, ніхто нічого не бачить?

Тітчині ліки помогли. Гарячка надвечір спала, і Ненсі з Романом пішли левадами до лісу. Господині ще порались біля корів, чоловіки курили люльки і розмовляли групами біля воріт, хлопці й дівчата вбирались на гулянку. Казали, що з сусіднього села прийдуть музики, і дівчата від утіхи пристукували підборами. Ярина теж збиралася піти, бо відчувала, що треба лишити Ненсі й Романа на самоті, та й Микола вже занудився, цілий тиждень її не бачивши.

Проїшли зо дві верстви. В гущавині молодого

мішаного лісу, на прогалині одинокою стояла калина. Ягоди її вже почали наливатися червінню, і віти злегенька похилилися. На вершечку тонко щebetала маленька пташечка.

— Тут, Анночко, — промовив Роман. — Під цією калиною...

Ненсі стала навколiшки і довго й тихо молилася, припадала до землі і тихо плакала... Шовкова висока трава гладила її лице, ніби батько передавав свою ласку тим мовчазним дотиком.

— Чому калина, Романе, як вона тут в лісі виросла?

— Мій тато, його побратим, посадив. Як символ його життя і смерті... Ти ж знаєш — він любив співати: „А ми тую червону калину...“

— Я що пісню чула, як їхала до вас. Дівчата на возі співали!

— О, так, її дозволили, так само як і „Гей, ну, браття, до зброї!“ Дозволили, щоб люди потайки не співали, тільки слова змінювали, і вже як батько часом заспіває старі слова, то син і поправляє: „Ні, не так, батьку: треба співати — Із тяжких кайдан!“... Отак приручають молодих орлів! Змалечку їм голови начиняють, а тоді вже не так легко вибити! А ти дивишся, що не повстаємо! Треба сильної бурі, щоб народ із коренем вирвала, щоб так ним потрясла, аж дурман з голови повилітає...

— Тому то може й добре, що тепер стільки українців опинилися поза батьківщиною. Здалека краще видно, і на чужині вони всі стали такі мудрі та ідейні... А це ж ті самі, що живуть отут... Колись як зійдуться, дуже добрий нарід буде! — задумано сказала Ненсі. Вона ніколи досі не думала над тим, наскільки національно свідомо була вона сама. Були часи, коли вважала себе просто американкою, що живе тими самими справами, що і всі навколо неї. А проте, завжди щось щеміло в її душі і кликало на ту незнану Україну, де вона народилась, де живе її вся рідня, де кістками поляг її батько...

— Він тут упав, на цім місці? — спитала вона Романа.

— Ні, це було досить далеко звідси, під Житомиром. Обидва вони, твій і мій батько, були тяжко ранені, мій батько, здавалось навіть тяжче від твого, але може був міцнішого здоров'я — то він тягнув товариша свого під кулями, відходив на схід, прямуючи до свого села, бо всі інші дороги й так були одрізані... Часом шепотом запитував друга, як йому, чи дуже болить. Твій батько все відповідав „добре“, а потім раптом замовк і вже нічого не відповідав. Ніколи в житті не скаржився, був оптимістом, і останнє його слово було „добре“... Так батько його мертвого до села дотяг і сам мало не вмер. Твоя тітка відлікувала, а большевики знайшли і на курорт вислали, на північ...

— Ти так все це оповідаєш, ніби з ними був...

— Батько часто розказує, він тим живе... Тільки говорить мені, а малим не каже, боїться, щоб не розповіли кому не треба... Навіть мачуха не знає подробиць, ані про цю могилу... Вона з іншого села.

— А ти певний, що це його могила?

— Звичайно! Ось почекай.

Роман налапав у траві заржавілий вухналь, вийняв із кишені короткий пастуший ніж і почав копати землю. Обережно викопав із землі сталеву табличку, дбайливо витер хусткою і подав Ненсі. Під знаком тризуба там було висічено: „Герой України — Мирон Мороз. Загинув у бою з ворогами, вічна йому пам'ять“ — і дата батькового народження та смерті...

Ненсі довго дивилася на табличку, притискаючи її до грудей, вивчаючи на пам'ять цей простий, майстерно вирізаний напис.

— Це твій батько вирізав?

— Він. Добре вирізувати вміє, чимало маємо вдома речей його роботи. Міг би добрі гроші заробляти, якби наші люди мали за що купувати...

— Тепер мета моєї поїздки завершена, і я вже нічого не боюся. Я навіть певна, що нічого недоброго не станеться.

**

Проте, часом серце обманює. Воно спокійне, як озерне плесо в тихий літній вечір, любов по ньому пливе білим лебедем, пісні джерелом дзюркочуть... А над головою раптом ударить грім!

Лихо прийшло того вечора, коли Ненсі збиралася вийти до Романа на лезаду, щоб говорити вже одверто про свою любов. Тепер вона одягла єдину свою американську суконку, що захватила разом із небагатьма речами, як виходила з Києва. Решту речей, крім тих подарунків, що встигла всунути в тітчин клунок, лишила в готелі, щоб не накликати на себе підозріння. За ці кілька днів дівчина вже звикла до простих, нужденних умов тутешнього села, навчилася обходитися без нічної сорочки, ранкового вбрання, кімнатних капців, панчіх, шпильок для викладування волосся, крему до лица... Ходила в старенських Ярининих суконках і почувала себе чудово. Правда, вдома вона звикла ходити в гарячі дні в коротеньких штанцях, але тут про це й подумати було грішно. Тут мало хто ходив навіть у безрукавих блюзках, а тих, що носили спіднички на цаль вище від „законної“ довжини — вважали „непорядними“.

Отже, вдягнувши свою рожеву в білі квіти, таки багато коротшу, ніж у Ярини, сукню, Ненсі розчісувала волосся, приглядалася до маленького почорнілого люстра на стіні і ніяк не могла вирішити, як їй краще: з рівним проділом, чи з зачесаним угору волоссям. Уже збиралась порадитись з Яриною, що саме входила в хату і... застигла на півслові, бо це була не Ярина.

До хати без стукання увійшов якийсь низенького зросту чоловік, що, за влучним американським виразом, „виглядав як ніщо“. Дуже нецікаве лице, ніби вилите в готовій стандартній формі на відміну від інших облич, вирізьблених рукою майстра.

— Are you Nancy Carter? — запитав він чистою англійською мовою.

— Так, — відповіла Ненсі. — А що?

Слідом за ним в хату вбігла тітка Лисавета, розставивши руки, як сполохана квочка крила на захист свого курчатка.

Централа одержала

від 19. березня до 22. квітня 1963 р.:

РІЧНА ВКЛАДКА

і ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД:

Окр. Рада СУА, Клівленд	30.00	
Окр. Рада СУА, Шикаго	10.00	
Від. 3 Нью Йорк	20.00	10.00
„ 5 Дітройт		20.00
„ 7 Акрон		30.00
„ 11 Трентон	20.00	10.00
„ 13 Честер	20.00	5.00
„ 14 Клівленд		10.00
„ 16 Міннеаполіс		40.00
„ 18 Джамайка		5.00
„ 22 Шикаго		25.00
„ 23 Дітройт		25.00
„ 26 Дітройт		25.00
„ 29 Шикаго		20.00
„ 30 Клівленд		30.00
„ 32 Брістоль	20.00	5.00
„ 33 Клівленд		30.00
„ 34 Коговз	20.00	5.00
„ 36 Шикаго		20.00
„ 38 Ленсінг		20.00
„ 43 Філадельфія	20.00	10.00
„ 51 Милвокі		10.00
„ 56 Дітройт		20.00
„ 60 Клівленд		30.00
„ 63 Дітройт		25.00
„ 69 Лорейн		20.00

ФОНД ЦЕНТРАЛІ

і ВКЛАДКИ ДО СФУЖО:

Від. 3 Нью Йорк	48.00	5.00
„ 11 Трентон	90.00	9.00
„ 18 Джамайка	16.50	1.65
„ 20 Філадельфія	45.00	4.50
„ 32 Брістоль	21.00	2.10
„ 43 Філадельфія	117.50	18.75

ФОНД РЕЗЕРВОВИЙ

і КОНВЕНЦІЙНИЙ:

Від. 3 Нью Йорк	10.00	5.00
„ 11 Трентон	10.00	5.00
„ 13 Честер	10.00	5.00
„ 18 Джамайка	10.00	5.00
„ 34 Коговз	10.00	5.00
„ 43 Філадельфія	10.00	5.00
„ 57 Ютика	10.00	5.00

НА ДІМ СУА:

Від. 20 Філадельфія	10.00
Василь Сидорик, Шикаго	50.00
Марія Процай, Міннеаполіс	10.00
Марія Величко, Філадельфія	5.00

ФОНД „МАТИ Й ДИТИНА“:

Від. 11 Трентон	50.00
„ 13 Честер	15.00
„ 16 Міннеаполіс	30.00
„ 17 Маямі	25.00
„ 22 Шикаго	58.00
„ 28 Ньюарк	45.00
„ 31 Дітройт	22.00

„ 43 Філадельфія	45.00
„ 44 Філадельфія	15.00
„ 47 Рочестер	66.00
„ 54 Вільмінгтон	23.00
„ 57 Ютика	45.00
„ 64 Нью Йорк	264.00
„ 71 Джерзі Сіті	5.00
П-во Мордус, Лос Анджелес	25.00
О. Б. Ткачуки, Шикаго	15.00
І. А. Горчинські, Шикаго	15.00
Роман і Емілія Рогожі, Нью Йорк	10.00
О. Іванець, Шикаго	10.00
Євдокія Блавацька, Філа.	10.00
Петро Іваш, Філадельфія	10.00
Софія Сім'янцева, Ньюарк	5.00
О. Білоус, Дітройт	5.00

ДЛЯ НТШ, САРСЕЛЬ:

Від. 28 Ньюарк	25.00
„ 55 Лос Анджелес	25.00
„ 61 Випани	100.00

ПРЕСОВИЙ ФОНД Н. Ж.:

Від. 6 Рочестер, збірка	11.00
„ 13 Честер	10.00
„ 14 Клівленд	5.00
„ 17 Маямі	5.00
„ 18 Джамайка	5.00
„ 20 Філадельфія	5.00
„ 38 Ленсінг	10.00
„ 46 Філадельфія	10.00
„ 57 Ютика	10.00
„ 59 Балтимор, збірка	25.50

Євгенія Леськів, Ірвінгтон	7.00
Леонід Бачинський, Клівленд	5.00
Петро Плевако, Париж	4.00
Анна Ванько, Байон	2.00
Люба Сілінка, Монреал	2.00
По 1 дол. зложили: Магдалина Шевчук, Ленгтон, Ольга Маланчук, Шикаго, Стефанія Лукомська, Нью Гейвен, Марія Гриневич, Шикаго.	

„ФОНД 500“:

Окр. Рада СУА, Ньюарк	120.00
Комітет Свята Героїнь, Шикаго	24.00
Від. 70 Пассейк	10.00
Марія Пашин, Лорейн	5.00
Дар'я Микита, Лорейн	5.00

ВКЛАДКИ ОКР. РАД СУА:

Окружна Рада, Ньюарк	5.00
Окружна Рада, Філадельфія	5.00

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД ІМ.

ОЛЕНИ ГОРДИНСЬКОЇ:

Окр. Рада СУА, Ньюарк	45.00
-----------------------	-------

ВКЛАДКА ДО УККА:

Від. 11 Трентон	10.00
„ 30 Клівленд	15.00
„ 38 Ленсінг	15.00
„ 57 Ютика	10.00

ДЛЯ ЗУАДК:

Від. 38 Ленсінг	9.00
-----------------	------

З подякою,

ЛЕНСІНГ, МИШ.

Коляда 38 Відділу СУА

На новорічній забаві у п-ні Забродської і на сходинах Відділу зложили членки на заклик голови п-ні А. Наконечної:

По 10 дол. п-ні Анастасія Забродська; по 6 дол. п-ні Леся Забродська Блей; по 5 дол. п-ні Анна Наконечна; по 3 дол. п-ні Павліна Філь; по 2 до. пп. Марія Мальована, Текля Стенкевич, Антін Олійник, Ярослав Забродський; по 1.50 дол. п-ні Анастасія Полегонька; по 1 дол. пп. Катерина Левандовська, Анастасія Гудз, Лука Годований, Василь Калушка, Степан Богутський, Микола Песик, Семен Пугач, Євдокія Горішна; решта дрібними. Разом зібрано 44 дол. З того пожертвовано: на УККА 15 дол., на фонд „Мати й Дитина“ 10 дол., на пресовий фонд Н. Ж. 10 дол. і на інвалідів 9 дол. Щире Спасибі!

Анна Наконечна, голова.

БАЛТИМОР, МД.

Збірка на річних зборах Відділу

На пропозицію голови п-ні Л. Лемішкової проведено збірку на пресовий фонд Н. Ж. Зложили:

По 5 дол. п-ні Л. Лемішка; по \$1 пп.: М. Хархаліс, О. Ілінська, А. Сеньюта, О. Блавацька, Т. Хариш, А. Талан, М. Сідляк, А. Чорній, І. Сливка, А. Тим'юк, Л. Хай, О. Сушко, М. Лучишин, А. Стельмах, О. Лучишин, А. Поліщук, О. Юзенів, Н. Зінкевич, О. Траска, А. Пругула; решта дрібними. Разом 25.50 дол. Щире Спасибі!

Куховарські приписи

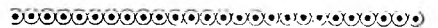
Н. Костецької

ГОРОДИНА й ОВОЧІ

Ціна 60 ц. за зшиток

з пересилкою 65 ц.

Замовляти в Централі СУА.

Віршики, оповідання, інсценівки знайдете у відбитці з «Нашого Життя»

Щебетали пташечки

Упорядкувала Марія Юркевич

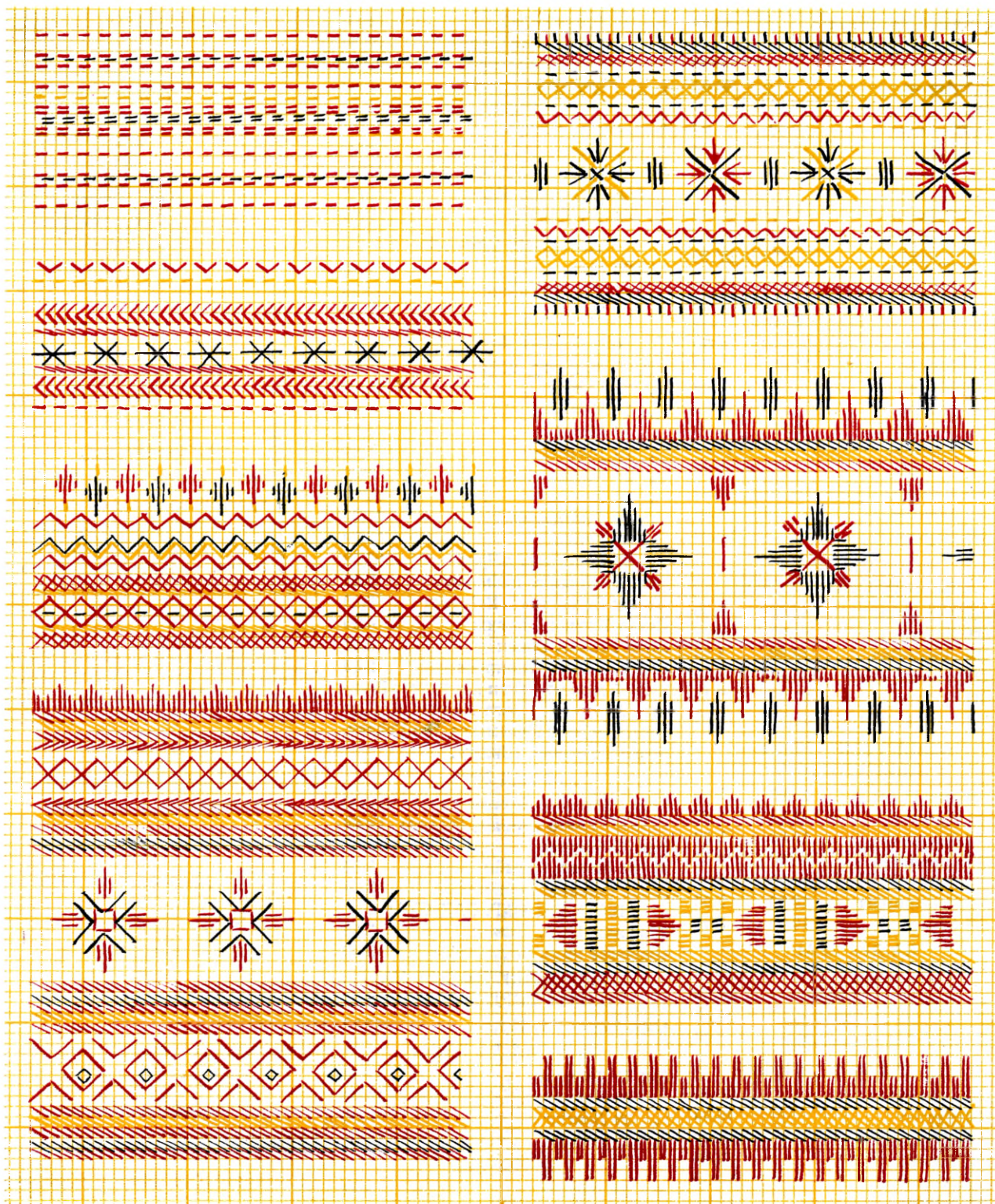
Ціна 50 ц.

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.
Return to: "OUR LIFE Magazine"
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ

— Серія 4, ст. 3. —

UKRAINIAN DESIGNS

Взори з жіночих сорочок і бавниць Яворівщини

Із збірки Галі Крайчик

Printed by "AMERICA"—417 N. Franklin St., Phila. 33, Pa.